

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 27.3.2014
COM(2014) 167 final

2014/0091 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI
ammattillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta
(uudelleenlaadittu)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SWD(2014) 102 final}
{SWD(2014) 103 final}
{SWD(2014) 104 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Euroopan väestö ikääntyy. Euroopan unionissa (EU) sovellettavia eläkejärjestelmiä on mukautettava, jotta voidaan varmistaa riittävät, turvatut ja kestävät eläkkeet. Tämä ei ole yksinkertaista. Jotta näihin haasteisiin voidaan vastata tehokkaasti, tarvitaan jäsenvaltioiden tiiviisti keskenään koordinoimia toimia. Ehdotetulla ammatillisilla lisäeläkkeillä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta annetun direktiivin 2003/41/EY¹ tarkistuksella parannetaan tällaisten ammatillisilla lisäeläkkeillä tarjoavien laitosten, jäljempänä ”ammattieläkelaitosten”, hallintoa ja avoimuutta ja lisätään niiden rajatylittävää toimintaa. Tällä toimenpiteellä lujitetaan samalla sisämarkkinoita.

Direktiivin tarkistus olisi pitänyt toteuttaa monelta osin jo paljon aikaisemmin.

Ensiksikin jotta eläkejärjestelmien jäsenet ja edunsaajat voidaan suojata ja helpottaa järjestelmien turvallista rajatylittävää tarjontaa, tarvitaan tehokkaammat hallintotapaa koskevat vaatimukset, joissa hyödynnetään talous- ja rahoituskriisin aikana kehitettyjä parhaita kansallisia käytäntöjä. Osa ammattieläkelaitoksista on suuria rahoituslaitoksia, joten niiden kaatuminen voisi vaikuttaa rahoitusvakauteen ja sillä voisi olla merkittäviä yhteiskunnallisia vaikutuksia. Tämä on erityisen tärkeää, koska yhä useammin ammatillisten lisäeläkkeiden järjestelmät ovat maksuperusteisia järjestelmiä. Näiden järjestelmien jäsenten eläkkeet ovat vaarassa, jos riskienhallinta on riittämätöntä tai järjestelmää hallinnoidaan huonosti².

Toiseksi sääntelyn eroavuuksia, päällekkäisiä vaatimuksia ja kohtuuttoman hankalia rajatylittävää toimintaa koskevia menettelyjä on vähennettävä. Komission järjestämissä kuulemisissa on käynyt ilmi, että nämä ovat esteitä, jotka haittaavat ammatillisten lisäeläkkeiden rajatylittävien markkinoiden kehittämistä. Tällaisia esteitä vähentämällä yritykset, myös pk-yritykset ja monikansalliset yhtiöt, voisivat järjestää eläkejärjestelmiensä tarjonnan Euroopan tasolla tehokkaammin³. Maiden rajojen yli toimivia ammattieläkelaitoksia, jollaisia ovat esimerkiksi tutkijoiden yhteiseurooppalainen eläkerahasto⁴ tai suunniteltu itävaltalaisen työntekijöiden rajatylittävä eläkejärjestelmä⁵, on tällä hetkellä vähän. Mutta ammatillisten lisäeläkkeiden alaan kohdistuva paine todennäköisesti

¹ EUVL L 235, 23.9.2003, s.10.

² Järjestelmät, joissa maksujen taso, ei lopullisen etuuden määrä, on määritelty. Yksittäiset jäsenet vastaavat sijoitusriskistä ja pitkäikäisyysriskistä ja tekevät usein päätöksiä siitä, miten näitä riskejä pienennetään.

³ Ks. esim. eläkkeitä käsittelevä komission vihreä kirja – kysymyksen 5 vastaukset (<http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=700&langId=en&consultId=3&visib=0&furtherConsult=yes>); Hewitt Associates, 2010, ”Feasibility Study for Creating an EU Pension Fund for Researchers Prepared for the European Commission Research Directorate-General”; Centre for European Economic Research, ”Expert Survey on the Future of DC Pension Plans in Europe”, 2009, s. 128.

⁴ Komissio on vuodesta 2010 työskennellyt tutkijoiden työnantajien edustajien kanssa tavoitteena luoda usean maan ja usean työnantajan kattava ammattieläkelaitos. Tutkijoiden yhteiseurooppalaisen eläkerahaston tarkoituksena on varmistaa riittävät ja kestävät ammatilliset lisäeläkkeet liikkuville ja muille tutkijoille Euroopan talousalueella.

⁵ Ks. esim. Euroopan parlamentin komissiolle 4.3.2013 esittämä kysymys E-002485-13 rajatylittävää toimintaa harjoittavan ammattieläkelaitoksen perustamisesta Alankomaihin Itävallassa oleville jäsenille ja edunsaajille.

kasvaa huomattavasti, koska julkisia eläkejärjestelmiä leikataan, mistä syystä ammattieläkelaitoksilla on mahdollisuudet lisätä osuuttaan työeläkkeiden tarjonnan alalla. Itse asiassa uutta lainsäädäntöä on otettu käyttöön useissa jäsenvaltioissa, jotta rajatylittävää toimintaa harjoittavat ammattieläkelaitokset voivat laajentaa toimintansa niihin⁶.

Kolmanneksi on näyttöä siitä, että tietojen toimittamisessa eläkejärjestelmien jäsenille ja edunsaajille esiintyy huomattavia puutteita eri puolilla EU:ta. Monet jäsenet eivät ole tietoisia siitä, että toisin kuin muissa rahoitus sopimuksissa, heidän eläkeoikeuksiaan ei ole taattu tai että ammattieläkelaitokset voivat leikata eläkekertymiä⁷. He eivät ole usein myöskään tietoisia siitä, että maksuilla on merkittävä vaikutus eläkeoikeuksiin.

Tämä ehdotus perustuu joukkoon viime vuosina tehtyjä aloitteita, kuten eläkkeitä käsittelevään valkoiseen kirjaan⁸ ja Euroopan talouden pitkäaikaista rahoitusta koskevaan vihreään kirjaan⁹. Vihreän kirjan perusteella direktiivin tarkistuksessa myös pyritään parantamaan ammattieläkelaitosten valmiuksia sijoittaa varoihin, joilla on pitkän aikavälin taloudellista merkitystä, ja tukemaan reaalitalouden kestävän kasvun rahoittamista.

Ammattieläkelaitosalaa kehitetään parhaillaan muun muassa ottamalla käyttöön sääntelykehys useissa jäsenvaltioissa, joissa ammatillisilla lisäeläkkeillä on tähän saakka ollut vähäinen merkitys. Jos nyt ei oteta käyttöön ajan tasalla olevaa EU-tason sääntelykehystä, on olemassa vaara, että jäsenvaltiot jatkavat keskenään erilaisten ratkaisujen kehittämistä, mikä johtaisi sääntelyn pirstaloitumiseen. Lisäksi ammatillisten lisäeläkkeiden suorituskyvyn parantaminen vaatii paljon aikaa. Jos nyt ei kyetä toimimaan, menetetään mahdollisuudet saavuttaa kustannussäästöjä ja sijoitustoiminnan tuottoja, mistä tuloksena on miljoonien eurooppalaisten talousasioden puutteellinen suunnittelu. Toimenpiteen toteuttamatta jättämisellä myös lisättäisiin suhteettomasti nuorempien sukupolvien taakkaa ja heikennettäisiin sukupolvien välistä solidaarisuutta.

Tällä ehdotuksella ei ole tarkoitus ottaa käyttöön uusia vakavaraisuussääntöjä, joilla ei joka tapauksessa ole merkitystä maksuperusteisten järjestelmien kannalta. Lisäksi Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen (EVLEV) vuonna 2013 toteuttamassa vaikutuksia koskevassa määrällisessä tutkimuksessa¹⁰ ilmeni, että vakavaraisuusnäkökohdista tarvitaan entistä kattavammat tiedot ennen kuin niistä voidaan päättää.

⁶ Esimerkkeinä mainittakoon Luxemburgissa SEPCAV (Société d'épargne-pension à capital variable) ja ASSEP (Association d'épargne-pension), Belgiassa OFP (Organization for Financing Pensions) ja Alankomaissa PPI (Premium Pension Institutions).

⁷ Esimerkiksi Alankomaiden keskuspankki ilmoitti, että kriisin puhkeamisen jälkeen huhtikuun 2013 loppuun mennessä 68 ammattieläkelaitosta oli joutunut leikkaamaan eläkeoikeuskertymiä; tämä koski 300 000:ta henkilöä (DNB, 2013 "Five years in the pensions sector: curtailment and indexation in perspective"). Yhdistyneessä kuningaskunnassa Pension Protection Fund (eläketurvarahasto) voi ottaa haltuunsa maksukyvyttömiksi joutuneet ammattieläkelaitokset, mutta tällöin eläkeoikeuksia leikataan 10 prosenttia.

⁸ COM(2012) 55 final, 16.2.2012.

⁹ COM(2013) 150 final, 25.3.2013.

¹⁰ EVLEV, "Report on QIS on IORPs", 4.7.2013.

1.1. Ehdotuksen tavoitteet

Tämän ehdotuksen yleistavoitteena on helpottaa lisäeläkesäästöjen kerryttämistä. Turvallisemmat ja tehokkaammat ammatilliset lisäeläkkeet myötävaikuttavat eläkkeiden riittävyyteen ja kestävyyyteen lisäämällä lisäeläkesäästöjen merkitystä eläketuloissa. Lisäksi ehdotuksella vahvistetaan ammattieläkelaitosten roolia EU:n reaalityömarkkinan sijoittavina institutionaalisina sijoittajina ja parannetaan Euroopan talouden valmiuksia ohjata pitkän aikavälin säästöjä kasvua lisääviin investointeihin.

Tällä ehdotuksella on neljä erityistavoitetta: 1) poistetaan jäljellä olevat vakavaraisuusvaatimuksiin liittyvät esteet maiden rajojen yli toimivilta ammattieläkelaitoksilta erityisesti edellyttämällä, että sijoittamista koskevat säännöt ja tietojen toimittamista jäsenille ja edunsaajille koskevat säännöt ovat samat kuin kotijäsenvaltion laitoksilla, selkeyttämällä rajatylittävän toiminnan menettelyt ja määrittelemällä selkeästi koti- ja vastaanottavan jäsenvaltion toimien soveltamisala ja laajuus; 2) varmistetaan hyvä hallintotapa ja riskienhallinta; 3) annetaan selkeää ja asiankuuluvaa tietoa jäsenille ja edunsaajille ja 4) varmistetaan, että valvontaviranomaisilla on tarvittavat välineet valvoa ammattieläkelaitoksia tehokkaasti.

1.2. Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin

Tämän ehdotuksen tavoitteet ovat unionin politiikan ja tavoitteiden mukaisia. Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa (SEUT) määrätään toimista, joilla varmistetaan sisämarkkinoiden toteuttaminen ja toimivuus, korkeatasoinen kuluttajansuoja ja palvelujen tarjoamisen vapaus.

Tämä ehdotus on eläkkeitä käsittelevän valkoisen kirjan mukainen. Samalla se on yhdenmukainen Eurooppa 2020 strategian kanssa, mikä edellyttää julkisen talouden vakauttamista ja julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyyttä samalla, kun jäsenvaltioiden eläkejärjestelmissä toteutetaan rakenneuudistus¹¹. Tämä ehdotus on myös yhdenmukainen rahoituspalvelualaa koskevien muiden aloitteiden, kuten Solvenssi II-¹², AIFMD-¹³ ja MiFID II -aloitteiden¹⁴ kanssa. Näin ollen se kuuluu selkeästi komission strategiaan vahvistaa rahoitusalaan kasvun tukemiseksi¹⁵.

Ehdotuksella edistetään ihmisoikeuksia suojelemalla eläketurvaa. Se on Euroopan unionin perusoikeuskirjan 25 artiklan mukainen. Kyseisessä artiklassa edellytetään, että ikääntyneiden henkilöiden oikeudet ihmisarvoiseen ja itsenäiseen elämään tunnustetaan ja kyseisiä oikeuksia kunnioitetaan. Ehdotetut toimet vaikuttaisivat myönteisesti kuluttajansuojaan 38 artiklan nojalla ja elinkeinovapauteen 16 artiklan nojalla, erityisesti varmistamalla eläkejärjestelyjen avoimuuden korkean tason ja tietoihin perustuvan henkilökohtaisen talous- ja eläkeasioita koskevan suunnittelun sekä helpottamalla ammattieläkelaitosten ja niiden rahoittajien rajatylittävää liiketoimintaa. Yleinen tavoite antaa oikeutuksen

¹¹ KOM(2010) 2020 lopullinen, 3.3.2010.

¹² EYVL L 335, 17.12.2009, s. 1.

¹³ Vaihetohtojen sijoitusrahastojen hoitajia koskeva direktiivi (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).

¹⁴ Rahoitusmarkkinadirektiivi.

¹⁵ KOM(2010) 301 lopullinen, 2.6.2010.

elinkeinovapauden tiettyihin rajoituksiin (16 artiklan), koska ehdotuksella pyritään varmistamaan markkinoiden eheys ja vakaus.

2. KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

Tämä ehdotus perustuu useisiin julkisiin kuulemisiin, joissa on käsitelty määrällisiä näkökohtia, hallintotapaa ja tietojen toimittamista ja luovuttamista koskevia vaatimuksia. Ottaen huomioon ammattieläkelaitosten toiminnan erityinen luonne kuulemisissa on ollut johdonmukaisesti mukana työmarkkinaosapuolet (työnantaja- ja työntekijäjärjestöt). Komissio järjesti heinäkuussa 2010 kuulemisen, joka perustui eläkkeitä käsittelevään vihreään¹⁶ kirjaan, jossa komissio esitti joukon ajatuksiaan tämän direktiivitarkistuksen toteuttamisesta. Kuulemisessa saatiin lähes 1 700 vastausta eri puolilta EU:ta, kuten 350 vastausta jäsenvaltioilta, kansallisilta parlamenteilta, elinkeinoelämän järjestöiltä ja ammattiyhdistyksiltä sekä kansalaisyhteiskunnan ja toimialan edustajilta¹⁷.

Ottaen huomioon eläkkeitä käsittelevästä vihreästä kirjasta saadun palautteen komission yksiköt pyysivät huhtikuussa 2011 EVLEV:sta antamaan teknisiä neuvoja direktiivin muuttamisesta. EVLEV suositteli, että suhteellisuusperiaate huomioon ottaen ammattieläkelaitoksiin olisi sovellettava Solvenssi II -direktiivissä säädettyä hallintokehystä. Lausunnon luonnoksen¹⁸ julkaisemisen jälkeen toteutettiin kattava kuuleminen¹⁹. EVLEV antoi lopullisen lausuntonsa helmikuussa 2012, ja sen perusteella sisämarkkinoiden ja palvelujen pääosasto järjesti julkisen kuulemisen 1. maaliskuuta 2012, jossa sidosryhmät pääsivät esittämään näkemyksensä. Tämän jälkeen komission yksiköt tekivät määrällisten vaatimusten vaikutuksia koskevan määrällisen tutkimuksen ja tutkimuksen hallintotapaan ja tietojen toimittamiseen ja luovuttamiseen liittyvästä hallinnollisesta rasituksesta. Molemmat tutkimukset perustuvat toimialan ja työmarkkinaosapuolten esittämiin näkemyksiin.

Tämän ehdotuksen liitteenä on vaikutusten arviointi, jossa otetaan huomioon joukko toimintavaihtoehtoja ja niiden alavaihtoehtoja. Vaikutusten arviointi toimitettiin ensiksi vaikutustenarviointilautakunnalle 4. syyskuuta 2013. Lautakunta pyysi tekemään tarkistuksia vaikutusten arviointiin siten, että siihen lisätään tietoja eri sidosryhmien näkemyksistä, ongelman määrittelystä, toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen noudattamiseen liittyvistä näkökohdista, vaihtoehtoista ja odotetuista vaikutuksista. Vaikutusten arviointia tarkistettiin kyseisten ohjeistusten mukaisesti, ja tärkeimmät muutokset olivat seuraavat: i) esitetään aikaisempaa kattavammin jäsenvaltioiden ja eri sidosryhmäluokkien näkemykset, ii) kuvataan aikaisempaa yksityiskohtaisemmin ongelmat, joihin ehdotetulla toimella on määrää puuttua, iii) toissijaisuusperiaatteen noudattamisen osalta kuvataan aikaisempaa yksityiskohtaisemmin, miksi EU-tason toimia tarvitaan, iv) selvitetään, että valvontaraportoinnin pidemmälle menevää yhdenmukaistamista ei ehdoteta, v) sisällytetään uusi tekstiosio, jossa käsitellään aloitteen vaikutuksia pk-yrityksiin, ja vi) kuvataan aikaisempaa

¹⁶ KOM(2010) 365 lopullinen, 7.7.2010.

¹⁷ Kuulemisen tiivistelmä osoitteessa:
<http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=333&langId=fi>.

¹⁸ EIOPA-CP-11/001, 8.7.2011.

¹⁹ Linkki EVLEV:n lausunnosta esitettyihin näkemyksiin on verkkosivulla:
<https://eiopa.europa.eu/consultations/consultation-papers/2011-closed-consultations>.

yksityiskohtaisemmin olettavat, joita käytetään eri vaihtoehtoista odotettavissa olevien etuuksien ja kustannusten laskennassa. Tarkistettu vaikutusten arviointi toimitettiin 16. lokakuuta 2013. Vaikutustenarviointilautakunta ilmoitti 6. marraskuuta 2013, ettei se voinut antaa myönteistä lausuntoa ja pyysi vielä joitakin muutoksia.

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

3.1. Oikeusperusta

Tällä ehdotuksella uudelleenlaaditaan direktiivi 2003/41/EY. Samalla kodifioidaan direktiivin muuttumattomina säilyvät säännökset ja muutetaan direktiiviä. Direktiivin 2003/41/EY oikeusperustana ovat entisen Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 47 artiklan 2 kohta sekä 55 ja 95 artikla (nykyisin SEUT-sopimuksen 53 ja 62 artikla sekä 114 artiklan 1 kohta).

Ehdotuksessa säilytetään direktiivin oikeusperusta, jolla pyritään luomaan sisämarkkinat varmistamalla palvelujen tarjoamisen vapaus ja sijoittautumisvapaus silloin, kun säännellään itsenäiseksi ammatinharjoittajaksi ryhtymistä ja toimintaa itsenäisenä ammatinharjoittajana. Oikeusperustalla pyritään myös varmistamaan kuluttajansuojan korkea taso.

Direktiivissä 2003/41/EY säädetään esimerkiksi ammattieläkelaitosten toimintoja koskevista vaatimuksista, joihin sisältyvät rekisteröimisessä tai hyväksymisessä noudatettava yhteinen lähestymistapa, säännöt ja menettelyt, joita on noudatettava, kun ammattieläkelaitokset haluavat tarjota palvelujaan muissa jäsenvaltioissa, määrälliset vakavaraisuussäännöt, varovaisuusperiaatteeseen perustuvat sijoittamista koskevat säännöt, tehokasta johtamista ja hallinnointia koskevat vaatimukset, mukaan lukien sopivuutta ja luotettavuutta koskevat vaatimukset, sisäisen tarkastuksen ja aktuaaripalvelujen käyttö, riskienhallintaa koskevat vaatimukset, säilytysyhteisöjen käyttö, jäsenille ja edunsaajille luovutettavat tiedot, valvontavaltuudet ja ilmoitusvelvoitteet.

Tämä ehdotus perustuu edellä lueteltuihin osa-alueisiin. Esimerkiksi kun on kyse tiedoista, jotka ammattieläkelaitoksen on luovutettava, otetaan käyttöön EU:n laajuinen eläke-etuusote. Ammattieläkelaitosten tehokkaan johtamisen ja hallinnoinnin osalta ehdotuksessa annetaan yksityiskohtaisemmat säännöt sopivuudesta ja luotettavuudesta ja keskeisistä toiminnoista, kuten riskienhallinnasta. Ehdotuksen tarkoituksena on myös helpottaa rajatylittävää toimintaa.

Direktiivin 2003/41/EY molemmat tavoitteet säilytetään. Kumpikaan tavoitteista ei ole toissijainen tai välillinen suhteessa toiseen. Esimerkiksi kuluttajansuojaa parannetaan ammattimaistamalla ammattieläkelaitosten johtamista ja hallinnointia määrittelemällä keskeisten vastuuhenkilöiden tehtävät ja vastualueet ja ottamalla käyttöön ennakkoiva riskien itsearviointi. Käänteisesti jäsenillä ja edunsaajilla on eläke-etuusotteessa annettavien yksityiskohtaisempien tietojen perusteella paremmat mahdollisuudet edellyttää ammattieläkelaitosten johdolta suurempaa selontekovelvollisuutta. Kyseisten vaatimusten pidemmälle viedyllä yhdenmukaistamisella helpotetaan rajatylittävää toimintaa vähentämällä liiketoimikustannuksia ja edistämällä markkinoiden innovointia.

3.2. Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaate

Tällä alalla saadaan Euroopan unionin tasolla toteutettavilla toimilla lisäarvoa, koska yksittäisten jäsenvaltioiden toimilla ei i) poisteta ammattieläkelaitosten esteitä harjoittaa rajatylittävää toimintaa; ii) varmisteta korkeampaa kuluttajansuojan vähimmäistasoa EU:n tasolla; iii) saavuteta rajatylittävään toimintaan liittyviä mittakaavaetuja, riskien hajautusta ja innovointia; iv) vältetä sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöä eri rahoituspalvelualojen välillä; v) vältetä sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöä eri jäsenvaltioiden välillä eikä vi) oteta huomioon rajatyöntekijöiden etuja.

Ehdotetun toimenpiteen nojalla jäsenvaltioilla säilyy täysi vastuu eläkejärjestelmiensä järjestämisestä. Tarkistus ei aseta kyseenalaiseksi tätä etuoikeutta. Tarkistukseen ei myöskään sisälly kansalliseen sosiaali-, työ-, vero- tai sopimusoikeuteen liittyviä asioita.

Ehdotus on Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 5 artiklan 4 kohdassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukainen. Valittujen toimintavaihtoehtojen tavoitteena on löytää tasapaino yleisen edun, jäsenten ja edunsaajien suojan sekä laitosten, rahoittajien ja valvojien kustannusten välillä. Vaihtoehdot on arvioitu huolellisesti, ne on laadittu vähimmäisvaatimuksiksi ja räätälöity ottaen huomioon erilaiset liiketoimintamallit. Tästä syystä ehdotuksella edistetään yleisesti ammatillisten lisäeläkkeiden tarjoamista.

3.3. Viittaukset muihin direktiiveihin

Ehdotuksessa on kyse säädöksen uudelleenlaadinnasta, ja se perustuu direktiiveihin 2003/41/EY, 2009/138/EY, 2010/78/EU²⁰, 2011/61/EU ja 2013/14/EU²¹. Direktiivi 2003/41/EY kumotaan tällä direktiivillä.

3.4. Ehdotuksen yksityiskohtainen kuvaus

Koska tämä on direktiivin 2003/41/EY uudelleenlaadintaehdotus, jäljempänä olevassa yksityiskohtaisessa selvityksessä keskitytään yksinomaan uusia säännöksiin tai säännöksiin, joita on tarkoitus muuttaa.

I osasto – YLEISET SÄÄNNÖKSET

6 artikla sisältää nyt uudet ja/tai selkeämmät määritelmät käsitteille ”rahoittava yritys”, ”kotijäsenvaltio”, vastaanottava jäsenvaltio”, ”siirtävä laitos”, ”vastaanottava laitos”, ”säännelty markkinat”, ”monenkeskinen kaupankäyntijärjestelmä”, ”organisoitu kaupankäyntijärjestelmä”, ”pysyvä väline” ja ”keskeiset toiminnot”.

9 artiklassa yhdessä 10 artiklan kanssa ei enää luetella toimintaa koskevia edellytyksiä erikseen vaan niissä säädetään jäsenvaltioiden vastuusta varmistaa, että jokainen laitos on rekisteröity tai hyväksytty ja että laitoksella on asianmukaisesti vahvistetut eläkejärjestelmän säännöt.

12 artiklaa on muutettu kolmella tavalla. Ensiksikin siinä täsmennetään, että laitos harjoittaa rajatylittävää toimintaa silloin, kun se hallinnoi eläkejärjestelmää, johon sovelletaan toisen jäsenvaltion sosiaali- ja työlainsäädäntöä, myös silloin,

²⁰ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 120.

²¹ EUVL L 145, 31.5.2013, s. 1.

kun laitos ja rahoittava yritys sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa²². Toiseksi 4 kohdassa säädetään, että kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on annettava perusteltu päätös, jos se kieltää rajatylittävän toiminnan. Lisäksi jos kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen kieltäytyy toimittamasta asiaa koskevia tietoja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, sen on perusteltava kieltäytymisensä. Kolmanneksi vastaanottava jäsenvaltio ei saa enää asettaa rajatylittävää toimintaa harjoittaville laitoksille tietojen toimittamiseen liittyviä lisävaatimuksia. Tämä johtuu siitä, että ehdotukseen liittyy vakiomuotoinen eläke-etuusote (ks. 40–54 artikla).

13 artiklassa annetaan uudet säännöt eläkejärjestelmien rajatylittävistä siirroista; siirrot edellyttävät vastaanottavan laitoksen kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen ennakolta antamaa hyväksymistä. Jollei eläkejärjestelmien järjestämisestä koskevassa kansallisessa sosiaali- ja työlainsäädännössä toisin säädetä, siirtäminen ja sen ehdot edellyttävät asianomaisten jäsenten ja edunsaajien tai soveltuvin osin niiden edustajien ennakolta antamaa suostumusta. *13 artiklaan* sisältyvät myös säännöt tietojenvaihdosta, joka koskee sovellettavaa sosiaali- ja työlainsäädäntöä, jonka mukaisesti eläkejärjestelmää on hallinnoitava. Jos vastaanottava laitos harjoittaa siirron jälkeen rajatylittävää toimintaa, sovelletaan *12 artiklan 8 ja 9 kohtaa*. Laitos hallinnoi eläkejärjestelmää vastaanottavan jäsenvaltion²³ sosiaali- ja työlainsäädännön mukaisesti siten, ettei se muuta sellaisten jäsenten ja edunsaajien suojan tasoa, jota siirto koskee.

II osasto – MÄÄRÄLLISET VAATIMUKSET

Sijoittamista koskevat säännöt sisältävää *20 artiklaa* muutetaan kolmella tavalla. Ensiksikin vastaanottava jäsenvaltio ei saa enää asettaa rajatylittävää toimintaa harjoittaville laitoksille sijoittamista koskevia lisäsääntöjä. Tämä helpottaa sijoitusten hoidon järjestämistä erityisesti maksuperusteisissa järjestelmissä. Tämä ei heikennä jäsenten ja edunsaajien suojaa, koska hallintotapaa ja valvontaa koskevia sääntöjä tiukennetaan. Toiseksi *20 artiklan 6 kohdan a alakohta* on saatettu ajan tasalle ottamalla huomioon asetuksen (EU) N:o .../... [rahoitusmarkkina-asetus] käsitteistö. Kolmanneksi *20 artiklalla* korvataan epäselvä käsite ”riskipääomamarkkinat” (*20 artiklan 6 kohdan c alakohta*) käsitteistöllä, joka ilmaisee paremmin tämän säännöksen alkuperäistä tarkoitusta eli sitä, että jäsenvaltiot eivät voi rajoittaa laitoksia sijoittamasta pitkäaikaisiin sijoitusvälineisiin, joilla ei käydä kauppaa säännellyillä markkinoilla. Lisäksi sijoittamista koskevilla säännöillä ei pitäisi rajoittaa sijoittamista listaamattomiin omaisuuseriin, joilla rahoitetaan vähähiilisiä ja ilmastonmuutoksen kestäviä infrastruktuurihankkeita.

Laitosten vakavaraisuussääntöjen pidemmälle menevää yhdenmukaistamista ei ehdoteta.

III osasto – TOIMINNAN HARJOITTAMISTA KOSKEVAT EDELLYTYKSET

Jäsenvaltioilla säilyy ehdotuksessa pienten ammattieläkelaitosten osalta mahdollisuus jättää direktiivin soveltamisen ulkopuolelle laitokset, jotka hallinnoivat järjestelmiä, joiden yhteinen jäsenmäärä on alle 100. Muiden

²² Esimerkiksi laitos ja rahoittava yritys sijaitsevat jäsenvaltiossa A, ja eläkejärjestelmään sovelletaan jäsenvaltion B sosiaali- ja työlainsäädäntöä.

²³ Kotijäsenvaltiosta ennen siirtoa tulee vastaanottava jäsenvaltio siirron jälkeen.

ammattieläkelaitosten osalta erityisillä toimenpiteillä, jotka koskevat esimerkiksi keskeisiä toimintoja ja riskinarviointia, varmistetaan, että hallintotapaa koskevat vaatimukset ovat oikeasuhteiset.

1 LUKU – Hallintojärjestelmä

Lukuun ottamatta 31 ja 32 artiklaa (entiset 10 ja 12 artikla) direktiivin tämä osasto on uusi ja siinä vahvistetaan ammattieläkelaitoksia koskevat uudet yksityiskohtaiset hallintovaatimukset.

21 artiklassa säädetään, että ammattieläkelaitoksen hallinto-, johto- tai valvontaelin on viime kädessä vastuussa siitä, että laitos toimii tämän direktiivin nojalla annettujen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti. Ammattieläkelaitosten hallintotapaa koskevat säännöt eivät rajoita työmarkkinaosapuolten asemaa laitosten johtamisen ja hallinnoinnin suhteen.

22 artiklassa säädetään, että laitoksilla on käytössä tehokas hallintojärjestelmä, joka mahdollistaa laitosten toiminnan vakaan ja järkevän johtamisen ja hallinnoinnin. Järjestelmän on oltava oikeassa suhteessa laitoksen toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen nähden, jotta voidaan varmistaa, että hallintotapaa koskevista vaatimuksista ei aiheudu liiallista raskautta esimerkiksi pienille laitoksille.

23 artiklassa edellytetään, että ammattieläkelaitokset varmistavat, että kaikilla laitoksen tosiasiallisesta toiminnasta vastaavilla tai siinä keskeisiä toimintoja suorittavilla henkilöillä on riittävästi ammatillista pätevyyttä, taitoja ja kokemusta laitoksen järkevään ja vakaaseen johtamiseen ja hallinnointiin tai keskeisten toimintojen suorittamiseen (*sopivuus*) ja että he ovat hyvämaineisia ja kunniallisia (*luotettavuus*).

24 artiklassa säädetään, että laitoksilla on oltava moitteetonta palkka- ja palkkiopolitiikka ja että tämä politiikka julkistetaan. Artiklassa säädetään myös, että komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä.

25 artiklassa vahvistetaan keskeisiä toimintoja koskevat yleiset periaatteet. Ammattieläkelaitokset voivat sallia, että yksittäinen henkilö tai organisaatioyksikkö suorittaa useampia keskeisiä toimintoja, mutta että kaikissa tapauksissa riskienhallintatoimintoa suorittaa eri henkilö tai organisaatioyksikkö kuin joka suorittaa sisäisen tarkastuksen toimintoa.

26 artiklassa säädetään, että ammattieläkelaitoksilla on oltava tehokas riskienhallintajärjestelmä, jota tarvitaan kaikkien sellaisten riskien ja niiden keskinäisten yhteyksien jatkuvaan tunnistamiseen, seurantaan, hallintaan ja ilmoittamiseen, joita on kohdistunut tai voi kohdistua kyseisiin laitoksiin. Tämä riskienhallintajärjestelmä kattaa myös ulkoistetut ja edelleenulkoistetut toimet. Riskienhallinnan on oltava oikeassa suhteessa laitoksen toiminnan kokoon, sisäiseen organisaatioon, luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen nähden.

27 artiklassa säädetään tehokkaasta sisäisen tarkastuksen toiminnasta, joka arvioi sisäisen valvontajärjestelmän ja laitoksen hallintojärjestelmän muiden osien, mukaan lukien ulkoistetut ja edelleenulkoistetut toimet, riittävyyden ja tehokkuuden. Sisäisen tarkastuksen toiminnon on oltava vähintään yhden riippumattoman henkilön vastuulla. Tämä henkilö voi olla laitokseen kuuluva tai laitoksen ulkopuolinen.

28 artiklassa edellytetään tehokasta aktuaaritoimintaa, jolla koordinoidaan ja valvotaan vakuutusteknisen vastuuvelan laskentaa ja arvioidaan sellaisten menetelmien ja mallien asianmukaisuutta, joissa jäsenet ja edunsaajat eivät vastaa kaikista riskeistä.

29 artiklassa säädetään, että laitosten on tehtävä eläkkeille riskien arviointi säännöllisesti ja viipymättä, kun laitoksen riskiprofiilissa on tapahtunut merkittävä muutos. Arvioinnissa on osoitettava useiden osatekijöiden kansallisten vaatimusten mukaisuus. Arviointiin olisi sisällyttävä uudet tai kehittymässä olevat riskit, jotka liittyvät ilmastonmuutokseen, luonnonvarojen käyttöön ja ympäristöön. Eläkkeiden riskien arvioinnin on oltava oikeassa suhteessa laitoksen toiminnan kokoon, sisäiseen organisaatioon, luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen nähden.

30 artiklassa siirretään komissiolle valta antaa eläkkeiden riskien arviointia koskeva delegoitu säädös.

2 LUKU – Ulkoistaminen ja sijoitusten hoito

33 artiklassa vahvistetaan säännöt kolmansien osapuolten kanssa tehtävistä sopimuksista (ulkoistamisesta), mukaan lukien toimien edelleenulkoistaminen.

3 LUKU – Säilytysyhteisö

35–37 artiklassa säädetään, että ammattieläkelaitosten on nimettävä yksi säilytysyhteisö varojen hoitoon ja valvontatehtäviin, jos jäsenet ja edunsaajat kantavat kokonaisuudessaan sijoitusriskin.

IV osasto – ELÄKEJÄRJESTELMÄN MAHDOLLISILLE JÄSENILLE, JÄSENILLE JA EDUNSAAJILLE ANNETTAVAT TIEDOT

1 LUKU – Yleiset säännökset

Direktiivin IV osaston 1 luvussa, joka perustuu entiseen 11 artiklaan, vahvistetaan tiedot, jotka on annettava jäsenille, mahdollisille jäsenille ja eläkkeelle siirtymisen jälkeen edunsaajille.

38 artiklassa vahvistetaan tietojen antamista koskeva yleinen periaate.

39 artiklassa säädetään niiden tietojen tyypistä, jotka jäsenten (ja edunsaajien) on saatava, kuten tiedot osapuolten oikeuksista ja velvollisuuksista, riskeistä ja sijoitusvaihtoehtoista mukaan lukien tieto siitä, onko kyse oletusvaihtoehdosta. Yksittäisen eläkejärjestelmän ehdot on julkaistava asianomaisen laitoksen verkkosivustolla.

40 artiklassa ammattieläkelaitokset velvoitetaan toimittamaan järjestelmän jäsenille 12 kuukauden välein eläke-etuusote mahdollisimman selkeällä tavalla. Tämä ote toimii myös perustana tietojen syöttämiselle mahdolliseen eläkkeiden seurantapalveluun, jota on selostettu eläkkeitä käsittelevässä valkoisessa kirjassa²⁴. Jos jäsenvaltiot jo säätävät yhden tai useamman eläkepilarin osalta yksityishenkilöille toimitettavista kattavista tiedoista, jäsenvaltioilla säilyy

²⁴ Aloitteessa 17 todetaan, että "[k]omissio edistää eläketietopalvelujen kehittämistä, jotta ihmisten olisi helpompi pysyä selvillä eri työpaikoissa hankituista eläkeoikeuksista. Se pohtii ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavia laitoksia koskevan direktiivi uudistuksen ja eläkkeiden siirrettävyyttä koskevan direktiiviehdotuksen puitteissa sitä, miten eläkkeiden "jäljittämiseen" vaadittavien tietojen tarjoaminen voidaan varmistaa, ja tukee valtioiden rajat ylittävää eläketietopalvelua koskevaa pilottihanketta."

edelleen joustavuus suunnitella eläketietojärjestelmänsä, kunhan järjestelmät vastaavat tämän ehdotuksen vaatimuksia.

LUKU 2 — Eläke-etuusilmoitus

40–44 artiklassa annetaan eläkejärjestelmän aktiivisille jäsenille tarkoitettua eläke-etuusilmoitusta koskevat yleiset säännökset. Eläke-etuusote perustuu EVLEV:n lausuntoon Euroopan komissiolle ammattieläkelaitosdirektiivin tarkistamisesta, useiden jäsenvaltioiden parhaisiin kansallisiin käytäntöihin ja OECD:n puitteissa tehtyyn kansainväliseen työhön²⁵. Eläke-etuusotteella varmistetaan tietojen vertailukelpoisuus muilla rahoitusaloilla lakisääteisesti vaadittavien tietojen, kuten avoimien sijoitusrahastojen (UCITS-rahastojen eli yhteissijoitusyritysten) avaintietoasiakirjan kanssa, ottaen kuitenkin huomioon ammatillisten lisäeläkkeiden alan erityispiirteet. Lisäksi eläke-etuusotteella jätetään jäsenvaltioille riittävästi liikkumavaraa, jotta ne voivat ottaa käyttöön yksityiskohtaisempia vaatimuksia ja yhteen sovitettuja järjestelmiä, jotka mahdollistavat vertailtavuuden eläkejärjestelmän eri pilareiden välillä.

Vahvistamalla eläke-etuusotteelle vakio muoto mahdollistetaan otteiden säännöllisen tuottamisen automatisointi ja toiminnon mahdollinen ulkoistaminen, millä pidetään erityisesti pienten laitosten kustannukset alhaisina.

46–53 artiklassa, joita on luettava yhdessä 45 artiklan kanssa, vahvistetaan eläke-etuusotteessa annettavat tiedot. Tiedot ovat seuraavat:

- jäsenen henkilötiedot
- laitoksen tunnistetiedot
- takuut
- saldo, maksut ja kustannukset
- eläke-ennusteet
- sijoitusprofiili
- historiallinen kehitys ja
- lisätiedot.

54 artiklassa siirretään komissiolle valtaa antaa eläke-etuusotetta koskeva delegoitu säädös.

3 LUKU – Toimitettavat muut tiedot ja asiakirjat

Tässä luvussa käsitellään tietoja, jotka ammattieläkelaitosten olisi annettava jäsenille ja edunsaajille eri eläkevaiheissa, kuten juuri ennen järjestelmään liittymistä, juuri ennen eläkkeelle siirtymistä tai eläkkeen maksatusvaiheen aikana.

55 artiklassa vahvistetaan ammattieläkelaitoksia koskevat erityiset säännöt, joiden mukaan niiden on annettava tietoja mahdollisille jäsenille ennen heidän liittymistään laitoksen eläkejärjestelmään.

56 artiklassa säädetään, mitä tietoja on annettava jäsenille ennen eläkkeelle siirtymistä. Kyseiset tiedot olisi annettava eläke-etuusotteen lisäksi vähintään

²⁵ ”OECD Roadmap for the Good Design of Defined Contribution Pension Plans”, kesäkuu 2012.

kaksi vuotta ennen eläkkeelle siirtymistä riippumatta siitä, onko eläkkeelle siirtymisen ajankohta ennalta määriteltä.

57 artiklassa täsmennetään tiedot, jotka on annettava edunsaajille maksatusvaiheen aikana. Näiden edunsaajille annettavien tietojen olisi korvattava eläke-etuusote.

58 artiklassa vahvistetaan tiedot, jotka on annettava pyynnöstä jäsenille ja edunsaajille.

V osasto – VAKAVARAISUUSVALVONTA

1 LUKU – Vakavaraisuusvalvontaa koskevat yleiset säännöt

59 artiklassa nimetään järjestelmän jäsenten ja edunsaajien suoja vakavaraisuusvalvonnan tärkeimmäksi tavoitteeksi.

60 artiklassa määritellään, mitkä osa-alueet on katsottava kuuluvan vakavaraisuusvalvontaan tätä direktiiviä sovellettaessa. Tällä artiklalla poistetaan ammattieläkelaitoksilta oikeudellinen epävarmuus, joka johtuu vakavaraisuussääntelyn laajuuden eroista eri jäsenvaltioissa.

61 artiklassa vahvistetaan vakavaraisuusvalvontaa koskevat yleiset periaatteet. Siinä esimerkiksi säädetään, että kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on yksin vastuussa kaikkien lainkäyttöalueellaan rekisteröityjen tai hyväksytyjen ammattieläkelaitosten vakavaraisuusvalvonnasta. Lisäksi artiklassa vahvistetaan periaate, jonka mukaan ammattieläkelaitosten valvonnan on oltava paitsi tulevat tilanteet huomioiva ja riskilähtöistä myös oikea-aikaista ja oikeasuhteista.

63 artiklassa otetaan käyttöön valvojan tarkastusprosessi, jolla pyritään tunnistamaan sellaiset ammattieläkelaitokset, joiden taloudelliset, organisatoriset tai muut ominaisuudet aiheuttavat helposti korkeamman riskin profiilin.

64 artiklalla varmistetaan, että kaikki tällä ehdotuksella käyttöön otettavat uudet vaatimukset on otettu huomioon tietojen antamisen osalta toimivaltaisille viranomaisille siirretyissä valtuuksissa.

65 artiklassa säädetään, että toimivaltaisten viranomaisten on toimittava avoimella ja vastuuvollisella tavalla.

2 LUKU – Salassapitovelvollisuus ja tietojenvaihto

66–71 artiklassa säädetään toimivaltaisten viranomaisten sekä viranomaisten ja elinten välistä tietojenvaihtoa koskevista edellytyksistä, joilla vahvistetaan rahoitusjärjestelmän vakautta.

VI osasto – LOPPUSÄÄNNÖKSET

73–81 artiklassa vahvistetaan yhteistyötä koskevat velvoitteet ja ilmoitusvelvoitteet sekä henkilötietojen käsittelyä koskevat edellytykset. Niissä säädetään ehdotetun direktiivin arvioinnista ja uudelleentarkastelusta, Solvenssi II -direktiivin muuttamisesta, ehdotetun direktiivin täytäntöönpanon määräajasta, kumoamisista ja osoituksista.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Erityiset talousarviovaikutukset arvioidaan lainsäädäntöesitykseen liitettyssä rahoitusselvityksessä, ja ne koskevat EVLEV:lle osoitettuja tehtäviä.

↓ 2003/41/EY

2014/0091 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

ammattillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta

(uudelleenlaadittu)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka ottavat huomioon ~~Euroopan yhteisön perustamissopimuksen~~ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen ~~5347(2)~~, 53 ja 62 artiklan ~~47 artiklan 2 kohdan, 55 artiklan ja~~ sekä ~~11495~~ artiklan 1 kohdan, ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

↓ uusi

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyhteisössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

↓ 2003/41/EY

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

↓ uusi

ovat kuulleet Euroopan tietosuojavalvottajaa,

↓ 2003/41/EY

noudattavat ~~tavallista lainsäätämisyhteisöstä perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä (3)~~,

sekä katsovat seuraavaa:

↴ uusi

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2003/41/EY²⁶ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin²⁷. Koska siihen tehdään uusia muutoksia, se olisi selkeyden vuoksi uudelleenlaadittava.

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan 1
kappale

~~Rahoituspalvelujen todellisten sisämarkkinoiden luominen on välttämätöntä yhteisön taloudellisen kasvun ja työpaikkojen luomisen kannalta.~~

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan 2
kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (2) ~~Sisämarkkinoiden luomiseksi on jo toteutettu merkittäviä toimenpiteitä, joiden ansiosta~~ ⇒ Sisämarkkinoilla olisi sallittava, että ⇐ ~~rahoituslaitokset~~ voivat toimia muissa jäsenvaltioissa ja ~~varmistettavajoilla varmistetaan~~ ⇒ ammatillisten lisäeläkkeiden järjestelmien jäsenten ja edunsaajien ⇐ ~~rahoituspalvelujen kuluttajille~~ korkeatasoinen suoja.

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan 3
kappale (mukautettu)

~~Komission tiedonannossa ”Rahoitusmarkkinoiden puitteiden toteuttaminen: Toimintasuunnitelma” osoitetaan rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden luomiseksi tarvittavia toimia, ja 23 ja 24 päivänä maaliskuuta 2000 Lissabonissa kokoontunut Eurooppa-neuvosto kehotti toteuttamaan kyseisen toimintasuunnitelman vuoteen 2005 mennessä.~~

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan
4 kappale (mukautettu)

~~Rahoituspalvelujen toimintasuunnitelmassa korostetaan, että on kiireesti ja ensisijaisesti tarpeen laatia ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnan vakauden valvontaa koskeva direktiivi, sillä nämä laitokset ovat merkittäviä rahoituslaitoksia, jotka ovat avainasemassa rahoitusmarkkinoiden yhdentymisen, tehokkuuden ja likviditeetin kannalta, mutta joiden osalta ei ole vielä yhtenäistä yhteisön lainsäädäntöä, jonka turvin ne voisivat hyötyä täysin sisämarkkinoiden eduista.~~

²⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/41/EY, annettu 3 päivänä kesäkuuta 2003, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta (EUVL L 235, 23.9.2003, s. 10).

²⁷ Katso liitteessä I oleva A osa.

↕ uusi

- (3) Direktiivi 2003/41/EY oli ensimmäinen lainsäädännöllinen askel kohti Euroopan tasolla organisoituja ammatillisten lisäeläkkeiden sisämarkkinoita. Ammatillisten lisäeläkkeiden todelliset sisämarkkinat ovat välttämättömät talouden kasvulle ja työpaikkojen luomiselle Euroopan unionissa ja Euroopan ikääntyvästä väestöstä eurooppalaiselle yhteiskunnalle aiheutuvan haasteen ratkaisemiseksi. Direktiiviä, joka annettiin vuonna 2003, ei ole muutettu merkittävästi, jotta siinä otettaisiin käyttöön nykyaikainen riskiin perustuva hallintojärjestelmä myös ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoaville laitoksille.

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan
5 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (4) ⇒ Tarvitaan toimia, jotta voidaan kehittää edelleen täydentävää yksityistä eläkesäästämistä kuten ammatillisia lisäeläkkeitä. Tämä on tärkeää, koska sosiaaliturvajärjestelmiin kohdistuu entistä enemmän paineita, mikä tarkoittaa sitä, että kansalaiset tukeutuvat yhä useammin ammatillisiin lisäeläkkeisiin tulevaisuuden tarpeiden täydentämiseksi. ~~Koska sosiaaliturvajärjestelmät ovat lisääntyvän paineen alaisina, ammatillisia lisäeläkkeitä käytetään tulevaisuudessa yhä enenevässä määrin niiden täydentäjinä. Ammatillisia lisäeläkkeitä olisi tämän vuoksi kehitettävä asettamatta kuitenkaan kyseenalaiseksi sosiaaliturvan piiriin kuuluvien eläkejärjestelmien merkitystä turvallisenä, kestäväenä ja tehokkaana sosiaalisena suojeluna, jolla olisi taattava vanhusten kohtuullinen elintaso ja jonka olisi tämän vuoksi oltava keskeisellä sijalla pyrittäessä eurooppalaisen sosiaalisen mallin vahvistamiseen.~~

↕ uusi

- (5) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan periaatteita, jotka on tunnustettu Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, erityisesti oikeutta henkilötietojen suojaan, elinkeinovapautta ja oikeutta korkeatasoiseen kuluttajansuojaan, erityisesti varmistamalla eläkejärjestelyjen avoimuuden korkeampi taso ja tietoihin perustuva henkilökohtainen talous- ja eläkeasioiden suunnittelu sekä helpottamalla ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten ja yritysten rajatylittävää liiketoimintaa. Tämä direktiivi olisi pantava täytäntöön näiden oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti.

- (6) Direktiivin 2003/41/EY voimaantulosta huolimatta edelleen esiintyy merkittäviä vakavaraisuusvaatimuksiin liittyviä esteitä, minkä vuoksi laitoksille on kalliimpaa hallinnoida eläkejärjestelmiä maiden rajojen yli. Lisäksi tämänhetkistä jäsenten ja edunsaajien suojan vähimmäistasoa on tarpeen korottaa. Tämä on erityisen tärkeää, koska sellaisten eurooppalaisten määrä on kasvanut huomattavasti, jotka tukeutuvat järjestelmiin, joissa pitkäikäisyysriski ja markkinariski siirretään

ammattillisen lisäeläkkeen järjestelmää tarjoavalta laitokselta tai yritykseltä ("rahoittava yritys") eläkevakuutetun henkilön kannettavaksi. Lisäksi tämänhetkistä jäsenille ja edunsaajille annettavien tietojen vähimmäistasoa on tarpeen korottaa. Nämä kehityssuunnat antavat aiheen direktiivin muuttamiseen.

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan 7
kappale

- (7) Tässä direktiivissä säädettyillä ~~toiminnan taloudellista vakautta koskevilla säännöksillä~~ vakavaraisuussäännöillä on määrää sekä varmistaa tulevien eläkkeensaajien korkeatasoinen suoja tiukkojen ~~valvontastandardien~~ valvontavaatimusten asettamisen avulla että mahdollistaa ammatillisten ~~lisäeläkejärjestelmien~~ lisäeläkkeiden järjestelmien tehokas hoitaminen.
-

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan 8
kappale

- (8) Laitoksilla, jotka toimivat täysin erillään rahoittavista yrityksistä ja jotka toimivat rahastointiperiaatteella ainoana tehtävänäan tarjota eläke-etuuksia, olisi oltava palvelujen tarjoamisen vapaus sekä sijoittamisen vapaus siten, että niitä koskisivat ainoastaan ~~yhteensovitetut toiminnan vakautta koskevat vaatimukset~~ yhteen sovitut vakavaraisuusvaatimukset siitä riippumatta, pidetäänkö näitä laitoksia oikeudellisesti itsenäisinä kokonaisuuksina.
-

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan 9
kappale

- (9) Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioilla pitäisi edelleen olla täysi vastuu eläkejärjestelmiensä järjestämisestä sekä eläkejärjestelmän kunkin kolmen "pilarin" asemaa koskevasta päätöksestä kussakin jäsenvaltiossa. Toisen pilarin yhteydessä niiden olisi myös otettava täysi vastuu ~~ammattillisia lisäeläke-etuuksia~~ ammatillisia lisäeläkkeitä koskevia etuuksia tarjoavien laitosten, kuten toimialakohtaisten eläkerahastojen, yritysten eläkerahastojen ja henkivakuutusyhtiöiden, asemasta ja tehtävistä. Tämän direktiivin tarkoituksena ei ole asettaa kyseenalaiseksi tätä oikeutta.
-

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan 10
kappale

- (10) Itsenäisten ammatinharjoittajien jäsenyyttä ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavissa laitoksissa koskevissa kansallisissa säännöissä on eroja. Joissakin jäsenvaltioissa ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavat laitokset

voivat toimia joko sellaisten ammattialojen tai ammattialaryhmittymien kanssa tehtyjen sopimusten pohjalta, joiden jäsenet toimivat itsenäisinä ammatinharjoittajina, tai suoraan itsenäisten ammatinharjoittajien ja palkattujen työntekijöiden kanssa. Joissakin jäsenvaltioissa itsenäinen ammatinharjoittaja voi myös liittyä ~~eläkelaitoksen~~ ammattillisia lisäeläkkeitä tarjoavan laitoksen jäseneksi, jos hän toimii työnantajana tai tarjoaa ammatillisia palvelujaan jollekin yritykselle. Joissakin jäsenvaltioissa itsenäiset ammatinharjoittajat eivät voi liittyä ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitoksen jäseniksi, elleivät tietyt, muun muassa työ- ja sosiaalilainsäädännön, vaatimukset täyty.

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan
11 kappale

- (11) Laitokset, jotka hallinnoivat jo ~~yhteisön~~ yhteisön unionin tasolla yhteensovitettuja sosiaaliturvajärjestelmiä, olisi rajattava tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Olisi kuitenkin otettava huomioon niiden laitosten erityisluonne, jotka hallinnoivat yhdessä jäsenvaltiossa sekä sosiaaliturvajärjestelmiä että ammattillisia lisäeläkejärjestelmiä ammatillisten lisäeläkkeiden järjestelmiä.

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan
12 kappale

- (12) Rahoituslaitokset, jotka jo kuuluvat ~~yhteisön~~ yhteisön unionin lainsäädäntökehyksen piiriin, olisi yleisesti jätettävä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Koska nämä laitokset kuitenkin voivat eräissä tapauksissa tarjota myös ammatillisia lisäeläkkeitä koskevia palveluja, on tärkeää varmistaa, että tämä direktiivi ei johda kilpailun vääristymiseen. Kilpailun vääristyminen voidaan välttää soveltamalla tämän direktiivin sisältämiä ~~toiminnan vakautta koskevia säännöksiä~~ vakavaraisuusvaatimuksia henkivakuutusyhtiöiden ammatillisia lisäeläkkeitä koskevaan liiketoimintaan. Komission olisi myös tarkasti valvottava ammatillisten lisäeläkkeiden markkinoiden tilannetta ja arvioitava mahdollisuutta ulottaa tämän direktiivin soveltamisala valinnaisesti koskemaan muita säänneltyjä rahoituslaitoksia.

↓ 2003/41/EC
johdanto-osan
13 kappale

- (13) Pyrittäessä varmistamaan taloudellinen turva eläkkeelläolon aikana ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten myöntämien etuuksien olisi pääsääntöisesti katettava eläkkeen maksaminen koko jäljellä olevan elinajan. Etuudet olisi voitava maksaa myös määräaikaaisesti tai kertasuorituksena.

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan
14 kappale

- (14) On tärkeää varmistaa, että vanhuksat ja vammaiset eivät altistu köyhyysriskille ja voivat nauttia kohtuullisesta elintasosta. Biometristen riskien riittävä kattaminen ammatillisissa lisäeläkejärjestelmissä ammatillisten lisäeläkkeiden järjestelmissä on tärkeä näkökohta vanhusten köyhyyden ja turvattomuuden torjunnassa. Eläkejärjestelmää luotaessa työnantajien ja työntekijöiden tai heidän edustajiensa olisi harkittava mahdollisuutta siihen, että eläkejärjestelmä sisältää määräyksiä eliniänodotukseen ja työkyvyttömyyteen liittyvien riskien kattamisesta sekä määräyksiä perhe-eläkkeistä.
-

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan
15 kappale

- (15) Tarjoamalla jäsenvaltioille mahdollisuus jättää kansallisen täytäntöönpanolainsäädännön soveltamisalan ulkopuolelle laitokset, jotka hallinnoivat järjestelmiä, joiden yhteinen jäsenmäärä on alle sata, voidaan valvontaa eräissä jäsenvaltioissa helpottaa haittaamatta alan sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Tämä ei saisi kuitenkaan rajoittaa kyseisten laitosten oikeutta nimetä sijoitussalkkujensa hoitajiksi ja varojensa säilyttäjiksi toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneita ja asianmukaisesti hyväksyttyjä omaisuudenhoitajia ja säilytysyhteisöjä.
-

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan
16 kappale

- (16) Laitokset, joiden jäsenillä ei ole laillista oikeutta tietynmääräisiin etuuksiin ja joiden jäsenten etuja suojataan pakollisella, lakisääteisellä maksukyvyttömyysvakuutuksella, kuten "Unterstützungskassen" Saksassa, olisi jätettävä direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.
-

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan
17 kappale

- (17) Jäsenten ja edunsaajien suojelemiseksi ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten olisi rajoitettava toimintansa tässä direktiivissä tarkoitettuun liiketoimintaan ja siitä johtuviin toimintoihin.

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan
18 kappale

- (18) Rahoittavan yrityksen konkurssissa jäsenellä on vaara menettää sekä työpaikkansa että saavuttamansa eläkeoikeudet. Sen vuoksi on tarpeen, että tämä yritys ja ~~eläkelaitos~~ ammattillisia lisäeläkkeitä tarjoava laitos erotetaan selkeästi toisistaan ja että jäsenten suojelemiseksi asetetaan ~~toiminnan vakautta koskevat vähimmäisnormit~~ vakavaraisuutta koskevat vähimmäisvaatimukset.
-

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan
19 kappale

- (19) Ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnassa ja valvonnassa on merkittäviä eroja eri jäsenvaltioiden välillä. Eräissä jäsenvaltioissa valvonnan kohteena voivat olla laitoksen itsensä lisäksi myös yhteisöt tai ~~yhtiö~~ yritykset, joilla on valtuudet hallinnoida näitä laitoksia. Jäsenvaltioiden olisi voitava ottaa huomioon tällainen erityisyyttä, kunhan kaikki tässä direktiivissä esitetyt edellytykset täyttyvät. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava sallia, että vakuutusyhteisöt ja muut rahoituspalveluja tarjoavat yhteisöt hallinnoivat ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavia laitoksia.
-

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan
20 kappale

- (20) Ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavat laitokset ovat rahoituspalvelujen tarjoajia, jotka kantavat suuren vastuun ammatillisten lisäeläkkeiden maksamisesta, ja sen vuoksi niiden olisi toiminnassaan ja toimintaehdoissaan noudatettava tiettyjä ~~toiminnan vakautta koskevia vähimmäisnormeja~~ vakavaraisuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia.
-

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan
21 kappale

- (21) Koska tietyissä jäsenvaltioissa näitä laitoksia on erittäin paljon, on laitoksilta ennakolta vaadittavaa ~~lupaa~~ hyväksymistä koskevaan kysymykseen löydettävä käytännöllinen ratkaisu. Jos laitos aikoo ryhtyä hallinnoimaan järjestelmää toisessa jäsenvaltiossa, olisi siltä kuitenkin edellytettävä kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten ennakolta ~~myöntämää lupaa~~ antamaa hyväksymistä.

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan
36 kappale
⇒ uusi

- (22) Laitoksilla olisi oltava mahdollisuus tarjota palvelujaan muissa jäsenvaltioissa ⇒ saatuaan hyväksymisen kotijäsenvaltionsa toimivaltaiselta viranomaiselta ⇐, sanotun kuitenkin rajoittamatta kuitenkaan eläkejärjestelmiä koskevan kansallisen sosiaali- ja työlainsäädännön soveltamista, mukaan lukien pakollinen jäsenyys ja työehtosopimusten vaikutukset. Laitosten olisi sallittava vastaanottaa rahoitusta ⇒ mihin tahansa jäsenvaltioon ⇐ ~~muihin jäsenvaltioihin~~ sijoittautuneilta yrityksiltä sekä ~~hoitaa~~ hallinnoida eläkejärjestelmiä, joissa on jäseniä useammasta kuin yhdestä jäsenvaltiosta. Näin näille laitoksille ~~tarjottaisiin~~ koituisi merkittäviä mittakaavaetuja, parannettaisiin unionin talouden kilpailukykyä yhteisössä ja helpotettaisiin työvoiman liikkuvuutta. Tämä edellyttää ~~toiminnan vakautta koskevien normien~~ vakavaraisuusvaatimusten vastavuoroista tunnustamista. ~~Vakautta koskevien normien asianmukaista täytäntöönpanoa olisi kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen valvottava, jollei toisin määrätä.~~

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan
37 kappale
⇒ uusi

- (23) Yhdessä jäsenvaltiossa toimivan laitoksen olisi voitava hallinnoida toisessa jäsenvaltiossa sovittua ammattillista lisäeläkejärjestelmää ammattillisen lisäeläkkeen järjestelmää noudattaen samalla vastaanottavan jäsenvaltion voimassa olevaa sosiaali- ja työlainsäädäntöä siltä osin kuin se koskee ammatillisia lisäeläkkeitä, esimerkiksi eläke-etuuksien määrittämistä ja maksamista sekä eläkeoikeuksien siirrettävyyttä. ⇒ Vakavaraisuussäntöjen soveltamisalaa olisi selvennettävä ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten rajatylittävän toiminnan oikeusvarmuuden varmistamiseksi. ⇐

↓ uusi

- (24) Laitosten olisi ammatillisten lisäeläkkeiden järjestämisen helpottamiseksi unionin tasolla voitava siirtää eläkejärjestelmiä muihin laitoksiin maiden rajojen yli unionissa siten, että siirtäminen edellyttäisi ainoastaan eläkejärjestelmän vastaanottavan laitoksen ("vastaanottava laitos"), kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen lupaa. Jollei eläkejärjestelmiä koskevassa kansallisessa sosiaali- ja työlainsäädännössä toisin säädetä, siirtämisen ja sen ehtojen edellytyksenä olisi oltava asianomaisten jäsenten ja edunsaajien tai soveltuvin osin niiden edustajien ennakolta antama suostumus.

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan
26 kappale

- (25) Vakuutusteknisen vastuuvelan varovainen laskeminen on keskeinen edellytys sen varmistamiseksi, että laitos pystyy vastaamaan eläke-etuuksien maksamisvelvoitteista. Vakuutustekninen vastuuvélka olisi laskettava hyväksyttyjä vakuutusmatemaattisia menetelmiä noudattaen, ja hyväksytyn kelpoisuuden omaavan henkilön olisi vahvistettava laskelma. Enimmäiskorkokanta olisi valittava varovaisuusperiaatetta noudattaen kaikkien asiaa koskevien kansallisten sääntöjen mukaisesti. Vakuutusteknisen vastuuvelan vähimmäismäärän olisi oltava riittävä kattamaan edunsaajille jo maksettavien etuuksien jatkuminen ja vastattava jäsenten kertyneistä eläkeoikeuksista aiheutuvista sitoumuksista.
-

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan
27 kappale

- (26) Laitosten kattamat riskit eroavat suuresti jäsenvaltioissa. Sen vuoksi kotijäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus laskea vakuutustekninen vastuuvélka tässä direktiivissä säädettyjä sääntöjä täydentävien ja niitä yksityiskohtaisempien sääntöjen mukaisesti.
-

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan
28 kappale

- (27) Vakuutusteknisen vastuuvelan kattaminen riittävillä ja sopivilla varoilla suojaa eläkejärjestelmän jäsenten ja edunsaajien edut, jos laitokselle maksuosuuksia maksava yritys tulee maksukyvyttömäksi. Erityisesti ~~rajoit~~ ylittävän rajoittavan toiminnan ollessa kyseessä jäsenvaltioissa sovellettavien valvontaperiaatteiden vastavuoroinen tunnustaminen edellyttää, että vakuutustekninen vastuuvélka katetaan täysin ja jatkuvasti.
-

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan
29 kappale

- (28) Jos laitos ei harjoita ~~rajoit~~ ylittävää rajoittavaa toimintaa, jäsenvaltioiden olisi voitava sallia vastuuvajaus sillä edellytyksellä, että laaditaan suunnitelma täysimääräisen rahoittamisen takaamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta työntekijöiden suojaa työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä lokakuuta 1980 annetun neuvoston direktiivin 80/987/ETY²⁸ soveltamista.

²⁸ EYVL L 283, 28.10.1980, s. 23.

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan
30 kappale

- (29) Useissa tapauksissa rahoittava yritys voisi ~~ammattieläkkeitä~~ ammattillisia lisäeläkkeitä tarjoavan laitoksen sijasta joko kattaa kaikki biometriset riskit tai taata tietyt edut taikka sijoitusten tuottavuuden. Joissakin tapauksissa ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoava laitos kuitenkin itse tarjoaa kyseisen turvan tai takuut, ja rahoittava yritys täyttää velvoitteensa maksamalla tarvittavat maksusuudet. Näissä tapauksissa tarjottavat tuotteet ovat henkivakuutusyhtiöiden tarjoamien tuotteiden kaltaisia, minkä vuoksi kyseisiltä laitoksilta olisi vaadittava vähintään yhtä suuria ~~omia lisävarojen~~ varojen lisämääriä kuin henkivakuutusyhtiöiltä.
-

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan
31 kappale

- (30) Ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavat laitokset ovat erittäin pitkän aikavälin sijoittajia. Näiden laitosten varoja ei voida yleensä käyttää muihin tarkoituksiin kuin eläke-etuuksien tarjoamiseen. Jäsenten ja edunsaajien etujen suojaamiseksi riittävästi laitosten olisi voitava valita varojensa sijoittamisessa tapa, joka parhaiten soveltuu niiden vastuiden luonteeseen ja keston. Näiden syiden vuoksi tehokas valvonta on tarpeen, ja sijoittamista koskeviin sääntöihin on sovellettava lähestymistapaa, joka tarjoaa laitoksille riittävästi joustavuutta varimmasta ja tehokkaimmasta sijoituspolitiikasta päättämiseen ja velvoittaa ne toimimaan varovaisesti. Varovaisuusperiaatteen noudattaminen edellyttää siksi kunkin ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavan laitoksen jäsenistön rakenteen mukaan sovitettua sijoituspolitiikkaa.
-

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan
6 kappale (mukautettu)

- (31) ~~Tämä direktiivi on siten ensimmäinen askel kohti Euroopan tasolla organisoituja ammatillisten lisäeläkkeiden sisämarkkinoita.~~ Asettamalla varovaisuusperiaate perusperiaatteeksi pääomainvestointien pääomasijoitusten osalta ja mahdollistamalla laitosten rajoittamaton toiminta kannustetaan säästöjen suuntaamista ammatillisiin eläkkeisiin, mikä siten myötävaikuttaa taloudelliseen ja sosiaaliseen edistykseen.

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan
32 kappale
(mukautettu)

- (32) Valvontamenetelmissä ja –käytännöissä on eroja jäsenvaltioiden välillä. Sen vuoksi jäsenvaltioille olisi annettava jonkin verran harkintavaltaa sen suhteen, millaisia sijoittamista koskevia sääntöjä ne asettavat alueelleen sijoittautuneille laitoksilla. Näillä säännöillä ei kuitenkaan saa ☒ saisi ☒ pääoman vapaata liikkuvuutta, elleivät ne ole perusteltuja varovaisuussyistä.

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan
33 kappale
(mukautettu)
⇒ uusi

- (33) Koska ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavat laitokset ovat erittäin pitkän aikavälin sijoittajia, joiden maksuvalmiusriskit ovat vähäisiä, niillä on mahdollisuus sijoittaa varovaisuusperiaatetta noudattaen osakkeiden ~~kaltaiseen vähemmän likvidiin varallisuuteen~~ kaltaisiin epälikvideihin varoihin samoin kuin ⇒ sijoitusinstrumentteihin, joilla on pitkän aikavälin taloudellista merkitystä ja joilla ei käydä kauppaa säännellyillä markkinoilla, monenkeskisissä kaupankäyntijärjestelmissä tai organisoiduissa kaupankäyntijärjestelmissä ⇐ ~~riskipääomamarkkinoille varovaisuusperiaatetta noudattaen~~. Lisäksi ne voivat hyötyä kansainvälisen hajauttamisen eduista. Sijoittamista osakkeisiin, ~~riskipääomamarkkinoihin ja muihin valuuttoihin kuin niihin~~, ☒ muissa valuutoissa kuin niissä, ☒ joissa vastuut ovat, ⇒ ja sijoitusinstrumentteihin, joilla on pitkän aikavälin taloudellista merkitystä ja joilla ei käydä kauppaa säännellyillä markkinoilla, monenkeskisissä kaupankäyntijärjestelmissä tai organisoiduissa kaupankäyntijärjestelmissä, ⇐ ei siksi tulisi rajoittaa kuin varovaisuussyistä.

⇓ uusi

- (34) Se, mitä kuuluu sijoitusinstrumentteihin, joilla on pitkän aikavälin taloudellista merkitystä, ymmärretään laajasti. Tällaiset sijoitusinstrumentit ovat arvopapereita, jotka eivät ole siirtokelpoisia, minkä vuoksi jälkimarkkinoiden likviditeettiä ei voida käyttää. Ne edellyttävät usein määräaikaista sitoumuksia, jotka rajoittavat niiden markkinoitavuutta. Näihin sijoitusvälineisiin olisi katsottava sisältyvän myös osakkuudet, listaamattomia yrityksiä koskevat velkainstrumentit ja tällaisille yrityksille myönnettyt lainat. Listaamattomiin yrityksiin sisältyvät infrastruktuurihankkeet, listaamattomat kasvuyritykset, kiinteistöt tai muut omaisuuserät, jotka voisivat olla sopivia pitkän aikavälin sijoitustarkoituksiin. Vähähiiliset ja ilmastonmuutoksen kestävät

infrastruktuurihankkeet ovat usein listaamattomia omaisuuseriä ja perustuvat hankerahoitukseen liittyviin pitkäaikaisiin luottoihin.

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan
34 kappale
(mukautettu)

~~Jos ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoava laitos kuitenkin harjoittaa rajat ylittävää toimintaa, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää sitä noudattamaan tiettyjä enimmäismääriä sijoituksissa, jotka kohdistuvat osakkeisiin ja vastaaviin välineisiin, joilla ei käydä kauppaa säännellyillä markkinoilla, sekä saman yrityksen liikkeeseen laskemiin osakkeisiin ja muihin välineisiin tai muun valuutan määräisiin varoihin, edellyttäen, että kyseisiä sääntöjä sovelletaan myös vastaanottavaan jäsenvaltioon sijoittautuneisiin laitoksiin.~~

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan
35 kappale
(mukautettu)

~~Rajoittamalla ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten vapautta valita itselleen asianmukaisen luvan toiminnalleen saanut omaisuudenhoitaja ja säilytysyhteisö estetään kilpailua sisämarkkinoilla, minkä vuoksi tällaiset rajoitukset olisi poistettava.~~

↓ uusi

(35) Laitosten olisi voitava tehdä sijoituksia muissa jäsenvaltioissa kotijäsenvaltionsa sääntöjen mukaisesti, jotta rajatylittävän toiminnan kustannuksia voidaan pienentää. Siksi vastaanottavien jäsenvaltioiden ei pitäisi saada määrätä sijoituksia koskevia lisävaatimuksia muissa jäsenvaltioissa sijaitseville laitoksille.

(36) Joitakin riskejä ei voida vähentää vakuutusteknistä vastuuvulkaa koskevilla määrällisillä vaatimuksilla ja rahoitusvaatimuksilla vaan niitä voidaan käsitellä asianmukaisesti ainoastaan hallintotapaa koskevien vaatimusten avulla. Sen vuoksi toimivan hallintojärjestelmän varmistaminen on ehdoton edellytys asianmukaisen riskienhallinnan toteutumiselle. Näiden järjestelmien olisi oltava oikeasuhteisia laitosten toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen nähden.

(37) Palkka- ja palkkiopolitiikka, jolla kannustetaan liialliseen riskinottoon, voi heikentää laitosten moitteetonta ja tehokasta riskienhallintaa. Toisentyypisiin rahoituslaitoksiin unionissa sovellettavia palkka- ja palkkiopolitiikkaa koskevia periaatteita ja tiedonantovaatimuksia olisi sovellettava ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoaviin laitoksiin kuitenkin pitäen mielessä niiden erityinen hallintorakenne verrattuna toisentyypisiin rahoituslaitoksiin ja tarve ottaa huomioon niiden toiminnan koko, luonne, laajuus ja monitahoisuus.

- (38) Keskeinen toiminto on sisäinen valmius suorittaa tiettyjä hallintotehtäviä. Ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavilla laitoksilla olisi oltava riittävät valmiudet harjoittaa riskienhallintatoimintoa, sisäinen tarkastuksen toiminto ja tarvittaessa aktuaaritoimintoa. Tietyn keskeisen toiminnon yksilöinti ei estä laitosta päättämästä vapaasti, miten kyseinen keskeinen toiminto järjestetään käytännössä, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä. Tämä ei saisi johtaa kohtuuttoman työläisiin vaatimuksiin, koska laitoksen toiminnan luonne, laajuus ja monitahoisuus olisi huomioitava.
- (39) Kaikkien keskeisiä toimintoja suorittavien henkilöiden olisi oltava sopivia ja luotettavia. Vaatimusta toimivaltaiselle viranomaiselle tehtävästä ilmoituksesta olisi kuitenkin sovellettava ainoastaan keskeisistä toiminnoista vastaaviin.
- (40) Lisäksi lukuun ottamatta sisäisen tarkastuksen toimintoa, pienissä ja yksinkertaisemmissa laitoksissa olisi oltava mahdollista, että yksi henkilö tai organisaatioyksikkö suorittaa useampaa kuin yhtä keskeistä toimintoa. Keskeistä toimintoa suorittavan henkilön tai yksikön olisi kuitenkin oltava eri kuin rahoittavassa yrityksessä samaa keskeistä toimintoa suorittavan henkilön tai yksikön. Olisi kuitenkin sallittava, että toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksen ottaen huomioon laitoksen toiminnan koon, luonteen, laajuuden ja monitahoisuuden.
- (41) On olennaisen tärkeää, että laitokset parantavat riskienhallintaansa, jotta eläkejärjestelmän kestävyyyteen liittyvät mahdolliset heikkoudet voidaan ymmärtää oikein ja niistä voidaan keskustella toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Laitosten olisi osana riskienhallintajärjestelmäänsä tehtävä eläkkeisiin liittyvistä toiminnoistaan riskien arviointi. Tällainen riskien arviointi olisi myös oltava toimivaltaisten viranomaisten saatavilla. Riskien arvioinnissa laitosten olisi muun muassa annettava laadullinen kuvaus keskeisistä tekijöistä, joiden pohjalta niiden rahoitusasema määräytyy kansallisen lainsäädännön mukaisesti, niiden riskienhallintajärjestelmän tehokkuudesta ja kyvystä täyttää vakuutusteknistä vastuuvetä koskevat vaatimukset. Tähän riskien arviointiin olisi sisällyttävä uudet tai kehittymässä olevat riskit, kuten riskit, jotka liittyvät ilmastonmuutokseen, luonnonvarojen käyttöön tai ympäristöön.

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan
22 kappale

- (42) Kunkin jäsenvaltion olisi edellytettävä, että kaikki sen alueelle sijoittautuneet laitokset laativat vuositilinpäätöksen ja vuosikertomuksen, joissa otetaan huomioon jokainen laitoksen hoitama hallinnoima eläkejärjestelmä, ja tarvittaessa kunkin eläkejärjestelmän tilinpäätös ja vuosikertomus. Tilintarkastuksesta vastaavan henkilön asianmukaisesti hyväksymä tilinpäätös ja vuosikertomus, joissa annetaan oikea ja riittävä kuva laitoksen varoista, vastuista ja rahoitusasemasta ja joissa otetaan huomioon kaikki laitoksen hoitamat eläkejärjestelmät, ovat järjestelmän jäsenille ja edunsaajille sekä toimivaltaisille viranomaisille keskeinen tietolähde. Niiden avulla etenkin toimivaltaiset viranomaiset pystyvät

valvomaan, että laitoksen rahoitus on terveellä pohjalla, sekä arvioimaan, pystyykö laitos selviytymään kaikista sopimusvelvoitteistaan.

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan
24 kappale

- (43) Ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavan laitoksen sijoituspolitiikka on keskeinen tekijä niin ammatillisten lisäeläkkeiden turvan kuin hinnankin kannalta. Laitosten olisi sen vuoksi laadittava selvitys sijoittamista koskevista periaatteista ja vähintään kolmen vuoden välein tarkistettava se. Selvitys olisi annettava toimivaltaisten viranomaisten saataville ja pyynnöstä myös kunkin eläkejärjestelmän ~~jäsenien~~ jäsenten ja edunsaajien saataville.

↓ uusi

- (44) Ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten olisi voitava siirtää johtotehtäviensä hoito kokonaan tai osittain muille yhteisöille, jotka toimivat niiden puolesta. Laitoksilla olisi säilyttävä täysi vastuu kaikkien tämän direktiivin mukaisten velvoitteidensa täyttämisestä, kun ne ulkoistavat keskeisiä toimintoja tai muita tehtäviä.
- (45) Laitosten varoihin liittyviä säilytys- ja valvontatehtäviä olisi lujitettava selventämällä säilytysyhteisön asema ja tehtävät. Ainoastaan laitoksia, jotka hallinnoivat järjestelmiä, joissa jäsenet ja edunsaajat kantavat kaikki riskit, olisi vaadittava nimeämään säilytysyhteisö.

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan
23 kappale
(mukautettu)

~~On erittäin tärkeää, että eläkejärjestelmän jäsenille ja edunsaajille tarjotaan riittävästi tietoa. Tämä on oleellista erityisesti laitoksen rahoituksen vakautta, sopimusehtoja, etuuksia, kertyneiden eläke-etuuksien tosiasiallista rahoitusta, sijoituspolitiikkaa sekä riskien ja kustannusten hallintaa koskevien tietopyyntöjen osalta.~~

↓ uusi

- (46) Laitosten olisi annettava mahdollisille jäsenille, jäsenille ja edunsaajille selkeät ja asianmukaiset tiedot, jotka tukevat heidän päätöksentekoaan eläkeasioissaan, ja taattava laaja avoimuus järjestelmän eri vaiheissa eli ennen järjestelmään liittymistä, jäsenyyden aikana (mukaan lukien eläkkeelle siirtymistä edeltävä vaihe) ja eläkkeelle siirtymisen jälkeen. Erityisesti olisi annettava tiedot kertyneistä eläkeoikeuksista, ennustetuista eläke-etuuksien tasoista, riskeistä ja takeista sekä kustannuksista. Jos jäsenet kantavat sijoitusriskin, lisätiedot sijoitusprofiilista, tarjolla olevista vaihtoehdoista ja historiallisesta kehityksestä ovat myös olennaisia.

- (47) Ennen kuin mahdolliset jäsenet liittyvät järjestelmään, heille olisi annettava kaikki tarvittavat tiedot, joiden pohjalta he voivat tehdä tietoon perustuvan valinnan, kuten soveltuvin osin tiedot mahdollisuudesta olla liittymättä järjestelmään, maksuosuuksista, kuluista ja sijoitusvaihtoehdoista.
- (48) Laitosten olisi laadittava jäsenilleen, jotka eivät ole vielä siirtyneet eläkkeelle, vakimuotoinen eläke-etuusote, joka sisältää keskeiset henkilökohtaiset ja yleiset tiedot eläkejärjestelmästä. Eläke-etuusotteen olisi oltava vakimuotoinen, jotta eläkeoikeuksien ymmärtäminen olisi helpompaa eri aikoina ja eri järjestelmissä ja jotta ote palvelisi työvoiman liikkuvuutta.
- (49) Laitosten olisi tiedotettava jäsenille riittävän ajoissa ennen jäsenten eläkkeelle siirtymistä heidän maksatusvaihtoehdoistaan. Jos eläke-etuutta ei makseta elinkorkona koko eliniän ajan, eläkkeelle siirtymisen ajankohtaa lähellä olevien jäsenten olisi saatava tietoa käytettävissä olevista etuudenmaksutuotteista eläkeajan talouden suunnittelun helpottamiseksi.
- (50) Siinä vaiheessa, kun eläke-etuuksia maksetaan, edunsaajien olisi edelleen saatava tietoa etuuksistaan ja vastaavista maksatusvaihtoehdoista. Tämä on erityisen tärkeää silloin, kun edunsaajat kantavat merkittävän osan sijoitusriskistä maksatusvaiheen aikana.
- (51) Toimivaltaisen viranomaisen olisi käytettävä toimivaltaansa, jonka keskeisenä tavoitteena on jäsenten ja edunsaajien suoja.
- (52) Vakavaraisuusvalvonnan laajuus vaihtelee jäsenvaltioiden välillä. Tämä voi aiheuttaa ongelmia, jos laitoksen on samanaikaisesti noudatettava kotijäsenvaltionsa vakavaraisuussääntelyä ja vastaanottavan jäsenvaltionsa sosiaali- ja työlainsäädäntöä. Kun selvennetään, minkä osa-alueiden katsotaan tätä direktiiviä sovellettaessa kuuluvan vakavaraisuusvalvonnan piiriin, vähennetään oikeudellista epävarmuutta ja siihen liittyviä liiketoimikustannuksia.
- (53) Ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten sisämarkkinat edellyttävät vakavaraisuusvaatimusten vastavuoroista tunnustamista. Laitoksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten olisi valvottava, että laitokset noudattavat näitä vaatimuksia. Jäsenvaltioiden olisi annettava toimivaltaisille viranomaisille tarvittavat valtuudet toteuttaa ehkäiseviä tai korjaavia toimenpiteitä, jos laitokset rikkovat tämän direktiivin vaatimuksia.

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan
25 kappale
(mukautettu)

~~Lakisääteisen tehtävän hoitamiseksi toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava riittävät tiedonsaanti- ja puuttumisvaltuudet laitoksia ja henkilöitä, jotka vastaavat niiden tosiasiallisesta toiminnasta, kohtaan. Jos ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoava laitos on siirtänyt toimintoja, kuten sijoitustoiminnan hoitamisen, tietotekniikan tai kirjanpidon, toisille yrityksille (ulkoistaminen), olisi tiedonsaanti- ja~~

~~puuttumisvaltuudet voitava ulottaa ulkoistettuihin toimintoihin sen tarkastamiseksi, toteutetaanko toiminnot valvontaa koskevien sääntöjen mukaisesti.~~

uusi

- (54) Jotta voidaan varmistaa ulkoistettujen toimintojen tehokas valvonta, mukaan lukien kaikki edelleenulkoistetut toiminnot, on olennaisen tärkeää, että toimivaltaisilla viranomaisilla on käytössään kaikki ulkoistettuja toimintoja suorittavien palveluntarjoajien hallussa olevat merkitykselliset tiedot riippumatta siitä, onko palveluntarjoaja säännelty vai sääntelemätön yhteisö, ja oikeus toteuttaa paikalla tehtäviä tarkastuksia. Markkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi ja sen varmistamiseksi, että ulkoistamiselle asetettuja edellytyksiä noudatetaan jatkuvasti, laitosten olisi ilmoitettava toimivaltaisille valvontaviranomaisille ennakolta ratkaisevan tärkeiden tai merkittävien toimintojen ulkoistamisesta.
- (55) Olisi säädettävä tietojen vaihdosta sellaisten toimivaltaisten viranomaisten, muiden viranomaisten ja elinten välillä, jotka vastaavat rahoitusvakauden lujittamisesta ja eläkejärjestelmien lopettamisesta. Sen vuoksi on tarpeen täsmentää, millä edellytyksin tällainen tietojen vaihto on mahdollista. Lisäksi kun tietoja saa luovuttaa ainoastaan valvontaviranomaisten erityisellä luvalla, mainittujen viranomaisten olisi tarvittaessa voitava asettaa suostumukselleen tiukkoja ehtoja.
- (56) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 95/46/EY²⁹ säännellään tämän direktiivin nojalla ja toimivaltaisten viranomaisten valvonnassa jäsenvaltioissa tapahtuvaa henkilötietojen käsittelyä. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 45/2001³⁰ säännellään tämän direktiivin nojalla ja Euroopan tietosuojavaltuutetun valvonnassa Euroopan valvontaviranomaisten suorittamaa henkilötietojen käsittelyä. Tämän direktiivin yhteydessä harjoitettavan henkilötietojen käsittelyn, kuten toimivaltaisten viranomaisten välisen henkilötietojen vaihdon tai siirron, olisi tapahduttava direktiivin 95/46/EY täytäntöön panevien kansallisten sääntöjen mukaisesti ja Euroopan valvontaviranomaisten harjoittaman tietojen vaihdon tai siirron olisi tapahduttava asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisesti.
- (57) Euroopan tasolla organisoitujen ammatillisten lisäeläkkeiden sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi komission olisi Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista kuultuaan tarkasteltava tämän direktiivin soveltamista ja annettava siitä kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle neljän vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta. Mainitussa tarkastelussa olisi arvioitava erityisesti vakuutusteknisen vastuuvelan laskentasääntöjen soveltamista,

²⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

³⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

vakuutusteknisen vastuuvelan rahoitusta, lakisääteisiä omia varoja, solvenssimarginaaleja, sijoittamista koskevia sääntöjä ja kaikkia muita laitoksen taloudelliseen vakavaraisuuteen liittyviä seikkoja.

(58) Jotta varmistetaan ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten keskinäinen tasapuolinen kilpailu, siirtymäkautta, jonka aikana Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY³¹ soveltamisalaan kuuluvat vakuutusyritykset voivat harjoittaa ammatillista lisäeläkkeitä koskevaa liiketoimintaa direktiivin 2009/138/EY 4 artiklan sääntöjen mukaisesti, olisi jatkettava 31 päivään joulukuuta 2022. Sen vuoksi direktiiviä 2009/138/EY olisi muutettava.

(59) Tässä direktiivissä säädettyjen vaatimusten täsmentämiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan nojalla säädöksiä, joissa selvennetään palkka- ja palkkiopolitiikkaa, eläkkeiden riskien arviointia ja eläke-etuusotetta. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle samanaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan
38 kappale
(mukautettu)

~~Kun eläkejärjestelmä on jossakin suhteessa rajattu, tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan erikseen kyseisen rajatun järjestelmän osalta.~~

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan
39 kappale
(mukautettu)

~~On tärkeää säätää jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välisestä valvontayhteistyöstä sekä näiden viranomaisten ja komission välisestä muusta yhteistyöstä. Tehtäviensä hoitamista varten ja tämän direktiivin johdonmukaisen ja oikea-aikaisen soveltamisen mahdollistamiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi annettava toisilleen tämän direktiivin säännösten soveltamisen kannalta tarpeelliset tiedot. Komissio on ilmoittanut aikovansa asettaa valvontakomitean kannustaakseen kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä, koordinaatiota ja mielipiteiden vaihtoa sekä edistääkseen tämän direktiivin johdonmukaista soveltamista.~~

³¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

↓ 2003/41/EY
johdanto-osan
40 kappale

- (60) Suunnitellun toiminnan tavoitetta eli ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavat laitokset kattavan unioninyhteisön oikeudellisen kehyksen luomista ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unioninyhteisön tasolla, joten unioniyhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
-

↓ uusi

- (61) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman³² mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (62) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan aikaisempien direktiivien sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu aikaisempiin direktiiveihin.
- (63) Tämä direktiivi ei saa vaikuttaa jäsenvaltioiden velvoitteisiin, jotka koskevat liitteessä I olevassa B osassa mainittuja jäsenvaltioita velvoittavia määräaikoja, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja alettava soveltaa niitä,
-

↓ 2003/41/EY

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

↓ uusi

I osasto

YLEISET SÄÄNNÖKSET

³²

EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

↓ 2003/41/EY
(mukautettu)

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä säädetään ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoaviin laitoksiin. Jos kansallisen lainsäädännön mukaan ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavilla laitoksilla ei ole oikeushenkilöyttä, jäsenvaltioiden on sovellettava tätä direktiiviä joko niihin laitoksiin tai, jollei 2 kohdasta muuta johdu, niihin hyväksyttyihin yhteisöihin, jotka vastaavat kyseisten laitosten johtamisesta ja hallinnoinnista ja toimivat niiden puolesta.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta:

↓ 2003/41/EY
(mukautettu)

a) sosiaaliturvajärjestelmiä hallinnoiviin laitoksiin, jotka kuuluvat ~~asetuksen (ETY) N:o 1408/71~~ ²² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten ~~(EY) N:o 883/2004~~ ³⁴ ja ~~asetuksen (ETY) N:o 574/72~~ ²⁵ ~~987/2009~~ ³⁶ soveltamisalaan;

2011/61/EU 62
artiklan 1 kohta

b) laitoksiin, jotka kuuluvat direktiivien ~~73/239/ETY~~ ³⁷ ~~85/611/ETY~~ ³⁸ ~~93/22/ETY~~ ³⁹ ~~2000/12/EY~~ ⁴⁰ ja ~~2002/83/EY~~ ⁴¹ ~~2004/39/EY~~ ⁴²,

³³ ~~Neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1971, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä (EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2). Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1386/2001 (EYVL L 187, 10.7.2001, s. 1).~~

³⁴ ~~Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 883/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta (EUVL L 166, 30.4.2004, s. 1).~~

³⁵ ~~Neuvoston asetus (ETY) N:o 574/72, annettu 21 päivänä maaliskuuta 1972, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä (EYVL L 74, 27.3.1972, s. 1). Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 410/2002 (EYVL L 62, 5.3.2002, s. 17).~~

³⁶ ~~Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) No 987/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä (EUVL L 284, 30.10.2009, s. 1).~~

³⁷ ~~Ensimmäinen neuvoston direktiivi 73/239/ETY, annettu 24 päivänä heinäkuuta 1973, muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista~~

c) laitoksiin, jotka toimivat jakoperiaatteella;

d) laitoksiin, joissa rahoittavien yritysten työntekijöillä ei ole laillista oikeutta etuuksiin ja joissa rahoittava yritys voi milloin tahansa lunastaa varat takaisin täyttämättä välttämättä eläke-etuuksien maksamista koskevia velvoitteitaan;

e) ~~yhteisiin~~ yrityksiin, jotka muodostavat kirjanpidollisia varauksia maksaakseen työntekijöilleen eläke-etuuksia.

3 artikla

Soveltaminen sosiaaliturvajärjestelmiä hoitaviin laitoksiin

Ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavat laitokset, jotka hoitavat myös sellaisia pakollisia työeläkejärjestelmiä, joiden katsotaan olevan ~~asetusten~~ asetuksen (ETY/EY) N:o ~~1408/71~~ 883/2004 ja asetuksen (ETY/EY) N:o ~~574/72~~ 987/2009 piiriin kuuluvia sosiaaliturvajärjestelmiä, kuuluvat tämän direktiivin

- ~~koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EYVL L 228, 16.8.1973, s. 3). Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/13/EY (EYVL L 77, 20.3.2002, s. 17).~~
- 38 ~~Neuvoston direktiivi 85/611/ETY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1985, arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EYVL L 375, 31.12.1985, s. 3). Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/108/EY (EYVL L 41, 20.3.2002, s. 35).~~
- 39 ~~Neuvoston direktiivi 93/22/ETY, annettu 10 päivänä toukokuuta 1993, sijoituspalveluista arvopaperimarkkinoilla (EYVL L 141, 11.6.1993, s. 27). Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2000/64/EY (EYVL L 290, 17.11.2000, s. 27).~~
- 40 ~~Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/12/EY, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2000, luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (EYVL L 126, 26.5.2000, s. 1). Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2000/28/EY (EYVL L 275, 27.10.2000, s. 37).~~
- 41 ~~Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/83/EY, annettu 5 päivänä marraskuuta 2002, henkivakuutuksesta (EYVL L 345, 19.12.2002, s. 1).~~
- 42 ~~Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta (EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1).~~
- 43 ~~Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).~~
- 44 ~~Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).~~
- 45 ~~Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).~~

soveltamisalaan ei-pakollisia, ammatillisia lisäeläkkeitä koskevan liiketoiminnan osalta. Tällöin vastuut ja vastaavat varat on pidettävä erillään muista liiketoiminnoista eikä niitä saa siirtää sellaisiin pakollisiin eläkejärjestelmiin, joiden katsotaan olevan sosiaaliturvajärjestelmiä, tai päinvastoin.

4 artikla

Vapaaehtoinen soveltaminen direktiivin ~~2002/83/EY~~ 2009/138/EY piiriin kuuluviin laitoksiin

↓ 2003/41/EY
(mukautettu)

Kotijäsenvaltiot voivat päättää soveltaa tämän direktiivin ~~9–16 artiklan ja 18–20~~ ☒ 9–15 artiklan, 20–23 artiklan, 24 artiklan 1 ja 2 kohdan, 25–29 artiklan, 31–53 artiklan ja 55–71 ☒ artiklan säännöksiä direktiivin ~~2002/83/EY~~ 2009/138/EY piiriin kuuluvien ☒ henki ☒ vakuutusyritysten ammatillisia lisäeläkkeitä koskevaan liiketoimintaan. Tällöin kaikki vastaavat varat ja vastuut on pidettävä erillään muista liiketoiminnoista ja niitä on hallinnoitava ja ne on järjesteltävä erillään muista ☒ henki ☒ vakuutusyritysten toiminnoista ilman siirtomahdollisuutta.

Tällaisessa tapauksessa ja vain siltä osin, mikä koskee ☒ henki ☒ vakuutusyritysten ammatillisia lisäeläkkeitä koskevia liiketoimintoja, ☒ henki ☒ vakuutusyrityksiin ei sovelleta direktiivin ~~2002/83/EY~~ 2009/138/EY ~~20–26, 31 ja 36~~ ☒ 76–86 artiklaa, 132 artiklaa, 134 artiklan 2 kohtaa, 173 artiklaa, 185 artiklan 5, 7 ja 8 kohtaa eikä 209 ☒ artiklaa.

Kotijäsenvaltion on varmistettava, että joko toimivaltaiset viranomaiset tai direktiivin ~~2002/83/EY~~ 2009/138/EY ~~kattamien~~ soveltamisalaan kuuluvien ☒ henki ☒ vakuutusyritysten valvonnasta vastaavat viranomaiset tarkastavat osana valvontatehtäväänsä, että ammatillisia lisäeläkkeitä koskevat liiketoiminnot on erotettu selkeästi muista liiketoiminnoista.

5 artikla

Pienet eläkelaitokset ja lakisääteiset järjestelmät

Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta tätä direktiiviä tai osia siitä ~~19~~ ☒ 34–37 ☒ artiklaa lukuun ottamatta niiden alueille sijoittautuneeseen laitokseen, joka hallinnoi eläkejärjestelmiä, joilla on yhteensä alle 10 jäsentä. Jollei 2 artiklan 2 kohdasta muuta johdu, kyseisille laitoksille ~~olisi~~ ☒ on ☒ kuitenkin annettava oikeus soveltaa tätä direktiiviä vapaaehtoisesti. Mitä ~~2012~~ artiklassa säädetään, voidaan soveltaa ainoastaan, jos tämän direktiivin kaikkia muita säännöksiä sovelletaan.

Jäsenvaltiot voivat päättää ~~olla soveltamatta~~ soveltaa ~~9–17~~ ☒ 1–8 artiklaa, 12 artiklaa, 20 artiklaa ja 34–37 ☒ artiklaa laitoksiin, jotka tarjoavat ammatillisia lisäeläkkeitä yhtiöjärjestyksen mukaisesti, lain nojalla ja viranomaisen takaamina. Mitä ~~2012~~ artiklassa säädetään, voidaan soveltaa ainoastaan, jos tämän direktiivin kaikkia muita säännöksiä sovelletaan.

6 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavalla laitoksella' tai 'laitoksella' laitoksen oikeudellisesta muodosta riippumatta laitosta, joka toimii rahastointiperiaatteella, joka on perustettu erillään rahoittavista yrityksistä tai toimialoista ja jonka tehtävänä on tarjota työhön perustuvia eläke-etuuksia sopimuksen tai sovitun sitoumuksen perusteella, jotka on tehty

- yksilöllisesti tai keskitetysti työnantajan (työnantajien) ja työntekijän (työntekijöiden) tai ~~heidän edustajiensa~~ edustajien välillä, tai
- itsenäisten ammatinharjoittajien kanssa kotijäsenvaltioiden ja vastaanottavien jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaisesti ~~yksilöllisesti tai kollektiivisesti~~,

ja jonka toiminta johtuu suoraan tästä tehtävästä;

b) 'eläkejärjestelmällä' sopimusta, muuta perustamiskirjaa ("trust deed") tai sääntöjä, jossa tai joissa määritellään myönnettävät eläke-etuudet ja niiden myöntämisedellytykset;

c) 'rahoittavalla yrityksellä' ~~ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavalle laitokselle maksuosuuksia maksavaa~~ yritystä tai muuta elintä riippumatta siitä, onko yrityksen tai elimen osana tai muodostaako sen yksi tai useampi työnantajana tai itsenäisenä ammatinharjoittajana toimiva oikeushenkilö tai luonnollinen henkilö tai näiden yhdistelmä⇒, joka kansallisen lainsäädännön nojalla on lakisääteisesti velvollinen tarjoamaan ammatillista lisäeläkettä koskevan järjestelmän tai vapaaehtoisesti sitoutuu tarjoamaan sellaisen; ⇐

d) 'eläke-etuuksilla' etuuksia, jotka suoritetaan eläkkeelle pääsynsiirtymisen tai odotettavissa olevan eläkkeelle pääsynsiirtymisen perusteella, tai kyseisten etuuksien lisäksi ja niitä täydentävänä kuoleman tai työkyvyttömyyden tapauksessa tai työskentelyn keskeytyessä maksettavia etuuksia, taikka ~~sairastapauksessa~~ sairaustapauksessa, varojen puutteessa tai kuolemantapauksessa myönnettäviä lisätukia tai palveluja; eläkkeelläoloajan taloudellisen turvan mahdollistamiseksi näitä etuuksia maksetaan tavallisesti koko jäljellä olevan elinajan; niitä voidaan kuitenkin maksaa myös määräaikaisesti tai kertasuorituksena;

- e) 'jäsenellä' henkilöä, joka on nyt tai tulevaisuudessa ammatillisen toimintansa perusteella oikeutettu eläke-etuuksiin eläkejärjestelmän määräysten mukaisesti;
- f) 'edunsaajalla' henkilöä, joka nauttii eläke-etuuksia;
- g) 'toimivaltaisella viranomaisella' kansallista viranomaista, joka on nimetty hoitamaan tässä direktiivissä säädettyjä tehtäviä;
- h) 'biometrisillä riskeillä' kuolemaan, työkyvyttömyyteen ja eliniänodotukseen liittyviä riskejä;

↓ 2003/41/EY
(mukautettu)
⇒ uusi

- i) 'kotijäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa ⇒ laitos on hyväksytty tai rekisteröity ja jossa sen keskushallinto sijaitsee. Keskushallinnon sijaintipaikalla tarkoitetaan paikkaa, jossa laitoksen päätöksentekuelimen tärkeimmät strategiset päätökset tehdään; ⇐ ~~jossa sen rekisteröity kotipaikka ja keskushallinto sijaitsevat tai jos sillä ei ole rekisteröityä kotipaikkaa, paikka, jossa sen keskushallinto sijaitsee;~~

↓ 2003/41/EY
(mukautettu)
⇒ uusi

- j) 'vastaanottavalla jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jonka ~~ammattillisia lisäeläkkeitä koskevien~~ ammatillisten lisäeläkkeiden järjestelmiä koskevaa sosiaali- ja työlainsäädäntöä sovelletaan rahoittavan yrityksen ja jäsenten ⇒ tai edunsaajien ⇐ väliseen suhteeseen;=

⇓ uusi

- k) 'siirtävällä laitoksella' laitosta, joka siirtää koko eläkejärjestelmänsä tai sen osan toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaan laitokseen;
- l) 'vastaanottavalla laitoksella' laitosta, joka vastaanottaa koko eläkejärjestelmän tai sen osan toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevalta laitokselta;
- m) 'säännellyillä markkinoilla' asetuksen (EU) N:o .../... [MiFIR] 2 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa tarkoitettua monenkeskistä järjestelmää unionissa;
- n) 'monenkeskisellä kaupankäyntijärjestelmällä' asetuksen (EU) N:o .../... [MiFIR] 2 artiklan 1 kohdan 6 alakohdassa tarkoitettua monenkeskistä järjestelmää unionissa;
- o) 'organisoidulla kaupankäyntijärjestelmällä' asetuksen [MiFIR] 2 artiklan 1 kohdan 7 alakohdassa tarkoitettua järjestelmää unionissa;
- p) 'pysyvällä välineellä' sellaista välinettä, jonka avulla jäsen tai edunsaaja voi tallentaa hänelle henkilökohtaisesti osoitettuja tietoja siten,

että ne ovat saatavilla myöhemmää käyttöä varten tietojen käyttötarkoituksen kannalta asianmukaisen ajan, ja joka mahdollistaa tallennettujen tietojen jäljentämisen muuttumattomina;

q) 'keskeisellä toiminnolla' hallintojärjestelmään kuuluvaa sisäistä valmiutta suorittaa käytännön tehtäviä; hallintojärjestelmään kuuluvat riskienhallintatoiminto, sisäisen tarkastuksen toiminto, ja jos laitos tekee rahoitussitoumuksia tai muodostaa vakuutusteknistä vastuovelkaa, myös aktuaaritoiminto.

↓ 2003/41/EY
(mukautettu)
⇒ uusi

7 artikla

Laitoksen toiminta

Jäsenvaltioiden on vaadittava alueelleen sijoittautuneiden laitosten rajoittavan toimintansa eläke-etuuksiin liittyviin sekä tästä toiminnasta johtuviin toimintoihin.

Jos ☒ henki ☒ vakuutusyritys hallinnoi ammatillisia lisäeläkkeitä koskevia liiketoimintojaan 4 artiklan mukaisesti pitäen niihin liittyvät varat ja vastuut erillään muista liiketoiminnoista, kyseiset varat ja vastuut rajoitetaan eläke-etuuksiin liittyviin sekä suoraan tästä toiminnasta johtuviin toimintoihin.

8 artikla

Rahoittavan yrityksen ja ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavan laitoksen erottaminen oikeudellisesti toisistaan

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahoittava yritys ja ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoava laitos on erotettu oikeudellisesti toisistaan, jotta rahoittavan yrityksen mahdollisessa konkurssissa laitoksen varat on suojattu jäsenten ja edunsaajien edun mukaisesti.

9 artikla

~~Toiminnan edellytykset~~ ⇒ Rekisteröinti tai hyväksyminen ⇐

~~1. Kunkin jäsenvaltion~~ Jäsenvaltioiden on varmistettava kaikkien sen alueella sijaitsevien laitosten osalta, että

↓ 2010/78/EU 4
artiklan 1 kohdan a
alakohta (mukautettu)

a) toimivaltainen viranomainen on ~~kirjannut~~ rekisteröinyt laitoksen kansalliseen rekisteriin tai ~~laitos on hyväksytty~~ ☒ hyväksynyt sen ☒; jos kyseessä on ~~1220~~ artiklassa tarkoitettu rajatylittävä toiminta, rekisterissä on myös ilmoitettava jäsenvaltiot, joissa laitos toimii; nämä tiedot on toimitettava ~~Euroopan parlamentin ja neuvoston~~ asetuksella

(EU) N:o 1094/2010⁴⁶ perustetulle ~~Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen, jäljempänä vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen)~~ Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle, jäljempänä 'EVLEV', joka julkistaa ne verkkosivuillaan~~.~~

↓ 2003/41/EY
(mukautettu)

~~b) laitosta johtavat tosiasiallisesti hyvämaineiset henkilöt, jotka itse täyttävät ammattipätevyyttä ja kokemusta koskevat edellytykset tai joiden palveluksessa on tarvittavan ammattipätevyyden ja kokemuksen omaavia neuvonantajia;~~

↓ uusi

10 artikla

Eläkejärjestelmien säännöt

↓ 2003/41/EY

~~e) Jäsenvaltioiden on varmistettava alueellaan sijaitsevan jokaisen laitoksen osalta, että~~ kaikkien laitoksen hallinnoimien eläkejärjestelmien toimintaa varten on olemassa asianmukaisesti asetetut säännöt ~~ja että jäsenet ovat saaneet riittävästi tietoa näistä säännöistä.~~

↓ 2003/41/EY
(mukautettu)

~~d) vakuutusmatemaatikko tai muussa tapauksessa alan asiantuntija, myös tilintarkastaja, laskee ja vahvistaa koko vakuutusteknisen vastuuvelan kansallisen lainsäädännön mukaisesti kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymien vakuutusmatemaattisten menetelmien mukaisesti;~~

↓ uusi

11 artikla

Sitoutuminen säännölliseen rahoitukseen ja lisäetuihin

↓ 2003/41/EY

~~e)1. Jäsenvaltioiden on alueellaan sijaitsevan jokaisen laitoksen osalta varmistettava, että~~ jos rahoittava yritys takaa eläke-etuuksien maksamisen, se sitoutuu säännölliseen rahoitukseen~~.~~

⁴⁶ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48.

↓ 2003/41/EY
(mukautettu)

~~f) jäsenille tiedotetaan riittävästi eläkejärjestelmän ehdoista, erityisesti~~

~~i) eläkejärjestelmän osapuolten oikeuksista ja velvollisuuksista,~~

~~ii) eläkejärjestelmään liittyvistä rahoituksellisista, teknisistä ja muista riskeistä, ja~~

~~iii) kyseisten riskien luonteesta ja jakautumisesta.~~

↓ 2003/41/EY

2. Jäsenvaltiot voivat toissijaisuusperiaate ja kansallisten sosiaaliturvajärjestelmien tarjoamien eläke-etujen laajuus huomioon ottaen säätää, että jäsenille tarjotaan lisäetuutena mahdollisuutta eliniänodotukseen ja työkyvyttömyyteen liittyvien riskien ja perhe-eläkkeen kattamiseen sekä takuita maksettujen osuuksien palauttamista varten, jos työnantajat ja työntekijät tai heidän edustajansa niin sopivat.

↓ 2003/41/EY
(mukautettu)

~~3. Kukin jäsenvaltio voi asettaa alueelleen sijoittautuneen laitoksen toiminnalle muita edellytyksiä sen varmistamiseksi, että jäsenten ja edunsaajien edut suojataan riittävästi.~~

↓ 2010/78/EU 4
artiklan 1 kohdan a
alakohta (mukautettu)

~~5. Kun kyse on 20 artiklassa tarkoitetusta rajatylittävästä toiminnasta, laitoksen toiminta edellyttää kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen ennakolta myöntämää lupaa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaista lupaa myöntäessään siitä välittömästi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle.~~

↓ 2003/41/EY
(mukautettu)
⇒ uusi

2012 artikla

Rajatylittävä toiminta ⇒ ja rajatylittävät menettelyt ⇐

1. Jäsenvaltioiden on sallittava alueellaan sijaitsevien yritysten rahoittaa ~~muissa jäsenvaltioissa hyväksytyjä ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavia~~ **muissa jäsenvaltioissa hyväksytyjä ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavia** laitoksia, ⇒ jotka aikovat harjoittaa tai harjoittavat rajatylittävää toimintaa, ⇐ sanotun kuitenkin rajoittamatta eläkejärjestelmiä koskevan kansallisen sosiaali- ja työolainsäädännön soveltamista, pakollinen jäsenyys ja työehtosopimusten tulokset mukaan lukien. ~~Niiden jäsenvaltioiden on myös sallittava, että~~ **Niiden jäsenvaltioiden on myös sallittava, että** ~~niiden~~ **niiden** ~~kyseisen valtion~~ **kyseisen valtion** alueella hyväksytyt ~~ammattieläkkeitä tarjoavat~~ **ammattieläkkeitä tarjoavat** ~~laitokset~~ **⇒ harjoittavat**

rajatylittävää toimintaa ☐ vastaanottavat ☒ vastaanottamalla ☒ rahoitusta ~~muiden jäsenvaltioiden~~ ☐ minkä tahansa jäsenvaltion ☐ alueella sijaitsevilta yrityksiltä.

2. Laitos, joka ☒ aikoo ☒ halua ☐ harjoittaa rajatylittävää toimintaa ja ☐ vastaanottaa rahoitusta ~~toisen jäsenvaltion alueella sijaitsevalta~~ rahoittavalta yritykseltä, tarvitsee ~~9 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun~~ ennakolta annettavan ~~luvan~~ hyväksymisen kotijäsenvaltionsa toimivaltaiselta viranomaiselta. Sen on ilmoitettava aikomuksestaan vastaanottaa rahoitusta ~~toisen jäsenvaltion alueella sijaitsevalta~~ rahoittavalta yritykseltä ~~sen~~ kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille, jossa se on hyväksytty.

3. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että niiden alueella ☐ hyväksytyt tai rekisteröidyt ☐ sijaitsevat laitokset, joille ~~toisen jäsenvaltion alueella sijaitseva yritys on ehdottanut~~ ☒ jotka aikovat ottaa vastaan ☒ rahoitusta, toimittavat 2 kohdan mukaisen ilmoituksensa yhteydessä seuraavat tiedot:

- a) vastaanottava jäsenvaltio tai vastaanottavat jäsenvaltiot;
- b) rahoittavan yrityksen nimi ☐ ja sen hallinnon sijaintipaikka ☐.
- c) rahoittavaa yritystä varten ~~hoidettavan~~ hallinnoitavan eläkejärjestelmän pääpiirteet.

↓ 2003/41/EY
(mukautettu)
☐ uusi

4. Kun kotijäsenvaltion ~~toimivaltaisille viranomaisille~~ toimivaltaiselle ~~viranomaiselle~~ toimitetaan 2 kohdan mukainen ilmoitus ja ~~jollenailla ole syytä epäillä, etteivät~~ ☐ se ole tehnyt päätöstä siitä, että ☐ laitoksen hallinnollinen rakenne tai taloudellinen tila taikka laitoksen johtajien hyvä maine tai ammatillinen pätevyys ja kokemus ☐ eivät ☐ täytä ☒ aiotuille ☒ toiminnoille asetettuja vaatimuksia ~~ole vastaanottavan jäsenvaltion asettamien vaatimusten mukaisia, niidensen~~ on kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun ~~ne saavatse~~ saa kaikki 3 kohdassa tarkoitetut tiedot, toimitettava nämä tiedot vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja ilmoitettava asiasta laitokselle.

↓ uusi

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu päätös on perusteltava.

Jos kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen kieltäytyy toimittamasta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tietoja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, sen on perusteltava kieltäytymisensä kyseiselle laitokselle kolmen kuukauden kuluessa 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta. Kieltäytyminen tai vastaamatta jättäminen on voitava saattaa kotijäsenvaltion tuomioistuimen käsiteltäväksi.

↓ 2003/41/EY
(mukautettu)
⇒ uusi

5. Ennen kuin laitos ryhtyy ~~hoitamaan järjestelmää rahoittavaa yritystä varten toisessa jäsenvaltiossa~~ ☒ harjoittamaan rajatylittävää toimintaa ☒, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava tarvittaessa ~~kahden~~ ⇒ yhden ⇐ kuukauden kuluessa 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille niistä ammatillisiin lisäeläkkeisiin sovellettavista sosiaali- ja työlaainsäädännön vaatimuksista, joiden mukaisesti yrityksen rahoittamaa järjestelmää täytyy hallinnoida vastaanottavassa jäsenvaltiossa, ~~sekä säännöistä, joita on sovellettava 18 artiklan 7 kohdan sekä tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti~~. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava nämä tiedot laitokselle.

6. Laitos voi ryhtyä ☒ harjoittamaan rajatylittävää toimintaa ☒ ~~aloittaa yrityksen rahoittaman eläkejärjestelmän hoitamisen vastaanottavassa jäsenvaltiossa~~ ammatillisiin lisäeläkkeisiin vastaanottavassa jäsenvaltiossa sovellettavan sosiaali- ja työlaainsäädännön vaatimusten ~~sekä niiden sääntöjen~~ mukaisesti, ~~joita on sovellettava 18 artiklan 7 kohdan ja tämän artiklan 7 kohdan nojalla~~, saatuaan 5 kohdassa tarkoitetun tiedonannon, tai jos se ei saa kotijäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta tiedonantoa 5 kohdassa säädetyn ajan päättyessä.

↓ 2003/41/EY
(mukautettu)

~~7. Toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan yrityksen rahoittamiin laitoksiin on sovellettava vastaavien jäsenten osalta myös vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitseville laitoksille asettamia tiedotusvaatimuksia 11 artiklan mukaisesti.~~

↓ 2003/41/EY
⇒ uusi

~~87. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kaikista vastaanottavassa jäsenvaltiossa sovellettavan sosiaali- ja työlaainsäädännön vaatimusten merkittävistä muutoksista, jotka voivat vaikuttaa eläkejärjestelmään siltä osin, kuin se koskee~~ ⇒ rajatylittävää toimintaa ⇐ ~~yrityksen vastaanottavassa jäsenvaltiossa rahoittaman eläkejärjestelmän toimintaa, sekä 18 artiklan 7 kohdan ja tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti sovellettavien sääntöjen merkittävistä muutoksista.~~

98. Vastaanottavan jäsenvaltion ~~toimivaltainen~~ viranomainen ~~valvoo~~ toimivaltaisen viranomaisen on valvottava, noudattaako laitos toiminnassaan 5 kohdassa tarkoitettuja ~~ammatillisia eläkkeitä koskevia~~ ammatillisten lisäeläkkeiden järjestelmiin vastaanottavassa jäsenvaltiossa sovellettavia työ- ja sosiaalilainsäädännön vaatimuksia ~~ja 7 kohdassa tarkoitettuja tiedotusvaatimuksia~~. Jos tämän valvonnan seurauksena paljastuu väärinkäytöksiä, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asiasta välittömästi kotijäsenvaltion toimivaltaisille

viranomaisille. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on yhteistyössä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että laitos lopettaa havaitun työ- ja sosiaalilainsäädännön rikkomisen.

↓ 2003/41/EY

~~109.~~ Jos kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toteuttamista toimenpiteistä huolimatta tai kotijäsenvaltion asianmukaisten toimenpiteiden puuttumisen vuoksi laitos jatkaa vastaanottavan jäsenvaltion sovellettavien ~~ammattieläkejärjestelmiä~~ ammatillisten lisäeläkkeiden järjestelmiä koskevien sosiaali- ja työlainsäädännön määräysten rikkomista, ~~vastaanottavat~~ vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat, ilmoitettuaan asiasta kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä määräystenvastaisuuksista rankaisemiseksi tai niiden lopettamiseksi myös estämällä, jos se on ehdottoman tarpeellista, laitosta toimimasta vastaanottavassa jäsenvaltiossa rahoittavaa yritystä varten.

↓ uusi

10. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rajatylittävää toimintaa harjoittavaan laitokseen ei sovelleta mitään sellaisia tietojen antamista jäsenille ja edunsaajille koskevia vaatimuksia, jotka vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat ottaneet käyttöön sellaisten jäsenten osalta, joita rajatylittävä toiminta koskee.

13 artikla

Eläkejärjestelmien rajatylittävät siirrot

1. Jäsenvaltioiden on sallittava, että niiden alueella hyväksytyt tai rekisteröidyt laitokset siirtävät koko eläkejärjestelmän tai sen osan muissa jäsenvaltioissa hyväksytyihin tai rekisteröityihin vastaanottaviin laitoksiin.

2. Koko eläkejärjestelmän tai sen osan siirtäminen eri jäsenvaltioissa hyväksytyjen tai rekisteröityjen siirtävien ja vastaanottavien laitosten välillä edellyttää vastaanottavan laitoksen kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen ennakolta antamaa hyväksymistä. Vastaanottavan laitoksen on esitettävä siirron hyväksymistä koskeva hakemus.

3. Jollei eläkejärjestelmien järjestämisestä koskevassa kansallisessa sosiaali- ja työlainsäädännössä toisin säädetä, siirtämiseltä ja sen ehdoilta on edellytettävä asianomaisten jäsenten ja edunsaajien tai soveltuvin osin niiden edustajien ennakolta antamaa suostumusta. Tiedot siirtoa koskevista ehdoista on kaikissa tapauksissa asetettava asianomaisten jäsenten ja edunsaajien saataville tai tarvittaessa heidän edustajiensa saataville vähintään neljä kuukautta ennen 2 kohdassa tarkoitetun hakemuksen jättämistä.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun hakemuksen on sisällettävä seuraavat tiedot:

a) siirtävien ja vastaanottavien laitosten välinen kirjallinen sopimus, jossa täsmennetään siirron ehdot, mukaan lukien eläkejärjestelmän keskeiset ominaispiirteet ja siirrettävien varojen kuvaus sekä tarvittaessa vastaavien vastuiden kuvaus;

b) siirtävän laitoksen nimi ja kotipaikka;

c) rahoittavan yrityksen nimi ja sen hallinnon sijaintipaikka;

d) vastaanottava jäsenvaltio tai vastaanottavat jäsenvaltiot, jos niitä on enemmän kuin yksi.

5. Kun vastaanottavan laitoksen kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen vastaanottaa 2 kohdan mukaisen ilmoituksen ja se ei ole tehnyt päätöstä siitä, että vastaanottavan laitoksen hallinnollinen rakenne tai taloudellinen tila taikka laitoksen johtajien hyvä maine tai ammatillinen pätevyys ja kokemus eivät ole aiotuille toiminnoille vastaanottavan laitoksen kotijäsenvaltiossa asetettujen vaatimusten mukaisia, sen on kolmen kuukauden kuluessa kaikkien 4 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta toimitettava siirron hyväksymistä koskeva päätöksensä tiedoksi vastaanottavalle laitokselle ja siirtävän laitoksen kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle. Siirtävän laitoksen kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava kyseisestä päätöksestä siirtävälle laitokselle.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut päätökset on perusteltava. Jos vastaanottavan laitoksen kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen kieltäytyy toimittamasta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tietoja siirtävän laitoksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, sen on perusteltava kieltäytymisensä kyseiselle laitokselle kolmen kuukauden kuluessa 4 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta. Vastaanottavan laitoksen on voitava saattaa kieltäytyminen tai vastaamatta jättäminen kotijäsenvaltionsa tuomioistuimen käsiteltäväksi.

6. Siirtävän laitoksen kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on yhden kuukauden kuluessa 5 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta ilmoitettava vastaanottavan laitoksen kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle sen vastaanottavan jäsenvaltion ammatillisiin lisäeläkkeisiin sovellettavan sosiaali- ja työlainsäädännön vaatimukset, jonka mukaisesti eläkejärjestelmää on hallinnoitava. Vastaanottavan laitoksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava nämä tiedot vastaanottavalle laitokselle.

7. Vastaanotettuaan 6 kohdassa tarkoitetut tiedot tai jos vastaanottava laitos ei ole vastaanottanut kotijäsenvaltionsa toimivaltaiselta viranomaiselta näitä tietoja 6 kohdassa säädettyssä määräajassa, vastaanottava laitos voi ryhtyä hallinnoimaan eläkejärjestelmää vastaanottavan jäsenvaltion ammatillisiin lisäeläkkeisiin sovellettavan sosiaali- ja työlainsäädännön vaatimusten mukaisesti.

8. Kun vastaanottava laitos harjoittaa rajatylittävää toimintaa, sovelletaan 12 artiklan 8 ja 9 kohtaa.

II OSASTO

MÄÄRÄLLISET VAATIMUKSET

↓ 2003/41/EY

~~15~~14 artikla

Vakuutustekninen vastuuvélka

1. Kotijäsenvaltion on varmistettava, että ~~ammattillisia lisäeläkkeitä koskevia~~ ammattillisten lisäeläkkeiden järjestelmiä hallinnoivat laitokset muodostavat koko ajan kaikkiin eläkejärjestelmiinsä nähden niiden olemassa olevien eläkesopimusten rahoituksellisia sitoumuksia vastaavat riittävät vastuut.

2. Kotijäsenvaltion on varmistettava, että ~~ammattillisia lisäeläkkeitä koskevia~~ ammattillisten lisäeläkkeiden järjestelmiä hallinnoivat laitokset, silloin kun ne tarjoavat suojan biometristen riskien varalle ~~ja~~ tai takaavat joko sijoituksen tuottavuuden tai tietyn etuuksien tason, muodostavat kaikkien näiden eläkejärjestelmien osalta riittävän vakuutusteknisen vastuuvelan.

3. Vakuutustekninen vastuuvelka on laskettava vuosittain. Kotijäsenvaltio voi kuitenkin sallia, että se lasketaan kolmen vuoden välein, jos laitos toimittaa jäsenille ~~ja~~ tai toimivaltaiselle viranomaiselle todistuksen tai selvityksen välivuosina tapahtuneista muutoksista. Todistuksesta tai selvityksestä on käytävä ilmi vakuutusteknisen vastuuvelan mukautettu kehitys ja katettavissa riskeissä tapahtuneet muutokset.

4. Vakuutusmatemaatikon tai muun alan asiantuntijan, esimerkiksi tilintarkastajan, on kansallisen lainsäädännön mukaisesti laskettava ja vahvistettava kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymien vakuutusmatemaattisten menetelmien perusteella vakuutustekninen vastuuvelka seuraavia periaatteita noudattaen:

a) vakuutusteknisen vastuuvelan vähimmäismäärä lasketaan riittävän varovaisen vakuutusmatemaattisen menetelmän avulla ottaen huomioon kaikki etuuksia ja maksuosuuksia koskevat sitoumukset laitoksen eläkejärjestelyjen mukaisesti. Vastuuvelan on sekä oltava riittävä edunsaajille jo maksettavien eläkkeiden ja etuuksien maksamiseksi vastakin että vastattava jäsenille kertyneistä eläkeoikeuksista syntyviä sitoumuksia. Myös taloudelliset ja vakuutusmatemaattiset olettamukset vastuiden arvioimiseksi on valittava varovaisuutta noudattaen, ottaen tarvittaessa huomioon kohtuullinen marginaali epäedullisten poikkeamien osalta;

b) käytettävä enimmäiskorkokanta valitaan varovaisuutta noudattaen ja vahvistetaan kotijäsenvaltion mahdollisten asianomaisten sääntöjen mukaisesti. Tällainen varovainen korkokanta määritetään ottaen huomioon:

i) laitoksen vastaavien varojen tuotto ja sijoitusten tuleva tuotto;
ja/tai

ii) korkealaatuisten tai valtion joukkovelkakirjalainojen markkinatuotto;

c) vakuutusteknisen vastuuvelan arvioinnissa käytettyjen biometristen taulukoiden on perustuttava varovaisuusperiaatteeseen, jolloin otetaan huomioon jäsenryhmien ja eläkejärjestelmien tärkeimmät erityispiirteet, erityisesti asiaan liittyvien riskien odotetut muutokset;

d) vakuutusteknisen vastuuvelan arviointimenetelmän ja -perusteiden on yleensä oltava samat tilikaudesta toiseen. Niiden muuttaminen voi kuitenkin olla perusteltua, jos olettamusten perustana oleva lainsäädäntö taikka väestörakenteellinen tai taloudellinen tilanne muuttuu.

5. Kotijäsenvaltio voi asettaa vakuutusteknisen vastuuvelan laskemiselle täydentäviä yksityiskohtaisempia ~~edellytyksiä~~ vaatimuksia, joiden tarkoituksena on varmistaa, että jäsenten ja edunsaajien edut suojataan asianmukaisesti.

2010/78/EU 4 artiklan
4 kohta

~~6. Vakuutusteknisen vastuuvelan laskemista koskevien sääntöjen yhdenmukaistamisen jatkamiseksi siltä osin kuin se on perusteltua erityisesti korkokanta ja muut vakuutusteknisen vastuuvelan tasoon vaikuttavat olettamukset huomioon ottaen komissio antaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselta saamiensa neuvojen pohjalta joka toinen vuosi tai jäsenvaltion sitä pyytäessä kertomuksen tilanteesta rajatylittävän toiminnan kehityksen osalta.~~

↓ 2003/41/EY

~~Komissio ehdottaa tarvittavia toimia eritasoisten korkokantojen aiheuttamien mahdollisten vääristymien ehkäisemiseksi ja järjestelmien edunsaajien ja jäsenten etujen suojaamiseksi.~~

↓ 2003/41/EY
(mukautettu)

1615 artikla

~~Vakuutustekninen vastuuvella~~ ja Vakuutusteknisen vastuuvelan rahastointi

1. Kotijäsenvaltion on edellytettävä, että kullakin ~~eläkelaitoksella~~ laitoksella on aina riittävästi asianmukaisia varoja kaikkia sen hallinnoimia eläkejärjestelmiä koskevan vakuutusteknisen vastuuvelan kattamiseksi.

2. Kotijäsenvaltio voi sallia, että laitoksen varat ovat rajoitetun ajan vakuutusteknisen vastuuvelan kattamiseen riittämättömät. Tällaisessa tapauksessa toimivaltaisten viranomaisten on edellytettävä, että laitos tekee konkreettisen ja toteuttamiskelpoisen tervehdyttämissuunnitelman sen varmistamiseksi, että 1 kohdan vaatimus jälleen täyttyy. Suunnitelmaa koskevat seuraavat edellytykset:

a) laitoksen on laadittava konkreettinen ja toteuttamiskelpoinen suunnitelma koko vakuutusteknisen vastuuvelan kattamiseksi tarvittavien varojen määrän palauttamiseksi määräajassa. Suunnitelman on oltava jäsenten tai tarvittaessa heidän edustajiensa saatavilla ja/tai sille on saatava kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksyntä;

b) suunnitelmaa laadittaessa on otettava huomioon laitoksen tilanne, erityisesti ~~varallisuuden ja velkojen~~ varojen ja vastuiden vastaavuus ("asset-liability"), riskiprofiili, maksuvalmius, eläke-etuuksien saamiseen oikeutettujen jäsenten ikärakenne, perusteilla olevat järjestelmät ja vailla rahastointia olevien tai osittaiseen rahastointiin perustuvien järjestelmien muuttaminen täysin rahastoiduiksi järjestelmiksi;

c) jos eläkejärjestelmä lopetetaan ~~edellä tässä kohdassa~~ ☒ tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä ☒ tarkoitetun ajan kuluessa, laitoksen on ilmoitettava siitä kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Laitoksen on laadittava suunnitelma siitä, miten se aikoo siirtää varansa sekä vastaavat vastuunsa toiselle rahoituslaitokselle tai muulle vastaavalle elimelle. Suunnitelma on ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja suunnitelman pääsisältö on toimitettava jäsenten tai tarvittaessa heidän edustajiensa saataville luottamuksellisuusperiaatteen mukaisesti.

3. Jos kyseessä on ~~1220~~ artiklassa tarkoitettu rajatylittävä toiminta, vakuutustekninen vastuuvélka on katettava täysin ja jatkuvasti kaikkien laitoksen hallinnoimien eläkejärjestelmien osalta. Jos nämä edellytykset eivät täyty, kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on puututtava toimintaan ~~6244~~ artiklan mukaisesti. Tämän edellytyksen täyttämiseksi kotijäsenvaltio voi vaatia varojen ja vastuiden pitämistä erillään muista liiketoiminnoista.

~~1716~~ artikla

Lakisääteiset omat varat

1. Kotijäsenvaltion on varmistettava, että jos laitos itse eikä rahoittava yritys takaa biometrisen riskin, sijoitustoiminnan tuoton tai etuuksien tietyn tason, eläkejärjestelmiä hallinnoivilla laitoksilla on jatkuvasti puskurina toimivia ylimääräisiä varoja, jotka ylittävät vakuutusteknisen vastuuvélan. Puskurin koon on oltava riskityypin ja varojen rakenteen mukainen kaikkien laitoksen hallinnoimien järjestelmien osalta. Näitä varoja ei saa sitoa ennakoituihin vastuisiin, vaan ne toimivat varmuuspääomana, joilla puskuroidaan odotettujen ja toteutuneiden kulujen ja tuottojen eroja.

↓ 2009/138/EY 303
artiklan 1 kohta
(mukautettu)

2. Ylimääräisten varojen vähimmäismäärän laskemiseen sovelletaan ~~17 a-17 d~~ 17, 18 ja 19 artiklassa säädettyjä sääntöjä.

2003/41/EY

3. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei kuitenkaan estä jäsenvaltioita vaatimasta alueellaan sijaitsevilta laitoksilta lakisääteisiä omia varoja tai säättämästä yksityiskohtaisemmista säännöistä edellyttäen, että ne ovat varovaisuussyistä perusteltuja.

↓ 2009/138/EY 303
artiklan 2 kohta
(mukautettu)

~~17 a~~ 17 artikla

Käytettävissä oleva solvenssimarginaali

1. ~~Kunkin jäsenvaltion on vaadittava~~ Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että jokaisella ~~niidensen~~ alueella sijaitsevalla ~~1716~~ artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla

laitoksella on jatkuvasti käytettävissä sen koko liiketoiminnan osalta riittävä ja vähintään tämän direktiivin vaatimuksia vastaava solvenssimarginaali.

2. Käytettävissä olevan solvenssimarginaalin muodostavat laitoksen varat, joista on vähennetty kaikki ennakoitavissa olevat vastuut sekä aineettomat erät, seuraavat erät mukaan luettuina:

a) maksettu osakepääoma tai keskinäisen yrityksen muodossa olevan laitoksen osalta takuupääoma lisättyä keskinäisen yrityksen osakastileillä, jotka täyttävät seuraavat vaatimukset:

i) perustamiskirjassa ja yhtiöjärjestyksessä on määrättävä, että näiltä tileiltä voidaan suorittaa maksuja keskinäisen yrityksen jäsenille vain, jos se ei aiheuta käytettävissä olevan solvenssimarginaalin pienenemistä alle vaaditun tason tai, yrityksen tultua puretuksi, jos kaikki yrityksen muut velat on maksettu;

ii) perustamiskirjassa ja yhtiöjärjestyksessä on määrättävä, että kaikista i alakohdassa tarkoitetuista maksuista, jotka suoritetaan muutoin kuin keskinäisen yrityksen yksittäisen osakkuuden päättymisen vuoksi, on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille vähintään kuukautta aikaisemmin ja että nämä voivat tämän määräajan kuluessa kieltää maksun; ja

iii) perustamiskirjan ja yhtiöjärjestyksen asiaa koskevia määräyksiä voidaan muuttaa vasta, kun toimivaltaiset viranomaiset ovat ilmoittaneet, etteivät ne vastusta muutosta, jollei i ja ii alakohdassa esitetyistä vaatimuksista muuta johdu;

b) rahastot ja varaukset (sidotut ja vapaat), jotka eivät vastaa vakuutusliikkeestä johtuvia velvoitteita;

c) siirtyvä voitto tai tappio sen jälkeen, kun siitä on vähennetty maksettavat osingot; ja

d) taseessa olevat kansallisessa lainsäädännössä voitonjakoa varten sallitut varaukset, jos niitä voidaan käyttää kattamaan mahdollisia tappioita ja jos niitä ei ole varattu lisäetujen antamiseen jäsenille ja edunsaajille.

Käytettävissä olevasta solvenssimarginaalista vähennetään laitoksen omistuksessa suoraan olevien omien osakkeiden määrä.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että käytettävissä olevan solvenssimarginaalin voivat muodostaa myös seuraavat erät:

a) kumulatiivinen etuoikeutettu osakepääoma ja etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevat lainat voivat muodostaa enintään 50 prosenttia käytettävissä olevasta tai vaaditusta solvenssimarginaalista, sen mukaan kumpi on alhaisempi; tästä määrästä enintään 25 prosenttia voi olla määräaikaista etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevia lainoja tai määräaikaista kumulatiivista etuoikeutettua osakepääomaa, jos sen varalta, että laitos joutuu konkurssiin tai selvitystilaan, on tehty sitovat sopimukset, joiden perusteella etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevilla lainoilla tai etuoikeutetulla osakepääomalla on kaikkien muiden velkojien saatavia

huonompi etuoikeus, eikä niitä makseta takaisin ennen kuin kaikki muut kyseisenä ajankohtana voimassa olevat velat on maksettu;

b) arvopaperit, joiden kesto ei ole määritetty, ja muut rahoitusvälineet, muut kuin a alakohdassa tarkoitetut kumulatiiviset etuoikeutetut osakkeet mukaan luettuina, voivat muodostaa enintään 50 prosenttia käytettävissä olevasta solvenssimarginaalista tai vaaditusta solvenssimarginaalista, sen mukaan kumpi on alhaisempi, ja a alakohdassa tarkoitetuista etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevista lainoista, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- i) niitä ei voida maksaa takaisin haltijan aloitteesta eikä ilman toimivaltaisten viranomaisten ennalta antamaa suostumusta;
- ii) liikkeeseen laskemista koskevan sopimuksen on annettava laitokselle mahdollisuus lykätä lainan koron maksamista;
- iii) lainanantajan saatavilla laitokselta on oltava kaikkia muita etuoikeudettomien saatavien haltijoita huonompi etuoikeus;
- iv) arvopapereiden liikkeeseen laskemista koskevissa asiakirjoissa on määrättävä, että velkaa ja maksamattomia korkoja voidaan käyttää tappioiden kattamiseen siten, että turvataan laitoksen liiketoiminnan jatkuminen; ja
- v) ainoastaan täysimääräisesti maksetut määrät otetaan huomioon.

Etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevan lainan on a alakohdan soveltamiseksi täytettävä myös seuraavat edellytykset:

- i) vain täysimääräisesti maksetut varat otetaan huomioon;
- ii) määräaikaisten lainojen alkuperäisen erääntymisajan on oltava vähintään viisi vuotta. Laitoksen on viimeistään vuotta ennen erääntymisaikaa esitettävä toimivaltaisten viranomaisten hyväksyttäväksi suunnitelma siitä, miten käytettävissä oleva solvenssimarginaali aiotaan pitää vaaditulla tasolla tai saattaa sille tasolle erääntymispäivänä, jollei lainan osuutta käytettävissä olevasta solvenssimarginaalista vähennetä asteittain vähintään viiden erääntymispäivää edeltävän vuoden kuluessa. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luvan näiden varojen aikaistettuun takaisinmaksuun edellyttäen, että liikkeeseen laskeva laitos pyytää sitä ja sen käytettävissä oleva solvenssimarginaali ei laske vaadittua tasoa alemmaksi;
- iii) lainat, joiden erääntymisaikaa ei ole määrätty, on maksettava takaisin noudattaen viiden vuoden irtisanomisaikaa, paitsi siinä tapauksessa, ettei niitä enää pidetä käytettävissä olevan solvenssimarginaalin osana eikä aikaistettu takaisinmaksu edellytä toimivaltaisten viranomaisten ennalta antamaa suostumusta. Jälkimmäisessä tapauksessa laitoksen on ilmoitettava asiasta toimivaltaisille viranomaisille vähintään kuusi kuukautta ennen aiottua takaisinmaksupäivää sekä esitettävä käytettävissä oleva ja vaadittu solvenssimarginaali ennen kyseistä takaisinmaksua ja sen jälkeen. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luvan

takaisinmaksuun ainoastaan, jos laitoksen käytettävissä oleva solvenssimarginaali ei laske vaadittua tasoa alemmaksi;

iv) lainasopimus ei saa sisältää määräystä, jonka mukaan tietyissä muissa olosuhteissa kuin siinä tapauksessa, että laitos puretaan, velka on maksettava takaisin ennen sovittua erääntymispäivää; ja

v) lainasopimusta voidaan muuttaa ainoastaan, jos toimivaltaiset viranomaiset ovat ilmoittaneet, etteivät ne vastusta muutosta;

4. Jos laitos on tehnyt perustellun hakemuksen kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja toimivaltainen viranomainen on ~~suostunut siihen~~ antanut suostumuksensa, käytettävissä olevan solvenssimarginaalin voivat muodostaa myös seuraavat erät:

a) jos zillmerointia ei suoriteta tai jos zillmerointi on pienempi kuin vakuutusmaksuihin sisältyvä hankintamenon kuormituslisä, erotus zillmeroimattoman tai osittain zillmeroidun vakuutusmaksuvastuun ja sen vakuutusmaksuvastuun välillä, joka on zillmeroitu vakuutusmaksuun sisältyvää hankintamenojen kuormituslisää vastaavan prosentin mukaisesti.

b) omaisuuden arvostuserot, jos nämä eivät ole luonteeltaan poikkeuksellisia;

c) puolet maksamattomasta osakepääomasta tai takuupääomasta, kun siitä on maksettu 25 prosenttia, kuitenkin enintään 50 prosenttia käytettävissä olevasta solvenssimarginaalista tai vaaditusta solvenssimarginaalista, sen mukaan kumpi on alhaisempi.

Edellä a alakohdassa tarkoitettu määrä voi olla enintään 3,5 prosenttia kaikkien niiden henkivakuutus sopimusten ja ammatillisia lisäeläkkeitä koskevien sopimusten, joissa zillmerointi on mahdollista, vakuutussummien ja vakuutusmaksuvastuun erotuksesta. Erotuksesta vähennetään aktivoitujen hankintamenojen poistamatta oleva osuus.

↓ 2003/41/EY
(mukautettu)

~~5. Komissio voi toteuttaa 2–4 kohtaan liittyviä täytäntöönpanotoimenpiteitä sellaisen kehityksen huomioon ottamiseksi, joka oikeuttaa käytettävissä olevaan solvenssimarginaaliin sisältyvien erien tekniseen tarkistukseen.~~

~~Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 21 b artiklassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.~~

↓ 2009/138/EY 303
artiklan 2 kohta
(mukautettu)

~~17 b~~ 18 artikla

Vaadittu solvenssimarginaali

1. ~~Jollei 17 c artiklan soveltamisesta muuta johdu, vaadittu~~ Vaadittu solvenssimarginaalin laskentaperusteina ovat vakuutusliikkeestä johtuvat velvoitteet 2–6 kohdassa esitetyllä tavalla.

2. Vaadittu solvenssimarginaalin on oltava yhtä suuri kuin seuraavien kahden tuloksen summa:

a) ensimmäinen tulos:

4 prosentin osuus laskennallisesta vakuutusmaksuvastuusta, joka liittyy menevän jälleenvakuutuksen sisältävään tulevaan jälleenvakuutukseen ja ensivakuutusliikkeeseen, kerrotaan menevällä jälleenvakuutuksella vähennetyn laskennallisen henkivakuutuksen vakuutusmaksuvastuun kokonaismäärän ja laskennallisen bruttovakuutusmaksuvastuun kokonaismäärän suhteella viime tilikautena; tämä suhde ei kuitenkaan saa olla vähemmän kuin 85 prosenttia;

b) toinen tulos:

niiden vakuutusten osalta, joihin liittyvä riskisumma ei ole negatiivinen luku, 0,3 prosentin osuus tästä laitoksen vastuulleen ottamasta riskisummasta kerrotaan laitoksen vastuullaan pitämän, menevällä jälleenvakuutuksella ja edelleenvakuutuksella vähennetyn riskisumman kokonaismäärän sekä menevän jälleenvakuutuksen ja edelleenvakuutuksen sisältävän riskisumman kokonaismäärän suhteella viime tilikautena; tämä suhde ei kuitenkaan saa olla vähemmän kuin 50 prosenttia.

Enintään kolmen vuoden kuolemanvaravakuutuksessa osuuden on oltava 0,1 prosenttia. Sellaisessa vakuutuksessa, jonka vakuutus aika on pidempi kuin kolme vuotta mutta enintään viisi vuotta, osuuden on oltava 0,15 prosenttia.

3. Vaadittu solvenssimarginaali vastaa ~~Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II)~~ direktiivin 2009/138/EY 2 artiklan 3 kohdan a alakohdan iii alakohdassa ~~tarkoitettua lisävelvoitteen~~ tarkoitettujen lisävelvoitteiden osalta ~~17 d~~ 19 artiklan mukaisesti laitoksilta vaadittua solvenssimarginaalia.

4. Direktiivin 2009/138/EY 2 artiklan 3 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitetuissa kertyneen pääoman takaisinmaksua tarkoittavissa sopimuksissa vaadittu solvenssimarginaali on 4 prosentin osuus laskennallisesta vakuutusmaksuvastuusta, joka on laskettu 2 kohdan a alakohdan mukaisesti.

5. Direktiivin 2009/138/EY 2 artiklan 3 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitetuissa toiminnoissa vaadittu solvenssimarginaali on 1 prosentti niiden varoista.

6. Sijoitusrahastoihin liittyvissä, direktiivin 2009/138/EY 2 artiklan 3 kohdan a alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitetuissa vakuutuksissa ja direktiivin 2009/138/EY 2 artiklan 3 kohdan b alakohdan iii, iv ja v alakohdassa tarkoitettussa toiminnassa vaadittu solvenssimarginaali on yhtä suuri kuin seuraavien erien summa:

a) 4 prosentin osuus 2 kohdan a alakohdan mukaisesti lasketusta vakuutusteknisestä vastuuvastuusta, kun laitos vastaa sijoitusriskistä;

b) 1 prosentin osuus 2 kohdan a alakohdan mukaisesti lasketusta vakuutusteknisestä vastuuvastuusta, kun laitos ei vastaa sijoitusriskistä, mutta varoja hallintokustannusten kattamiseksi on varattu enemmän kuin viisi vuotta kestäväksi kaudeksi;

c) 25:tä prosenttia edeltävän tilikauden näistä sopimuksista johtuvista nettohallintokuluista vastaava määrä, kun laitos ei vastaa sijoitusriskistä eikä varoja hallintokustannusten kattamiseksi ole varattu enemmän kuin viisi vuotta kestäväksi kaudeksi;

d) 0,3 prosentin osuus 2 kohdan b alakohdan mukaisesti lasketusta riskisummasta, kun laitos kattaa kuoleman riskin.

2009/138/EY 303
artiklan 2 kohta

~~17 c artikla~~

Takuurahasto

~~1. Jäsenvaltiot voivat säätää, että yksi kolmasosa 17 b artiklassa määritellyistä vaaditusta solvenssimarginaalista muodostaa takuurahaston. Rahasto on muodostettava 17 a artiklan 2 ja 3 kohdassa sekä kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella, 17 a artiklan 4 kohdan b alakohdassa luetelluista eristä.~~

~~2. Takuurahaston on oltava vähintään 3 miljoonaa euroa. Jäsenvaltio voi alentaa vähimmäistakuurahastovaatimustaan 25 prosentilla, jos kyseessä on keskinäinen yhtiö tai yhdistys tai niitä vastaava yhteisö.~~

2009/138/EY 303
artiklan 2 kohta
(mukautettu)

~~17 d19 artikla~~

Vaadittu solvenssimarginaali ~~17 b18~~ artiklan 3 kohdan soveltamiseksi

1. Vaaditun solvenssimarginaalin laskentaperusteina ovat joko vuotuiset vakuutusmaksut tai kolmen viimeksi kuluneen tilikauden keskimääräiset korvausmenot.

2. Vaaditun solvenssimarginaalin määrän on vastattava 3 ja 4 kohdan tuloksia sen mukaan kumpi on korkeampi.

3. Kun vakuutusmaksuja käytetään laskelman perusteena, käytetään jäljempänä kuvatulla laskentatavalla saatua vakuutusmaksutulon bruttomäärää tai vakuutusmaksutuottojen bruttomäärää sen mukaan kumpi on korkeampi.

Ensivakuutusliikkeen vakuutusmaksut (vakuutusmaksuihin liittyvät liitännäismaksut mukaan luettuina), jotka ovat erääntyneet edellisellä tilikaudella, lasketaan yhteen.

Näin saatuun summaan lisätään tulevan jälleenvakuutuksen vakuutusmaksut edellisen tilikauden aikana.

Tästä summasta vähennetään edellisen tilikauden aikana erääntyneiden mutta saamatta jääneiden vakuutusmaksujen kokonaismäärä sekä niiden verojen ja veronluonteisten maksujen kokonaismäärä, jotka koskevat tähän summaan sisältyviä vakuutusmaksuja.

Näin saatu määrä jaetaan kahteen osaan, joista ensimmäinen käsittää enintään 50 miljoonaa euroa ja toinen ylimenevän osan; ensimmäisestä otetaan 18 prosenttia ja jälkimmäisestä 16 prosenttia ja lasketaan ne yhteen.

Näin laskettu summa kerrotaan suhdeluvulla, joka saadaan vertaamalla laitoksen kolmen edellisen tilikauden omalle vastuulle jäävien korvausmenojen summaa, josta on vähennetty jälleenvakuutuksesta saatavat korvaukset, korvausmenojen bruttomäärään. Tämän suhdeluvun on kuitenkin aina oltava vähintään 50 prosenttia.

4. Korvausperusteinen tulos lasketaan seuraavalla tavalla:

Edellä 1 kohdassa määritettyinä ajanjaksoina maksetut ensivakuutuksen korvaukset (vähentämättä niistä jälleenvakuuttajien ja edelleenvakuuttajien osuutta) lasketaan yhteen.

Tähän summaan lisätään samoina ajanjaksoina tulevasta jälleenvakuutuksesta ja edelleenvakuutuksesta maksetut korvaukset sekä ensivakuutuksen ja tulevan jälleenvakuutuksen korvausvastuu edellisen tilikauden lopussa.

Tästä summasta vähennetään 1 kohdassa mainittuja ajanjaksoja koskevat takaisin saadut korvaukset.

Näin jäljelle jääneestä määrästä vähennetään sitä tilikautta, jolta tilitiedot on saatavissa, edeltävän kahden tilikauden jakson ensimmäisenä päivänä todettu ensivakuutuksen ja tulevan jälleenvakuutuksen korvausvastuu.

Yksi kolmasosa näin saadusta kokonaismäärästä jaetaan kahteen osaan, joista ensimmäinen käsittää enintään 35 miljoonaa euroa ja toinen ylimenevän osan; ensimmäisestä otetaan 26 prosenttia ja jälkimmäisestä 23 prosenttia ja lasketaan ne yhteen.

Näin laskettu summa kerrotaan suhdeluvulla, joka saadaan vertaamalla laitoksen kolmen edellisen tilikauden omalle vastuulle jäävien korvausmenojen summaa, josta on vähennetty jälleenvakuutuksesta saatavat korvaukset, korvausmenojen bruttomäärään. Tämän suhdeluvun on kuitenkin aina oltava vähintään 50 prosenttia.

5. Jos 2–4 kohdan mukaisesti laskettu vaadittu solvenssimarginaali on alhaisempi kuin edeltävän vuoden vaadittu solvenssimarginaali, vaaditun solvenssimarginaalin on oltava vähintään yhtä suuri kuin edeltävän vuoden vaadittu solvenssimarginaali kerrottuna viimeisen tilikauden lopussa lasketun korvausvastuuta koskevan vakuutusteknisen vastuuvelan määrän ja viimeisen tilikauden alussa lasketun korvausvastuuta koskevan vakuutusteknisen vastuuvelan määrän välisellä suhdeluvulla. Näissä laskelmissa vakuutustekninen vastuuvelka lasketaan jälleenvakuutuksella vähennettynä, mutta tämä suhdeluku ei saa olla suurempi kuin yksi.

1820 artikla

Sijoittamista koskevat säännöt

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että niiden alueelle sijoittautuneet eläkelaitokset tekevät sijoituksensa varovaisuusperiaatetta noudattaen ja erityisesti seuraavien sääntöjen mukaisesti:

a) Varat sijoitetaan jäsenten ja edunsaajien parhaan edun mukaan. Mahdollisessa eturistiriitatapauksessa laitos tai sen sijoitussalkkua hoitava yksiköyhteisö varmistaa, että sijoitukset tehdään pelkästään jäsenten ja edunsaajien edun mukaisesti.

b) Varat sijoitetaan siten, että varmistetaan sijoitussalkun suojaus, laadukkuus, likvidiys ja tuottavuus kokonaisuutena.

Vakuutusteknisen vastuuvelan kattamiseksi tarkoitetut varat on sijoitettava asianmukaisella tavalla ottaen huomioon odotettavissa olevien vastaisten eläke-etuuksien luonne ja kesto.

c) Varat on sijoitettava pääasiallisesti säänneltyihin markkinoihin säännellyillä markkinoilla. Sijoitukset varoihin, joita ei ole otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä rahoitusmarkkinoilla, on joka tilanteessa pidettävä varovaisuuden edellyttämällä tasolla.

d) Johdannaisiin tehty sijoitukset ovat mahdollisia sikäli kuin ne osaltaan pienentävät sijoitusriskiä tai helpottavat sijoitusten tehokasta hoitoa. Ne on arvostettava varovaisesti ottaen huomion kohde-etuus ja luettava mukaan laitoksen varoja arvostettaessa. Laitoksen on myös vältettävä liiallista yhteen vastapuoleen ja muita johdannaisoperaatioihin liittyviä riskejä.

e) Varat hajautetaan riittävästi, jotta vältetään liiallinen riippuvuus jostakin yksittäisestä varojen lajista, liikkeeseenlaskijasta tai yritysryhmittymästä ja sijoitussalkun riskien kasautuminen kokonaisuutena.

Sijoitukset saman liikkeeseenlaskijan tai samaan ryhmään kuuluvien liikkeeseenlaskijoiden varoihin eivät saa asettaa laitosta alttiiksi liialliselle riskien keskittymiselle.

f) Rahoittavaan yritykseen tehtävät sijoitukset eivät saa ylittää viittä prosenttia koko sijoitussalkusta, ja kun rahoittava yritys kuuluu ryhmään, rahoittavan yrityksen kanssa samaan ryhmään kuuluvaan yritykseen tehtävät sijoitukset eivät saa ylittää kymmentä prosenttia sijoitussalkusta.

Kun laitoksen rahoittajana on useita yrityksiä, sijoitukset rahoittaviin yrityksiin on tehtävä varovaisuusperiaatetta noudattaen ja ottaen huomioon varojen riittävä hajauttaminen.

Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta e ja f alakohdassa mainittuja vaatimuksia valtion joukkovelkakirjalainoihin tehtäviin sijoituksiin.

↓ 2013/14/EU 1
artikla

~~1a2.~~ Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset valvovat, valvottavien laitosten toiminnan luonne, laajuus ja monitahoisuus huomioon ottaen, laitosten luottoarviointiprosessien riittävyyttä, arvioivat ~~luottoluokituslaitoksista 16 päivänä syyskuuta 2009 annetun~~ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1060/2009⁴⁷ 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin luottoluokitukseen viittaamista niiden sijoituspolitiikoissa ja tarvittaessa edistävät tällaisten viittausten vaikutusten lieventämistä, jotta voidaan vähentää yksinomaista ja mekaanista tukeutumista kyseisiin luottoluokitukseen.

2003/41/EY
(mukautettu)

~~23.~~ Kotijäsenvaltion on kiellettävä laitokselta lainanotto tai kolmannen osapuolen puolesta takaajana toimiminen. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin antaa laitokselle luvan lainanottoon maksuvalmiuden vuoksi ja tilapäisesti.

~~34.~~ Jäsenvaltiot eivät saa vaatia alueellaan sijaitsevia laitoksia sijoittamaan tiettyntyyppisiin omaisuuslajeihin.

~~45.~~ Jäsenvaltiot eivät saa asettaa alueellaan sijaitsevan ~~eläke~~ laitoksen tai sen omaisuudenhoitajan sijoituspäätöksille ennakkohyväksyntä- tai ~~ilmoittamisvaatimusta~~ järjestelmällistä ilmoittamista koskevaa vaatimusta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ~~1232~~ artiklan soveltamista.

↓ 2003/41/EY
(mukautettu)
⇒ uusi

~~56.~~ Jäsenvaltiot voivat ~~1–4 kohdassa esitettyjen~~ 1–5 kohdan säännösten mukaisesti asettaa alueellaan sijaitseville laitoksille yksityiskohtaisempia sääntöjä, määrälliset säännöt mukaan lukien, jotka ovat perusteltuja laitosten hallinnoimien erilaisten eläkejärjestelmien vuoksi, sekä edellyttäen että niitä voidaan perustella varovaisuudella.

~~Jäsenvaltiot voivat soveltaa erityisesti neuvoston direktiivissä 2002/83/EY esitetyn kaltaisia sijoittamista koskevia säännöksiä.~~

Jäsenvaltiot eivät saa kuitenkaan estää laitoksia:

- a) sijoittamasta enintään 70 prosenttia vakuutusteknisen vastuuvelan katteena olevista varoista tai koko niitä järjestelmiä koskevasta sijoitussalkusta, joissa jäsenet vastaavat sijoitusriskeistä, osakkeisiin, osakkeita vastaaviin vaihtokelpoisiin arvopapereihin ja yritysten ~~liikkeeselaskemiin~~ liikkeeselaskemiin joukkovelkakirjalainoihin, joilla käydään kauppaa säännellyillä markkinoilla, ⇒ monenkeskisissä

⁴⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1060/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, luottoluokituslaitoksista (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 1).

kaupankäyntijärjestelmissä tai organisoiduissa kaupankäyntijärjestelmissä, $\Leftarrow$ ja päättämistä näiden arvopapereiden suhteellisesta painoarvosta sijoitussalkussa; ~~Jäsenvaltiot voivat kuitenkin soveltaa alempaa enimmäismäärää laitoksiin, jotka tarjoavat eläketuotteita, joihin liittyy pitkän aikavälin korkotakuu, vastaavat sijoitusriskistä ja tarjoavat itse takuun, edellyttäen että se on perusteltua varovaisuussyistä;~~

b) sijoittamasta enintään 30 prosenttia vakuutusteknisen vastuuvelan katteena olevista varoista sellaisiin varoihin, jotka ovat eri valuutassa kuin vastuut;

c) sijoittamasta ~~riskipääomamarkkinoille~~ $\Rightarrow$ sijoitusinstrumentteihin, joilla on pitkän aikavälin taloudellista merkitystä ja joilla ei käydä kauppaa säännellyillä markkinoilla, monenkeskisissä kaupankäyntijärjestelmissä tai organisoiduissa kaupankäyntijärjestelmissä $\Leftarrow$.

67. Mitä 56 kohdassa säädetään, ei poista jäsenvaltioiden oikeutta vaatia alueellaan ~~sijaitseville~~ $\Rightarrow$ hyväksytyiltä tai rekisteröidyiltä $\Leftarrow$ laitoksilta myös yksittäistapauksissa tiukempien sijoittamista koskevien säättöjen soveltamista edellyttäen, että perusteena on erityisesti laitoksen vastuut huomioon ottaen vaadittava varovaisuus.

↓ 2003/41/EY
(mukautettu)

~~7. Kun kyseessä on 20 artiklassa tarkoitettu rajatylittävä toiminta, kunkin vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat edellyttää, että laitokseen sovelletaan seuraavia sääntöjä kotijäsenvaltiossa. Kyseisiä sääntöjä sovelletaan kuitenkin vain laitoksen niiden varojen osalta, jotka vastaavat kyseisessä vastaanottavassa jäsenvaltiossa harjoitettavaa toimintaa. Lisäksi niitä voidaan soveltaa vain, jos samanlaisia tai tiukempia sääntöjä sovelletaan myös vastaanottavassa jäsenvaltiossa sijaitseviin laitoksiin.~~

~~Edellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut säännöt ovat seuraavat:~~

~~a) laitos saa sijoittaa korkeintaan 30 prosenttia kyseisistä varoista osakkeisiin, muihin osakkeita vastaaviin arvopapereihin ja joukkovelkakirjoihin, joilla ei käydä kauppaa säännellyillä markkinoilla, tai laitoksen on sijoitettava vähintään 70 prosenttia varoista osakkeisiin, muihin osakkeita vastaaviin arvopapereihin ja joukkovelkakirjoihin, joilla käydään kauppaa säännellyillä markkinoilla;~~

~~b) laitos sijoittaa korkeintaan viisi prosenttia kyseisistä varoista yhden yrityksen osakkeisiin ja muihin osakkeita vastaaviin arvopapereihin, obligaatioihin, joukkovelkakirjoihin ja muihin rahoitus- ja pääomamarkkinavälineisiin, ja enintään kymmenen prosenttia samaan yritysryhmään kuuluvien yritysten osakkeisiin ja muihin osakkeita vastaaviin arvopapereihin, obligaatioihin, joukkovelkakirjoihin ja muihin rahoitus- ja pääomamarkkinavälineisiin;~~

~~e) laitos ei saa sijoittaa enempää kuin 30 prosenttia kyseisistä varoista sellaisiin varoihin, jotka ovat eri valuutassa kuin vastuut.~~

~~Näiden vaatimusten noudattamiseksi kotijäsenvaltio voi vaatia varojen pitämistä erillään muista liiketoiminnoista.~~

↕ uusi

8. Edellä 12 artiklassa tarkoitettua rajatylittävää toimintaa harjoittavan laitoksen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät saa ottaa käyttöön rajatylittävään toimintaan liittyvän vakuutusteknisen vastuuvelan katteena olevien varojen osalta 1 ja 6 kohdassa säädettyjen sääntöjen lisäksi muita sijoittamista koskevia sääntöjä.

III osasto

TOIMINNAN HARJOITTAMISTA KOSKEVAT EDELLYTYKSET

1 LUKU

Hallintojärjestelmä

1 jakso

Yleiset säännökset

21 artikla

Hallinto-, johto- tai valvontaelimen vastuu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laitoksen hallinto-, johto- tai valvontaelimellä on kansallisen lainsäädännön nojalla lopullinen vastuu siitä, että kyseinen laitos noudattaa tämän direktiivin nojalla annettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2. Tämä direktiivi ei rajoita työmarkkinaosapuolten roolia laitosten johtamisen ja hallinnoinnin suhteen.

22 artikla

Yleiset hallintotapaa koskevat vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että kaikilla laitoksilla on tehokas hallintojärjestelmä, joka mahdollistaa niiden toimintojen vakaan ja järkevän johtamisen ja hallinnoinnin. Järjestelmässä on oltava tarkoituksenmukainen avoin organisaatorakenne, jossa vastuualueet on jaettu selvästi ja erotettu toisistaan asianmukaisesti, sekä tehokas järjestelmä tiedonvälityksen varmistamiseksi. Hallintojärjestelmästä on tehtävä säännöllisesti sisäinen arviointi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun hallintojärjestelmän on oltava oikeassa suhteessa laitoksen toimintojen luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen nähden.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laitoksen hallinto-, johto- tai valvontaelin vahvistaa riskienhallintaa, sisäistä tarkastusta ja tarvittaessa aktuaaritoimintoja ja ulkoistamista koskevat kirjalliset toimintaperiaatteet ja että nämä toimintaperiaatteet pannaan täytäntöön. Toimintaperiaatteita on tarkasteltava vuosittain, ja niitä on mukautettava asianomaisen järjestelmän tai alan merkittäviin muutoksiin.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laitoksilla on tehokas sisäisen valvonnan järjestelmä. Järjestelmään on kuuluttava hallinto- ja kirjanpitomenettelyt, sisäisen valvonnan rakenne ja asianmukaiset raportointijärjestelmät laitoksen kaikilla tasoilla.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laitokset toteutettavat kohtuullisia toimenpiteitä toimintansa jatkuvuuden ja säännöllisyyden varmistamiseksi, mukaan lukien varautumissuunnitelmien laatiminen. Tätä varten laitoksen on käytettävä tarkoituksenmukaisia ja oikeasuhteisia järjestelmiä, voimavaroja ja menettelyjä.

6. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitoksilla on vähintään kaksi henkilöä, jotka vastaavat laitoksen tosiasiallisesta toiminnasta.

23 artikla

Johdon sopivuutta ja luotettavuutta koskevat vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitokset varmistavat, että kaikki henkilöt, jotka vastaavat laitoksen tosiasiallisesta toiminnasta tai suorittavat siinä muita keskeisiä toimintoja, täyttävät tehtäviään hoitaessaan seuraavat vaatimukset:

a) heillä on riittävästi ammatillista pätevyyttä, taitoa ja kokemusta laitoksen järkevään ja vakaaseen johtamiseen ja hallinnointiin ja keskeisten toimintojen asianmukaiseen suorittamiseen (sopivuutta koskeva vaatimus); ja

b) he ovat hyvämaineisia ja kunniallisia (luotettavuutta koskeva vaatimus).

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytössä on tehokkaat menettelyt ja säännölliset tarkastukset, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat arvioida, täyttävätkö henkilöt, jotka vastaavat laitoksen tosiasiallisesta toiminnasta tai suorittavat siinä muita keskeisiä toimintoja, 1 kohdassa säädetyt vaatimukset.

3. Jos jäsenvaltio vaatii omilta kansalaisiltaan todistuksen hyvästä maineesta tai todistuksen siitä, ettei henkilö ole ollut konkurssissa, tai molemmat todistukset, tämän jäsenvaltion on hyväksyttävä muiden jäsenvaltioiden kansalaisilta riittäväksi todisteeksi esitetty ote tuomioistuimen ylläpitämästä rekisteristä tai jos tällaista ei ole, näiden edellytysten täyttymistä osoittava vastaava asiakirja, jonka toimivaltainen oikeus- tai hallintoviranomainen on antanut kotijäsenvaltiossa tai jäsenvaltiossa, jonka kansalainen kyseinen henkilö on.

4. Jos kotijäsenvaltio tai jäsenvaltio, jonka kansalainen kyseinen henkilö on, ei anna 3 kohdassa tarkoitettua vastaavaa asiakirjaa, toisen jäsenvaltion kansalaisella on oltava mahdollisuus esittää sen sijaan valahtoinen vakuutus.

Kuitenkin jäsenvaltioissa, joissa ei ole säädetty valahtoisista vakuutuksista, kyseisen toisen jäsenvaltion kansalaisella on oltava mahdollisuus esittää virallinen

vakuutus, jonka hän on antanut toimivaltaiselle oikeus- tai hallintoviranomaiselle tai notaarille kotijäsenvaltiossaan tai jäsenvaltiossa, josta hän tulee.

Kyseisen viranomaisen tai notaarin on todistettava valaehtoinen tai virallinen vakuutus oikeaksi.

5. Edellä 3 kohdassa tarkoitettu todistus siitä, ettei henkilö ole ollut konkurssissa, voidaan esittää vakuutuksena, jonka kyseisen toisen jäsenvaltion kansalainen on antanut kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle oikeusviranomaiselle tai ammatti- tai toimialajärjestölle.

6. Edellä 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitetut asiakirjat ja todistukset eivät saa niitä esittäessä olla kolmea kuukautta vanhempia.

7. Jäsenvaltioiden on nimettävä ne viranomaiset ja elimet, jotka ovat toimivaltaisia antamaan 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja asiakirjoja, sekä ilmoitettava tästä viipymättä muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

Jäsenvaltioiden on myös ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle ne viranomaiset tai elimet, joille 3 ja 5 kohdassa tarkoitetut asiakirjat on toimitettava haettaessa hyväksymistä 12 artiklassa tarkoitetun toiminnan harjoittamiseen kyseisen jäsenvaltion alueella.

24 artikla

Palkka- ja palkkiopolitiikka

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitoksilla on niiden henkilöiden suhteen, jotka vastaavat laitosten tosiasiallisesta toiminnasta, moitteeton palkka- ja palkkiopolitiikka, joka on oikeassa suhteessa laitoksen kokoon, sisäiseen organisaatioon sekä toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen.

2. Laitosten on julkistettava säännöllisesti merkitykselliset tiedot palkka- ja palkkiopolitiikastaan, jollei toisin säädetä laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä, joilla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY⁴⁸ saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 77 artiklan mukaisesti delegoitu säädös, jolla määritellään tarkemmin

a) sellaisen palkka- ja palkkiopolitiikan vaaditut osat, jota laitosten on sovellettava ja joka perustuu seuraaviin periaatteisiin:

- palkka- ja palkkiopolitiikka on vahvistettava ja pantava täytäntöön ja sitä on ylläpidettävä laitoksen toiminta- ja riskienhallinta-strategian, riskiprofiiliin, tavoitteiden, riskienhallintakäytäntöjen, pitkän aikavälin etujen ja laitoksen koko suorituskyvyn mukaisesti,
- palkka- ja palkkiopolitiikkaan on sisällyttävä oikeasuhteisia toimenpiteitä, joilla pyritään välttämään eturistiriidat,
- palkka- ja palkkiopolitiikalla on edistettävä moitteetonta ja tehokasta riskienhallintaa, ja sillä ei saa kannustaa riskinottoon, joka ylittää laitoksen riskirajat,

⁴⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

- palkka- ja palkkiopolitiikkaa on sovellettava laitokseen ja osapuoliin, jotka suorittavat laitoksen keskeisiä toimintoja tai muita tehtäviä, ulkoistetut ja edelleenulkoistetut keskeiset toiminnot tai muut tehtävät mukaan lukien,
- palkka- ja palkkiopolitiikkaan on sisällyttävä erityiset määräykset, jotka koskevat laitoksen hallinto-, johto- ja valvontaelimen tehtäviä ja toimintaa, henkilöitä, jotka vastaavat laitoksen tosiasiallisesta toiminnasta, keskeisten toimintojen suorittajia ja muita henkilöstöryhmiä, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus kyseisen laitoksen riskiprofiiliin,
- laitoksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen on vahvistettava palkka- ja palkkiopolitiikan yleiset periaatteet niiden henkilöstöryhmien osalta, joiden ammatillisella toiminnalla on vaikutusta laitoksen riskiprofiiliin, ja vastattava palkka- ja palkkiopolitiikan täytäntöönpanon valvonnasta,
- laitoksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen on vastattava sellaisen palkka- ja palkkiopolitiikan täytäntöönpanosta, jolla tuetaan laitoksen vakaata, järkevää ja tehokasta johtamista ja hallinnointia,
- palkkoja ja palkkioita on hallinnoitava ja valvottava selkeästi, avoimesti ja tehokkaasti;

b) palkka- ja palkkiopolitiikan julkistaminen asianmukaisin välein sekä julkistamisen yksityiskohtaiset säännöt ja sisältö.

2 jakso

Toiminnot

25 artikla

Yleiset säännökset

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitoksilla on käytössä riskienhallintatoiminto, sisäisen tarkastuksen toiminto ja tarvittaessa aktuaaritoiminto. Kuhunkin keskeiseen toimintoon liittyvillä raportointisuhteilla on varmistettava keskeisen toiminnon kyky hoitaa tehtävänsä tehokkaasti puolueettomasti, oikeudenmukaisesti ja riippumattomasti.

2. Laitokset voivat sallia, että yksi henkilö tai organisaatioyksikkö suorittaa useampaa kuin yhtä keskeistä toimintoa. Riskienhallintatoiminto on kuitenkin annettava muun kuin sisäisen tarkastuksen toimintoa suorittavan henkilön tai organisaatioyksikön suoritettavaksi.

3. Toimintoa suorittavan henkilön tai organisaatioyksikön on kuitenkin oltava eri kuin rahoittavassa yrityksessä samaa keskeistä toimintoa hoitava henkilö tai organisaatioyksikkö, sanotun kuitenkaan rajoittamatta työmarkkinaosapuolten roolia laitosten yleisen johtamisen ja hallinnoinnin suhteen. Toimivaltainen viranomainen voi laitoksen perustellusta pyynnöstä myöntää tätä rajoitusta koskevan poikkeuksen ottaen huomioon laitoksen toiminnan koon, luonteen, laajuuden ja monitahoisuuden.

4. Keskeistä toimintoa suorittavan henkilön on viipymättä ilmoitettava vastuualueellaan ilmenneistä merkittävistä ongelmista laitoksen hallinto-, johto- tai valvontaelimelle.

5. Riskienhallinta-, sisäisen tarkastuksen ja tarvittaessa aktuaaritoiminnon havainnot ja suositukset on ilmoitettava laitoksen hallinto-, johto- tai valvontaelimelle jonka on päätettävä, mihin toimiin on ryhdyttävä.

6. Riskienhallinta-, sisäisen tarkastuksen ja tarvittaessa aktuaaritoiminnon on ilmoitettava laitoksen toimivaltaiselle viranomaiselle, jos laitoksen hallinto-, johto- tai valvontaelin ei toteuta asianmukaisia ja oikea-aikaisia korjaavia toimia:

- a) kun keskeistä toimintoa suorittava henkilö tai organisaatioyksikkö on havainnut vaaran, ettei laitos todennäköisesti noudata merkittävää lakisääteistä vaatimusta, ja ilmoittanut siitä laitoksen hallinto-, johto- tai valvontaelimelle;
- b) kun keskeistä toimintoa suorittava henkilö tai organisaatioyksikkö on toimintonsa suorittamisen yhteydessä havainnut laitokseen ja sen toimintaan sovellettavan lainsäädännön merkittävän rikkomisen ja ilmoittanut siitä laitoksen hallinto-, johto- tai valvontaelimelle.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava toimivaltaiselle viranomaiselle 6 kohdan mukaisesti ilmoittavien henkilöiden oikeussuoja.

26 artikla

Riskienhallintajärjestelmä ja -toiminto

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitoksilla on tehokas riskienhallintajärjestelmä, johon kuuluu strategioita, prosesseja ja ilmoitusmenettelyjä, joita tarvitaan sellaisten yksittäisten tai yhdistettyjen riskien ja niiden keskinäisten yhteyksien jatkuvaan tunnistamiseen, mittaamiseen, seurantaan, hallintaan ja ilmoittamiseen, joita on kohdistunut tai voi kohdistua kyseisiin laitoksiin.

Riskienhallintajärjestelmän on oltava yhteen sovitettu laitoksen organisaatorakenteeseen ja päätöksentekoprosesseihin.

2. Riskienhallintajärjestelmän on katettava asianmukaisesti laitoksen tai yrityksen kokoon, sisäiseen organisaatioon sekä toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen nähden riskit, joita voi esiintyä laitoksissa tai yrityksissä, joille tehtävät tai toimet on ulkoistettu ainakin seuraavilla aloilla:

- a) vakuutusliike ja varausten muodostaminen;
- b) varojen ja velkojen hallinta;
- c) sijoitukset, erityisesti johdannaiset ja vastaavat sitoumukset;
- d) likviditeetti ja keskittymäriskin hallinta;
- e) operatiivisten riskien hallinta;
- f) vakuuttaminen ja muut riskienvähentämistekniikat.

3. Jos jäsenet ja edunsaajat kantavat eläkejärjestelmän sääntöjen mukaisesti riskit, riskienhallintajärjestelmässä on tarkasteltava näitä riskejä myös jäsenten ja edunsaajien kannalta.

4. Laitoksilla on oltava riskienhallintatoiminto, joka on rakenteeltaan sellainen, että se helpottaa riskienhallintajärjestelmän täytäntöönpanoa.

27 artikla

Sisäisen tarkastuksen toiminto

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitoksilla on oltava tehokas sisäisen tarkastuksen toiminto. Sisäisen tarkastuksen toiminnossa on arvioitava sisäisen valvonnan järjestelmän riittävyyttä ja tehokkuutta ja 21–24 artiklassa säädetyn hallintojärjestelmän muita osatekijöitä, mukaan lukien ulkoistetut toiminnot.

2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitokset nimeävät vähintään yhden laitokseen kuuluvan tai sen ulkopuolisen riippumattoman henkilön, joka vastaa sisäisen tarkastuksen toiminnosta. Lukuun ottamatta 14 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua laskentaa ja vahvistamista kyseinen henkilö ei saa ottaa suorittaakseen muita kuin tässä artiklassa säädettyjä keskeisiä toimintoja.

3. Sisäisen tarkastuksen toiminnon havainnot ja suositukset on ilmoitettava laitoksen hallinto-, johto- tai valvontaelimelle. Laitoksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen on päätettävä, mitä toimia kyseisten eri havaintojen ja suositusten suhteen on toteutettava, ja varmistettava, että nämä toimet toteutetaan.

28 artikla

Aktuaaritoiminto

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitokset, joissa jäsenet ja edunsaajat eivät kanna riskejä, on tehokas aktuaaritoiminto, joka

- a) koordinoi ja valvoo vakuutusteknisen vastuuvelan laskentaa;
- b) arvioi vakuutusteknisen vastuuvelan laskennassa käytettävien menetelmien ja mallien ja näitä varten tehtyjen olettamien asianmukaisuuden;
- c) arvioi vakuutusteknisen vastuuvelan laskennassa käytettyjen tietojen riittävyyden ja laadun;
- d) vertaa parhaita estimaatteja kokemuseräisiin tietoihin;
- e) ilmoittaa hallinto-, johto- tai valvontaelimelle vakuutusteknisen vastuuvelan laskennan luotettavuudesta ja asianmukaisuudesta;
- f) antaa lausunnon laitoksen yleisestä vakuutuspolitiikasta, jos laitoksella on käytössä tällainen politiikka;
- g) antaa lausunnon laitoksen vakuutusjärjestelyjen asianmukaisuudesta, jos laitoksella on käytössä tällaisia järjestelyjä; ja
- h) edistää riskienhallintajärjestelmän tehokasta täytäntöönpanoa.

2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitokset nimeävät vähintään yhden laitokseen kuuluvan tai sen ulkopuolisen riippumattoman henkilön, joka vastaa aktuaaritoiminnosta.

3 jakso

Hallintotapaa koskevat asiakirjat

29 artikla

Eläkkeiden riskien arviointi

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitokset kokoonsa, sisäiseen organisaatioonsa ja toimintansa luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen nähden asianmukaisesti osana riskienhallintajärjestelmäänsä tekevät oman riskien arvioinnin ja tämän arvioinnin dokumentoimiseksi laativat eläkkeiden riskien arvioinnin.

Eläkkeiden riskien arviointi on tehtävä säännöllisesti ja viipymättä, kun laitoksen tai eläkejärjestelmän riskiprofiilissa tapahtuu merkittäviä muutoksia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun eläkkeiden riskien arviointiin on sisällyttävä

- a) riskienhallintajärjestelmän tehokkuus;
- b) laitoksen kokonaisrahoitustarpeet;
- c) kyky noudattaa 14 artiklassa säädettyjä vakuutusteknistä vastuuvulkaa koskevia vaatimuksia;
- d) epäedullisiin poikkeamiin liittyvää marginaalia koskeva laadullinen arvio osana kansallisen lainsäädännön mukaisesti tapahtuvaa vakuutusteknisen vastuuvulan laskentaa;
- e) kuvaus eläke-etuuksista tai pääoman karttumisesta;
- f) laadullinen arvio laitokselle rahoittajilta tulevasta rahoituksesta;
- g) laadullinen arviointi laitoksen kaikkiin eläkejärjestelmiin liittyvistä operatiivisista riskeistä;
- h) laadullinen arviointi uusista tai kehityksessä olevista riskeistä, jotka liittyvät ilmastonmuutokseen, luonnonvarojen käyttöön ja ympäristöön.

3. Edellä olevan 2 kohdan soveltamiseksi laitoksilla on oltava käytössä menetelmät, joilla tunnistetaan ja arvioidaan riskejä, joille ne ovat altistuneet tai saattavat altistua lyhyellä ja pitkällä aikavälillä. Näiden menetelmien on oltava oikeasuhteisia laitosten toimintojen luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen nähden. Käytetyt menetelmät on selostettava arvioinnissa.

4. Eläkkeiden riskien arvioinnin on oltava erottamaton osa liiketoimintastrategiaa, ja se on otettava huomioon laitoksen strategisissa päätöksissä.

30 artikla

Eläkkeiden riskien arviointia koskeva delegoitu säädös

Siirretään komissiolle valta antaa 77 artiklan mukaisesti delegoitu säädös, jolla määritellään tarkemmin

- a) 29 artiklan 2 kohdan kattamat osa-alueet;
- b) 29 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut menetelmät ottaen huomioon sellaisten riskien tunnistaminen ja arviointi, joille eläkkeet altistuvat tai saattavat altistua lyhyellä ja pitkällä aikavälillä; ja

c) eläkkeiden riskien arvioinnin toteuttamistiheys ottaen huomioon 29 artiklan 1 kohdan vaatimukset.

Delegoidulla säädöksellä ei saa asettaa ylimääräisiä rahoitusvaatimuksia kuin ne jotka on huomioitu tässä direktiivissä.

↓ 2003/41/EY

1031 artikla

Vuositilinpäätös ja vuosikertomus

~~Kunkin jäsenvaltion on vaadittava~~Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että kaikki ~~seniiden~~ alueelle sijoittautuneet laitokset laativat vuositilinpäätöksen ja vuosikertomuksen, joissa otetaan huomioon jokainen laitoksen hallinnoima eläkejärjestelmä, ja tarvittaessa kunkin eläkejärjestelmän tilinpäätöksen ja vuosikertomuksen. Vuositilinpäätöksen ja vuosikertomuksen on annettava oikea ja riittävä kuva laitoksen varoista, vastuista ja rahoitusasemasta. Vuositilinpäätöksen ja vuosikertomuksessa olevien tietojen on oltava keskenään yhtäpitäviä, kattavia ja selkeitä sekä valtuutettujen henkilöiden asianmukaisesti kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksymiä.

1232 artikla

Sijoituspolitiikan periaatteita koskeva selvitys

~~Kunkin jäsenvaltion~~Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jokainen ~~seniiden~~ alueella sijaitseva laitos laatii sijoituspolitiikan periaatteita koskevan kirjallisen selvityksen ja tarkistaa sitä vähintään joka kolmas vuosi. Selvitystä on tarkistettava ilman viivytystä kaikkien merkittävien sijoituspolitiikkaa koskevien muutosten jälkeen. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että kyseiseen selvitykseen sisältyvät ainakin käytetyt sijoitusriskien mittaamis- ja hallintamenetelmät ja strategia, jota noudattaen laitos on jakanut sijoittamansa varat ottaen huomioon eläkevastuiden luonteen ja keston.

↓ uusi

2 LUKU

Ulkoistaminen ja sijoitusten hoito

33 artikla

Ulkoistaminen

↓ 2003/41/EY 9
artiklan 4 alakohta

1. ~~Kunkin jäsenvaltio voi~~Jäsenvaltiot voivat sallia tai vaatia, että ~~seniiden~~ alueelle sijoittautuneet laitokset siirtävät laitoksen hallinnon kokonaan tai osittain muille yhteisöille, jotka toimivat kyseisten laitosten puolesta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laitoksilla, jotka ulkoistavat keskeisiä toimintoja tai muita tehtäviä, säilyy vastuu tämän direktiivin mukaisista velvoitteistaan.

3. Keskeisten toimintojen tai muiden tehtävien ulkoistamista ei saa toteuttaa tavalla, joka johtaa johonkin seuraavista tapahtumista:

- a) kyseisen laitoksen hallintojärjestelmän laatu heikkenee;
- b) operatiivinen riski kasvaa kohtuuttomasti;
- c) toimivaltaisilla viranomaisilla on heikommat mahdollisuudet valvoa, täyttääkö laitos velvoitteensa;
- d) jatkuvan ja hyvän palvelun tarjoaminen jäsenille ja edunsaajille heikkenee.

4. Laitoksen on varmistettava ulkoistettujen toimien moitteeton toiminta palveluntarjoajan valintamenettelyn ja toimien jatkuvan seurannan avulla.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laitokset, jotka ulkoistavat keskeisiä toimintoja tai muita tehtäviä tekevät vähintään kirjallisen sopimuksen palveluntarjoajan kanssa. Sopimuksen on oltava oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoinen, ja siinä on selkeästi määriteltävä laitoksen ja palveluntarjoajan oikeudet ja velvollisuudet.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laitokset ilmoittavat hyvissä ajoin ennakolta toimivaltaisille viranomaisille aikomuksistaan ulkoistaa keskeisiä toimintoja tai muita tehtäviä sekä niihin myöhemmin tehtävistä merkittävistä muutoksista.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on riittävät valtuudet pyytää laitoksilta milloin tahansa tietoja ulkoistetuista keskeisistä toiminnoista tai muista tehtävistä.

2003/41/EY
(mukautettu)

1934 artikla

☒ Sijoitusten ☒ Omaisuuden hoito ja säilytys

↓ 2011/61/EU 62
artiklan 2 kohta
(mukautettu)

1 Jäsenvaltiot eivät saa estää laitoksia nimeämästä sijoitussalkun hoitajiksi toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneita omaisuudenhoitajia, jotka on asianmukaisesti hyväksytty tämän toiminnan harjoittamiseen direktiivien 85/611/EY, 2004/39/EY ☒ ja direktiivien ☒ 2009/65/EY, 93/22/EY, 2000/12/EY, 2009/138/EY, 2002/83/EY ja direktiivin 2011/61/EU ja 2013/36/EU mukaisesti tai joita tarkoitetaan tämän direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa.

↓ uusi

3 LUKU

Säilytysyhteisö

35 artikla

Säilytysyhteisön nimeäminen

1. Kotijäsenvaltion on edellytettävä, että laitos nimeää kunkin sellaisen ammatillista lisäeläkettä koskevan järjestelmän osalta, jossa jäsenet ja edunsaajat kantavat kokonaisuudessaan sijoitusriskin, yhden säilytysyhteisön 36 ja 37 artiklan mukaiseen varojen säilyttämiseen ja valvontatehtäviin.

2. Kotijäsenvaltio voi edellyttää, että laitos nimeää sellaisten ammatillisten lisäeläkkeiden järjestelmien osalta, jossa jäsenet ja edunsaajat eivät kannaa kokonaisuudessaan sijoitusriskiä, säilytysyhteisön 36 ja 37 artiklan mukaiseen varojen säilyttämiseen ja valvontatehtäviin.

↓ 2003/41/EY
(mukautettu)
⇒ uusi

3. Jäsenvaltiot eivät saa rajoittaa laitoksia nimeämästä varojensa säilyttäjäiksi toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneita säilytysyhteisöjä, jotka on asianmukaisesti hyväksytty direktiivin 93/22/ETY 2004/39/EY tai direktiivin 2000/12/EY 2013/36/EU mukaisesti tai jotka on hyväksytty direktiivissä 85/611/ETY 2009/65/EY tarkoitetuiksi omaisuudenhoitajiksi säilytysyhteisöiksi.

~~Tässä kohdassa tarkoitetun säännöksen estämättä kotijäsenvaltio voi tehdä säilytysyhtiön tai omaisuudenhoitajan nimeämisen pakolliseksi.~~

4. ~~Kunkin jäsenvaltion~~ Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet ~~voidakseen~~ ☒, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat ☒ kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti kieltää ~~1462~~ artiklan mukaisesti alueellaan sijaitsevan omaisuudenhoitajan tai ~~säilytysyhtiön~~ säilytysyhteisön hallussa olevien varojen vapaan käytämisen laitoksen kotijäsenvaltion pyynnöstä.

↓ uusi

5. Säilytysyhteisö on nimettävä vähintään kirjallisella sopimuksella. Sopimuksessa on määritettävä se tietojen toimittaminen, joka katsotaan tarpeelliseksi, jotta säilytysyhteisö voi suorittaa sen eläkejärjestelmän osalta, jolle se on nimetty säilytysyhteisöksi, sille tässä direktiivissä ja muissa asiaankuuluviissa laeissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä annetut tehtävät.

6. Suorittaessaan 36 ja 37 artiklassa säädettyjä tehtäviä laitoksen ja säilytysyhteisön on toimittava rehellisesti, oikeudenmukaisesti, ammattimaisesti, riippumattomasti ja järjestelmän jäsenten ja edunsaajien edun mukaisesti.

7. Säilytysyhteisö ei saa harjoittaa laitoksen osalta toimintaa, joka voi aiheuttaa eturistiriitoja laitoksen, eläkejärjestelmän jäsenten ja edunsaajien ja itsensä välillä,

paitsi jos säilytysyhteisö on toiminnallisesti ja hierarkkisesti erottanut säilytystehtäviensä hoitamisen muista mahdollisesti ristiriitaisista tehtävistään ja mahdolliset eturistiriidat tunnistetaan ja hoidetaan, niitä valvotaan ja ne ilmoitetaan asianmukaisesti eläkejärjestelmän jäsenille ja edunsaajille.

8. Jos säilytysyhteisöä ei nimetä, laitosten on otettava käyttöön järjestelyt, joilla ehkäistään ja ratkaistaan eturistiriidat, kun säilytysyhteisö ja omaisuudenhoitaja hoitavat tehtäviä muulla tavoin.

36 artikla

Varojen säilyttäminen ja säilytysyhteisön vastuu

1. Jos sellaisen eläkejärjestelmän varat, jotka muodostuvat rahoitusvälineistä, joita voidaan säilyttää, annetaan säilytysyhteisön säilytettäväksi, säilytysyhteisön on säilytettävä kaikkia rahoitusvälineitä, jotka voidaan kirjata säilytysyhteisön kirjanpitoon avatulle rahoitusvälinetilille, ja kaikkia rahoitusvälineitä, jotka voidaan fyysisesti toimittaa säilytysyhteisölle.

Säilytysyhteisön on tätä varten varmistettava, että rahoitusvälineet, jotka voidaan kirjata säilytysyhteisön kirjanpitoon avatulle rahoitusvälinetilille, kirjataan säilytysyhteisön kirjanpitoon laitoksen nimissä avatuille erillisille tileille direktiivin 2004/39/EY vahvistettujen sääntöjen mukaisesti, jotta niiden voidaan milloin tahansa todeta selkeästi kuuluvan mainitulle laitokselle tai eläkejärjestelmän jäsenille ja edunsaajille.

2. Jos eläkejärjestelmän varat koostuvat muista kuin 1 kohdassa tarkoitetuista varoista, säilytysyhteisön on todennettava, että laitos tai jäsenet ja edunsaajat omistavat varat, ja sen on pidettävä kirjaa niiden varoista. Todentaminen on tehtävä laitoksen toimittamien tietojen tai asiakirjojen perusteella ja ulkopuolisen näytön perusteella, jos sellaista on saatavilla. Säilytysyhteisön on pidettävä kirjanpitoa ajan tasalla.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että säilytysyhteisö on vastuussa laitokselle tai jäsenille ja edunsaajille tappioista, joita niille aiheutuu säilytysyhteisön velvoitteiden täyttämisen laiminlyömisestä tai sen tehtävien puutteellisesta suorittamisesta.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että se, että säilytysyhteisö on siirtänyt kaikki tai osan säilyttämistään varoista kolmannelle osapuolelle, ei vaikuta kyseisen säilytysyhteisön vastuuseen.

5. Jos varojen säilytykseen ei nimetä säilytysyhteisöä, laitosten on vähintään

- a) varmistettava, että rahoitusvälineitä hoidetaan ja suojellaan asianmukaisesti;
- b) pidettävä kirjaa, minkä avulla laitos pystyy yksilöimään kaikki varat jatkuvasti ja viipymättä;
- c) toteutettava tarvittavat toimenpiteet estääkseen eturistiriidat ja yhteensopimattomuuden;
- d) ilmoitettava pyynnöstä toimivaltaiselle viranomaiselle, miten varoja säilytetään.

37 artikla

Valvontatehtävät

1. Valvontatehtäviä varten nimetyn säilytisyhteisön on suoritettava 36 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tehtävien lisäksi seuraavat tehtävät:

- a) sen on toteutettava laitoksen toimeksiannot, jolleivät ne ole ristiriidassa kansallisen lainsäädännön tai laitoksen sääntöjen kanssa;
- b) sen on varmistettava, että laitoksen tai eläkejärjestelmän varoja koskeviin liiketoimiin liittyvät maksut suoritetaan laitokselle yleensä käytössä olevissa määräajoissa;
- c) sen on varmistettava, että varojen tuottamat tulot käytetään laitoksen sääntöjen mukaisesti.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, laitoksen kotijäsenvaltio voi määrätä muita valvontatehtäviä säilytisyhteisön suoritettaviksi.

3. Jos valvontatehtäviin ei nimetä säilytisyhteisöä, laitoksen on otettava käyttöön menettelyt, joilla varmistetaan, että laitos itse suorittaa asianmukaisesti valvontatehtävät, jotka muutoin kuuluisivat säilytisyhteisöjen suoritettaviksi.

IV osasto

ELÄKEJÄRJESTELMÄN MAHDOLLISILLE JÄSENILLE, JÄSENILLE JA EDUNSAAJILLE ANNETTAVAT TIEDOT

1 LUKU

Yleiset säännökset

2003/41/EY
(mukautettu)

~~11 artikla~~

~~Eläkejärjestelmän jäsenille ja edunsaajille annettavat tiedot~~

↓ uusi

38 artikla

Periaatteet

↓ 2003/41/EY
(mukautettu)

1. Eläkejärjestelmän luonteesta riippuen ~~kunkin jäsenvaltion~~ jäsenvaltioiden on varmistettava, että jokainen ~~seniiden~~ alueelle sijoittautunut laitos antaa

☒ mahdollisille jäsenille, jäsenille ja edunsaajille ☒ vähintään ~~tässä~~ ☒ 39–53 ja 55–58 ☒ artiklassa tarkoitetut tiedot.

↓ uusi

2. Tietojen on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:

- a) ne on saatettava ajan tasalle säännöllisesti;
- b) ne on oltava kirjoitettu selkeästi käyttäen selkeää, ytimekästä ja ymmärrettävää kieltä sekä välttämällä ammattikielen käyttöä ja teknisiä termejä, jos niiden sijasta voidaan käyttää yleiskielen sanoja;
- c) ne eivät saa olla harhaanjohtavia, ja käsitteistön ja sisällön johdonmukaisuus on varmistettava;
- d) niiden esitystavan on oltava kirjasinkokonsa puolesta ja muutoin helppolukuinen.

Värejä ei saa käyttää, jos ne voivat vähentää tietojen ymmärrettävyyttä silloin, kun eläke-etuusote painetaan tai valokopioidaan mustavalkoisena.

39 artikla

Eläkejärjestelmän ehdot

↓ 2003/41/EY 9 artiklan 1 kohdan f alakohta (mukautettu)

1. ~~Kunkin jäsenvaltion~~ Jäsenvaltioiden on varmistettava kaikkien ~~sen~~ niiden alueella sijaitsevien laitosten osalta, että ☒ jäsenille tiedotetaan riittävästi eläkejärjestelmän ehdoista, erityisesti

- ~~i)a)~~ eläkejärjestelmän osapuolten oikeuksista ja velvollisuuksista;
- ~~ii)b)~~ eläkejärjestelmään liittyvistä ~~rahoituksellisista~~ rahoitusriskeistä sekä teknisistä ja muista riskeistä;
- ~~iii)c)~~ kyseisten riskien luonteesta ja jakautumisesta.

↓ uusi

2. Niiden eläkejärjestelmien osalta, joissa jäsenet kantavat sijoitusriskin ja joissa tarjotaan useampi kuin yksi vaihtoehto, joilla on eri sijoitusprofiili, jäsenille on ilmoitettava 1 kohdan a, b, ja c alakohdan tietojen lisäksi ehdot, jotka koskevat saatavilla olevia sijoitusvaihtoehtoja, oletuksena olevaa sijoitusvaihtoehtoa ja tarvittaessa eläkejärjestelmän sääntöä liittäen tietty jäsen yksittäiseen sijoitusvaihtoehtoon.

2003/41/EY 11 artiklan 2 kohta

3. Jäsenten ja edunsaajien sekä tarvittaessa heidän edustajiensa on saatava☒

~~a) pyynnöstä 10 artiklassa tarkoitettu tilinpäätös ja vuosikertomus; ja jos laitos vastaa useammasta kuin yhdestä järjestelmästä, kunkin eläkejärjestelmän tilinpäätös ja vuosikertomus;~~

~~b) kohtuullisen ajan kuluessa kaikki eläkejärjestelmän sääntöihin tehtäviä muutoksia koskevat olennaiset tiedot.~~

↓ uusi

4. Laitosten on julkaistava eläkejärjestelmän ehdot valitsemallaan verkkosivustolla.

2 LUKU

Eläke-etuusote

40 artikla

Lähtämistiheys ja muutokset

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitokset laativat asiakirjan, jossa annetaan keskeiset tiedot kullekin jäsenelle, jäljempänä 'eläke-etuusote'.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että eläke-etuusotteen tiedot saatetaan ajan tasalle ja lähetetään jokaiselle jäsenelle vähintään kahdentoista kuukauden välein ja veloitusetta.
3. Eläke-etuusotteeseen sisältyvien tietojen merkittävät muutokset edelliseen vuoteen verrattuna on selitettävä selkeästi saatekirjeessä.

41 artikla

Kattavuus ja kieli

1. Eläke-etuusotteessa annettavien tietojen on oltava ymmärrettävissä ilman muita asiakirjoja.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että eläke-etuusote on saatavilla sen jäsenvaltion virallisella kielellä, jonka ammatillisten lisäeläkkeiden järjestelmiä koskevaa sosiaali- ja työlainsäädäntöä sovelletaan toisaalta rahoittavan yrityksen tai laitoksen ja toisaalta jäsenten tai edunsaajien väliseen suhteeseen.

42 artikla

Pituus

Eläke-etuusotteessa on käytettävä helposti luettavissa olevaa kirjasinkokoa, ja ote saa olla tulostettuna enintään kahden A4-kokoisen sivun pituinen.

43 artikla

Tietoväline

Jäsenvaltiot voivat sallia, että laitokset toimittavat eläke-etuusotteen pysyvää välinettä käyttäen tai verkkosivuston välityksellä. Eläke-etuusotteen sähköisen toimittamisen lisäksi paperituloste on toimitettava jäsenille ja edunsaajille pyynnöstä ja veloituksetta.

44 artikla

Vastuuvollisuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laitoksille ei synny vastuuvollisuus pelkästään eläke-etuusotteen tai sen käännöksen perusteella, jollei se ole harhaanjohtava, epätarkka tai epäjohdonmukainen eläkejärjestelmän merkitykselliseen osaan nähden.

2. Eläke-etuusotteessa on oltava tätä koskeva selvä varoitus.

45 artikla

Otsikko

1. Eläke-etuusotteen otsikossa on oltava maininta ”eläke-etuusote”.
2. Heti otsikon alla on oltava lyhyt maininta, jossa selitetään eläke-etuusotteen tarkoitus.
3. Tarkka päivämäärä, johon eläke-etuusotteen tiedot viittaavat, on ilmoitettava selkeästi.

46 artikla

Henkilötiedot

Eläke-etuusotteessa on ilmoitettava jäsenen henkilötiedot, mukaan lukien tarpeen mukaan lakisääteinen eläkeikä.

47 artikla

Laitoksen tunnistetiedot

Eläke-etuusotteessa on yksilöitävä laitos ja annettava seuraavat tiedot:

1. laitoksen nimi ja osoite;
2. jäsenvaltiot, joissa laitos on hyväksytty tai rekisteröity, sekä toimivaltaisen viranomaisen nimi;
3. rahoittavan yrityksen nimi.

48 artikla

Takeet

1. Eläke-etuusotteessa on oltava jokin seuraavista eläkejärjestelmän takeita koskevista maininnoista:

- a) täysimääräinen tae, jos laitos tai rahoittava yritys takaa tietyn etuustason;
- b) ei taetta, kun jäsen kantaa riskin täysimääräisesti;
- c) osittainen tae kaikissa muissa tapauksissa.

2. Jos tae annetaan, on selitettävä lyhyesti

- a) takeen luonne;
- b) jäsenelle kertyneiden etuuksien nykyinen rahoitustaso;
- c) mekanismit, joilla kertyneitä etuuksia suojataan;
- d) etuuksien vähentämismekanismit, jos sellaisista säädetään kansallisessa lainsäädännössä.

49 artikla

Saldo, maksut ja kustannukset

1. Eläke-etuusotteessa on saldon, maksujen ja kustannusten osalta ilmoitettava seuraavat eläkejärjestelmän valuuttana ilmaistut määrät:

- a) kustannusten yhteismäärä, joka on vähennetty soveltuvien osien rahoittavan yrityksen tai jäsenen viimeisten kahdentoista kuukauden aikana maksamista bruttomääräisistä maksuista, tai jos jäsenen liittymisestä eläkejärjestelmään on kulunut alle kaksitoista kuukautta, kustannusten yhteismäärä, joka on vähennetty rahoittavan yrityksen tai jäsenen liittymisen jälkeen maksamista maksuista;
- b) jäsenen viimeisten kahdentoista kuukauden aikana maksamien maksujen yhteismäärä tai jos jäsenen liittymisestä eläkejärjestelmään on kulunut alle kaksitoista kuukautta, hänen liittymisensä jälkeen maksamien maksujen yhteismäärä;
- c) rahoittavan yrityksen viimeisten kahdentoista kuukauden aikana maksamien maksujen yhteismäärä, tai jos jäsenen liittymisestä eläkejärjestelmään on kulunut alle kaksitoista kuukautta sitten, rahoittavan yrityksen jäsenen liittymisen jälkeen maksamien maksujen yhteismäärä;
- d) saldo eläke-etuusotteen päivänä; saldo lasketaan jommallakummalla seuraavista tavoista eläkejärjestelmän luonteesta riippuen:
 - i) eläkejärjestelmät, joissa ei vahvisteta etuuksien tavoitetasoa: jäsenelle karttuneen pääoman kokonaismäärä, joka ilmaistaan myös elinkorkona kuukaudessa;
 - ii) eläkejärjestelmät, joissa vahvistetaan etuuksien tavoitetaso: kertyneet etuudet kuukaudessa;
- e) jäsentä koskevat muut maksut tai kustannukset, kuten kertyneen pääoman siirto;
- f) a alakohdassa tarkoitetut kustannukset jaettuina eläkejärjestelmän valuuttana ilmaistuina seuraaviin erillisiin määriin:
 - i) laitoksen hallintokustannukset;
 - ii) varojen säilytyskustannukset;

iii) salkkutapahtumiin liittyvät kustannukset;

iv) muut kustannukset.

2. Edellä 1 kohdan f alakohdan iv alakohdassa tarkoitettu ”muista kustannuksista” on annettava lyhyt selvitys, jos niiden osuus on vähintään 20 prosenttia kokonaiskustannuksista.

50 artikla

Eläke-ennusteet

1. Jos eläkejärjestelmässä vahvistetaan etuuksien tavoitetaso, eläke-etuusotteessa on ilmoitettava seuraavat eläke-ennusteita koskevat kolme määrää eläkejärjestelmän valuuttana ilmaistuina:

- a) etuuksien tavoitetaso kuukaudessa eläkeiässä parhaisiin estimaatteihin perustuvien oletusten mukaisesti;
- b) etuuksien tavoitetaso kuukaudessa kaksi vuotta ennen eläkeikää parhaisiin estimaatteihin perustuvien oletusten mukaisesti;
- c) etuuksien tavoitetaso kuukaudessa kaksi vuotta eläkeiän jälkeen parhaisiin estimaatteihin perustuvien oletusten mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa olettamissa on otettava huomioon tulevat palkat.

3. Jos eläkejärjestelmässä ei vahvisteta etuuksien tavoitetasoa, eläke-etuusotteessa on ilmoitettava seuraavat eläke-ennusteita koskevat määrät eläkejärjestelmän valuuttana ilmaistuina:

- a) odotettavissa oleva kertyneen pääoman määrä kaksi vuotta ennen eläkeikää järjestelmän parhaisiin estimaatteihin perustuvien olettamien mukaisesti;
- b) odotettavissa oleva kertyneen pääoman määrä eläkeiässä järjestelmän parhaisiin estimaatteihin perustuvien olettamien mukaisesti;
- c) odotettavissa oleva kertyneen pääoman määrä kaksi vuotta eläkeiän jälkeen järjestelmän parhaisiin estimaatteihin perustuvien olettamien mukaisesti;
- d) a–c alakohdassa tarkoitettut määrät ilmaistuina etuutena kuukaudessa.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetuissa olettamissa on otettava huomioon seuraavat tekijät:

- a) sijoitusten vuotuinen nimellistuottoprosentti;
- b) vuotuinen inflaatio;
- c) tulevat palkat.

5. Laskettaessa 1 ja 3 kohdassa tarkoitettuja ennusteita maksuprosenttien oletetaan säilyvän muuttumattomina.

51 artikla

Sijoitusprofiili

1. Kun kyse on sellaisista eläkejärjestelmistä, joissa jäsenet kantavat sijoitusriskin ja joissa heillä on mahdollisuus valita eri sijoitusvaihtoehtoista, eläke-etuusotteessa on ilmoitettava sijoitusprofiilit esittämällä luettelo tarjolla olevista sijoitusvaihtoehtoista ja lyhyt kuvaus kustakin vaihtoehdosta. Jäsenen valitsema nykyinen sijoitusvaihtoehto on merkittävä selvästi.

Kun eri sijoitusvaihtoehtojen, joille on asetettu eri sijoitustavoitteet, lukumäärä on suurempi kuin viisi, laitoksen on rajoitettava vaihtoehtojen lyhyt kuvaus viiteen edustavaan vaihtoehtoon, joihin sisältyy suuririskisin ja pieniriskisin vaihtoehto.

2. Kun kyse on eläkejärjestelmistä, joissa jäsenet kantavat sijoitusriskin ja joissa jäsen sidotaan sijoitusvaihtoehtoon kyseisessä eläkejärjestelmässä vahvistetulla erityisellä säännöllä, on annettava seuraavat lisätiedot:

a) tosiasialliseen ikään perustuvat säännöt;

b) jäsenen tavoite-eläkeikään perustuvat säännöt;

c) muut säännöt.

3. Kun kyse on eläkejärjestelmistä, joissa jäsenet kantavat sijoitusriskin, eläke-etuusotteessa on annettava tiedot riski-hyötyprofiilista esittämällä eläkejärjestelmän tai tarvittaessa kunkin sijoitusvaihtoehdon riski-hyötyprofiilin synteettinen graafinen indikaattori, jota täydennetään seuraavilla tiedoilla:

a) selvitys indikaattorista ja sen tärkeimmistä rajoituksista;

b) selvitys olennaisen merkityksellisistä riskeistä, joita synteettinen graafinen indikaattori ei ota riittävästi huomioon.

Synteettisen indikaattorin laskenta on dokumentoitava asianmukaisesti, ja laitosten on asetettava kyseinen dokumentaatio jäsenten saataville pyynnöstä.

4. Edellä 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun selvitykseen on sisällyttävä

a) lyhyt selvitys siitä, miksi eläkejärjestelmä tai sijoitusvaihtoehto kuuluu tiettyyn luokkaan;

b) maininta siitä, että historiallisten tietojen, joita on muun muassa käytetty synteettisen graafisen indikaattorin laskennassa, perusteella ei voi muodostaa luotettavia oletuksia eläkejärjestelmän tai sijoitusvaihtoehdon tulevasta riskiprofiilista;

c) maininta siitä, ettei ole takeita ilmoitetun riski-tuottoluokan säilymisestä muuttumattomana ja että eläkejärjestelmän tai sijoitusvaihtoehdon riski-tuottoluokka voi vaihdella ajan myötä;

d) maininta siitä, että alin luokka ei merkitse riskitöntä sijoitusta.

5. Synteettinen graafinen indikaattori ja 3 kohdassa tarkoitetut selvitykset on laadittava tässä direktiivissä säädetyn, laitoksen vahvistaman sisäisen riskien tunnistamista, arvioimista ja valvontaa koskevan prosessin sekä sijoitustoimintaa koskevista periaatteista annetussa ilmoituksessa kuvattujen sijoitustavoitteiden ja sijoituspolitiikan mukaisesti.

52 artikla

Aiempi tuotto- tai arvonkehitys

1. Eläke-etuusotteen on sisällettävä seuraavat tiedot aiemmasta tuotto- tai arvonkehityksestä:

a) tiedot eläkejärjestelmän tai tarvittaessa jäsenen sijoitusvaihtoehdon aiemmasta tuotto- tai arvonkehityksestä kokonaisuutena; nämä kehitystä koskevat tiedot esitetään kaaviona, joka kattaa käytettävissä olevat vuodet mutta enintään viimeiset kymmenen vuotta;

b) kaaviota on täydennettävä selvästi näkyvillä maininnoilla, joissa

i) varoitetaan, että kaavion hyöty on rajallinen arvioitaessa tulevaa tuotto- tai arvonkehitystä;

ii) ilmoitetaan, mitkä kustannukset on otettu mukaan aiemman tuotto- tai arvonkehityksen laskentaan tai mitkä kustannukset on jätetty pois laskennasta;

iii) aiemman tuotto- tai arvonkehityksen laskentavaluutta.

2. Jos eläkejärjestelmän tavoite ja sijoituspolitiikka muuttuvat olennaisesti 1 kohdassa tarkoitettussa kaaviossa esitetyn ajanjakson aikana, eläkejärjestelmän aiempi tuotto- ja arvonkehitys ennen kyseistä olennaista muutosta on esitettävä kaaviossa. Olennaista muutosta edeltävä ajanjakso on esitettävä kaaviossa ja merkittävä selkeällä varoituksella siitä, että kyseinen tuotto- tai arvonkehitys tapahtui olosuhteissa, jotka eivät enää päde.

3. Jos jäsen vaihtaa sijoitusvaihtoehtoa, kyseisen sijoitusvaihtoehdon aiempi tuotto- tai arvonkehitys on ilmoitettava.

53 artikla

Lisätiedot

Eläke-etuusotteessa on ilmoitettava seuraavat lisätiedot:

a) tieto siitä, mistä ja miten saa lisätietoja laitoksesta tai eläkejärjestelmästä, mukaan lukien yleisluonteiset verkkosivustot ja asiaa koskevat säädökset;

b) tieto siitä, mistä ja miten saa lisätietoja järjestelyistä, jotka koskevat eläkeoikeuksien siirtämistä toiseen ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavaan laitokseen siinä tapauksessa, että työsuhte päättyy;

c) tiedot olettamista, joita käytetään elinkorkoina ilmaistuihin määriin, erityisesti kun kyse on elinkoron tasosta, tarjoajan tyypistä ja elinkoron kestosta, jos jäsen pyytää kyseisiä tietoja;

d) tieto siitä, mistä ja miten on mahdollista saada lisätietoja jäsenen henkilökohtaisesta tilanteesta, kuten eläke-etuuksien tavoitetasosta, jos se on vahvistettu, ja etuuksien tasosta työsuhteen päättyessä.

54 artikla

Eläke-etuusotetta koskeva delegoitu säädös

Siirretään komissiolle valta antaa 77 artiklan mukaisesti delegoitu säädös, jossa määritellään tarkemmin

a) eläke-etuusotteen sisältö mukaan lukien seuraavat asiat:

- i) tieto siitä, millä tavoin on selitettävä 40 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut merkittävät muutokset;
 - ii) 42 artiklassa tarkoitettu kirjasinkoko;
 - iii) 44 artiklassa tarkoitetun vastuuvollisuutta koskevan varoituksen sanamuoto;
 - iv) 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun maininnan sanamuoto;
 - v) 46 artiklassa tarkoitetut henkilökohtaiset tiedot;
 - vi) 48 artiklan 2 kohdan a, b, c ja d alakohdassa mainittujen asioiden selittämistapa;
 - vii) 49 artiklan 1 kohdan a, b, c ja d, e ja f alakohdassa tarkoitettujen määrien laskentamenetelmä;
 - viii) 50 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen määrien laskentamenetelmä ottaen huomioon 50 artiklan 5 kohdassa säädetty edellytys;
 - ix) 50 artiklan 2 ja 4 kohdassa tarkoitettujen olettamien käyttö;
 - x) esitettävien sijoitusvaihtoehtojen lukumäärä ja näiden vaihtoehtojen valintatapa, jos vaihtoehtoja on yli viisi, esitettävien vaihtoehtojen kuvaustapa, 51 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun, jäsenen senhetkisen sijoitusvaihtoehdon merkitsemistapa;
 - xi) 51 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen lisätietojen ilmoittamistapa;
 - xii) 51 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen synteettisten graafisten indikaattoreiden ja selitysten muodostamis- ja esittämistapa ja selvitykset ottaen huomioon 51 artiklan 4 kohdassa säädetty edellytykset;
 - xiii) 52 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun tuotto- tai arvonkehitystä koskevien tietojen muodostamistapa ja 52 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen kaavion ja mainintojen laatimistavat;
 - xiv) 52 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu menetelmä eläkejärjestelmien eri sijoitusvaihtoehtojen vertaamiseksi;
 - xv) 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen merkittävien muutosten esittämistapa;
 - xvi) 53 artiklassa tarkoitettujen lisätietojen ilmoittamistapa;
- b) 44 artiklan 2 kohdassa sekä 45–53 artiklassa tarkoitetut tiedot sisältävän eläke-etuusotteen muoto, ulkoasu, rakenne ja jaottelu ottaen huomioon 41 artiklan 1 kohdassa ja 42 artiklassa säädetty edellytykset.

3 LUKU

Muut toimitettavat tiedot ja asiakirjat

55 artikla

Eläkejärjestelmän mahdollisille jäsenille annettavat tiedot

Laitoksen on varmistettava, että mahdollisille jäsenille annetaan tiedot eläkejärjestelmän kaikista ominaisuuksista ja sijoitusvaihtoehtoista, myös tiedot siitä, miten ympäristö-, ilmasto- ja sosiaalinäkökohdat sekä hyvään hallintotapaan liittyvät näkökohdat on huomioitu sijoituspolitiikassa.

56 artikla

Jäsenille eläkkeelle siirtymistä edeltävässä vaiheessa annettavat tiedot

Laitosten on toimitettava eläke-etuusotteen lisäksi kullekin jäsenelle vähintään kaksi vuotta ennen eläkejärjestelmässä vahvistettua eläkeikää tai jäsenen pyynnöstä seuraavat tiedot:

- a) tiedot jäsenille tarjolla olevista eläketulon ottamista koskevista vaihtoehtoista, myös niiden eduista ja haitoista, tavalla, josta jäsenet saavat tukea valitessaan olosuhteidensa kannalta soveliaimman vaihtoehdon;
- b) jos eläke-etuutta ei makseta elinkorkona koko eliniän ajan, tiedot tarjolla olevista etuudenmaksutuotteista, myös niiden eduista ja haitoista, ja tärkeimmistä näkökohdista, jotka jäsenten olisi otettava huomioon tehdessään etuudenmaksutuotetta koskevan ostopäätöksen.

57 artikla

Edunsaajille maksatusvaiheessa annettavat tiedot

1. Laitosten on annettava edunsaajille tiedot maksettaviksi tulleista etuuksista ja vastaavista maksuvaihtoehtoista.
2. Jos edunsaajat kantavat merkittävän sijoitusriskin maksatusvaiheen aikana, jäsenvaltioiden on varmistettava, että edunsaajat saavat asianmukaiset tiedot.

58 artikla

Eläkejärjestelmän jäsenille ja edunsaajille pyynnöstä annettavat tiedot

1. Laitoksen on annettava jäsenen, edunsaajan tai heidän edustajiensa pyynnöstä seuraavat lisätiedot:

- a) 31 artiklassa tarkoitettu vuositilinpäätös ja vuosikertomus, tai jos laitos vastaa useammasta kuin yhdestä järjestelmästä, kunkin eläkejärjestelmän vuositilinpäätös ja vuosikertomus;

↓ 2003/41/EY
(mukautettu)

~~3.b) 32 artiklassa tarkoitettu Sijoituspolitiikan sijoituspolitiikan periaatteita koskevan 12 artiklassa tarkoitetun selvityksen koskeva selvitys; on oltava pyynnöstä järjestelmän jäsenten ja edunsaajien sekä tarvittaessa heidän edustajiensa saatavilla.~~

↓ uusi

c) tiedot olettamista, joita on käytetty 50 artiklassa tarkoitettujen ennusteiden tuottamiseen;

d) tiedot 53 artiklan c alakohdassa tarkoitetuista oletetusta elinkoron tasosta, tarjoajan tyypistä ja elinkoron kestosta.

↓ 2003/41/EY

⇒ uusi

4 2. ⇒ Laitoksen on ~~⇒ Kunkin~~ jäsenen ~~on myös saatava~~ ⇒ pyynnöstä myös annettava ~~⇒ saatava pyynnöstä~~ yksityiskohtaista ja todellista tietoa;

a) tarvittaessa eläke-etuuksien tavoitetasosta;

b) etuuksien tasosta työsuhteen päättyessä;

~~c) mahdollisista sijoitusvaihtoehtoista ja kulloisestakin sijoitussalkusta sekä riskiasemasta ja sijoituksiin liittyvistä kustannuksista, jos jäsen vastaa sijoitusriskistä;~~

~~d) yksityiskohtaisista säännöistä, jotka koskevat eläkeoikeuksien siirtämistä toiseen ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavaan laitokseen siinä tapauksessa, että työsuhte päättyy.~~

~~Jäsenille toimitetaan vuosittain lyhyt selvitys laitoksen tilanteesta sekä heille kertyneiden etuuksien rahoituksen vallitsevasta tasosta.~~

~~5. Kunkin edunsaajan on saatava eläkkeelle jäädessään tai muiden etuuksien erääntyessä asianmukaista tietoa niistä etuuksista, joihin hän on oikeutettu, ja vastaavista maksuvaihtoehtoista.~~

↓ uusi

V osasto

VAKAVARAISUUSVALVONTA

1 luku

Vakavaraisuusvalvontaa koskevat yleiset säännöt

59 artikla

Vakavaraisuusvalvonnan päätavoite

1. Vakavaraisuusvalvonnan päätavoitteena on jäsenten ja edunsaajien suojaaminen.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset yleisiä tehtäviään hoitaessaan harkitsevat erityisesti kriisitilanteissa asianmukaisesti päätöstensä mahdollisia vaikutuksia unionin rahoitusjärjestelmien vakauteen kyseisenä ajankohtana saatavilla olevien tietojen perusteella, sanotun kuitenkin

rajoittamatta 1 kohdassa säädetyn vakavaraisuusvalvonnan päätavoitteen toteuttamista.

60 artikla

Vakavaraisuusvalvonnan laajuus

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten vakavaraisuutta valvotaan, mukaan lukien seuraavien osa-alueiden valvonta:

- a) toiminnan edellytykset;
- b) vakuutustekninen vastuuvélka;
- c) vakuutusteknisen vastuuvélan rahoittaminen;
- d) lakisäätéiset omat varat;
- e) käytettävissä oleva solvenssimarginaali;
- f) vaadittu solvenssimarginaali;
- g) sijoittamista koskevat säännöt;
- h) sijoitusten hoito;
- i) toimintojen harjoittamista koskevat edellytykset; ja
- j) toimivaltaisille viranomaisille toimitettavat tiedot.

61 artikla

Vakavaraisuusvalvonnan yleiset periaatteet

1. Kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat vastuussa ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten vakavaraisuusvalvonnasta.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvonta perustuu tulevaisuuteen suuntautuvaan ja riskilähtöiseen lähestymistapaan.
3. Laitosten valvonnassa on yhdistyttävä asianmukaisesti laitosten toimitiloissa tapahtuvat tarkastukset ja niiden ulkopuolella toteutetut toimet.
4. Valvontaan liittyvää toimivaltaa on käytettävä oikea-aikaisesti ja oikeasuhteisesti.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset tarkastelevat asianmukaisesti toimiensa mahdollisia vaikutuksia Euroopan unionin rahoitusjärjestelmien vakauteen, erityisesti hätätilanteissa.

↓ 2003/41/EY

1462 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten valtuudet puuttua toimintaan ja tehtävät

1. Toimivaltaisten viranomaisten on edellytettävä, että jokaisella niiden alueella sijaitsevalla laitoksella on asianmukainen hallinto- ja kirjanpitojärjestelmä sekä riittävä sisäisen tarkastuksen menettely.

2. Toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet toteuttaa minkä tahansa niiden alueella sijaitsevan laitoksen osalta tai laitoksen toiminnasta vastaaviin henkilöihin nähden kaikki tarvittavat toimenpiteet, tarvittaessa myös hallinnolliset ja taloudelliset toimenpiteet, joilla voidaan välttää tai korjata jäsenten ja edunsaajien etuja vaarantavat epäkohdat.

↓ 2010/78/EU 4
artiklan 3 kohta
⇒ uusi

3. Laitoksen toiminnan kieltävä ⇒ tai sitä rajoittava ⇐ päätös on perusteltava yksityiskohtaisesti ja annettava tiedoksi kyseiselle laitokselle. Se on annettava tiedoksi myös ~~vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle~~ EVLEV:lle.

↓ 2003/41/EY
(mukautettu)
⇒ uusi

⊗ 4. ⊗ Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös rajoittaa ~~yrityksen~~ laitoksen varojen vapaata käyttämistä tai kieltää sen kokonaan, erityisesti kun

- a) laitos ei ole muodostanut riittävää koko liiketoimintansa käsittävää vakuutusteknistä vastuuvelkaa tai sen varat ovat riittämättömät kattamaan vakuutustekninen vastuuvelka;
- b) laitos ei enää täytä lakisääteisiä omia varoja koskevia vaatimuksia.

5. Jäsenten ja edunsaajien etujen suojaamiseksi toimivaltaiset viranomaiset voivat siirtää ~~alueellaan~~ niiden alueella sijaitsevan laitoksen toiminnasta vastaavien henkilöiden kotijäsenvaltion ~~lain~~ lainsäädännön mukaisen toimivallan kokonaan tai osittain erityiselle edustajalle, joka on sopiva käyttämään tätä toimivaltaa.

~~64.~~ Toimivaltainen viranomainen voi rajoittaa ~~alueellaan~~ sen alueella sijaitsevan laitoksen toimintaa tai kieltää sen kokonaan, erityisesti, jos

- a) laitos ei suojaa ⊗ eläkejärjestelmän ⊗ jäsenten ja edunsaajien etuja asianmukaisesti;
- b) laitos ei enää täytä toiminnalle asetettuja edellytyksiä;
- c) laitos laiminlyö vakavasti siihen sovellettavan säännösten mukaan sille kuuluvia velvoitteita;
- d) laitos ei rajatylittävässä toiminnassaan noudata ammatillisiin lisäeläkkeisiin sovellettavia vastaanottavan jäsenvaltion sosiaali- ja työläinsäädännön vaatimuksia.

~~75.~~ Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin mukaisesti annettuihin lakeihin, asetuksiin tai hallinnollisiin määräyksiin perustuvista laitosta koskevista päätöksistä voidaan valittaa tuomioistuimeen.

63 artikla

Valvojan tarkastusprosessi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset tarkastelevat sellaisia strategioita, prosesseja ja raportointimenettelyjä, joita laitokset ovat ottaneet käyttöön tämän direktiivin nojalla annettujen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten noudattamiseksi.

Kyseisessä tarkastuksessa on otettava huomioon laitosten toimintaolosuhteet, ja tarvittaessa ulkoistettuja keskeisiä toimintoja tai muita tehtäviä niille suorittavat osapuolet. Tarkastukseen on sisällyttävä seuraavat osat:

- a) hallintojärjestelmää koskevien laadullisten vaatimusten arviointi;
- b) laitokseen kohdistuvien riskien arviointi;
- c) sen arviointi, kuinka laitos kykenee arvioimaan näitä riskejä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on seurantavälineet, kuten stressitestit, joilla ne voivat todeta laitoksen taloudellisten edellytysten heikkenemisen ja valvoa, kuinka heikkenemistä torjutaan.

3. Toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava tarvittavat valtuudet vaatia laitoksia korjaamaan valvojan tarkastusprosessin aikana todetut heikkoudet ja puutteet.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on vahvistettava 1 kohdassa säädetyn tarkastuksen toteuttamisen vähimmäistiheys ja laajuus ottaen huomioon kyseisten laitosten toiminnan luonteen, laajuuden ja monitahoisuuden.

~~1364~~ artikla

Toimivaltaisille viranomaisille toimitettavat tiedot

1. ~~Kunkin jäsenvaltion~~ Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on kaikkien ~~sen~~ niiden alueella sijaitsevien laitosten osalta tarvittavat valtuudet ja keinot

- a) vaatia laitosta, sen hallituksen jäseniä ja muita johtajia tai laitosta valvovia ~~johtajia tai~~ henkilöitä toimittamaan sille tietoa kaikista laitoksen liiketoimintaan liittyvistä seikoista tai kaikki laitoksen liiketoimintaan liittyvät asiakirjat;

- b) valvoa laitoksen ja muiden yritysten tai laitosten välisiä suhteita, kun ☒ sellaisia keskeisiä ☒ toimintoja ☒ tai muita tehtäviä ☒ siirretään kyseisille yrityksille tai laitoksille (ulkoistaminen ⇒ ja kaikki

edelleenulkoistaminen ⇐), joilla on vaikutusta laitoksen taloudelliseen asemaan tai jotka ovat keskeisiä tehokkaan valvonnan kannalta;

c) saada säännöllisesti ⇒ seuraavat asiakirjat: eläkkeiden riskien arviointi, ⇐ selvitys sijoituspolitiikkaa koskevista periaatteista, ⇒ hallintojärjestelmään liittyvät asiakirjat, ⇐ vuositilinpäätös ja vuosikertomus ⇒ , jäsenille ja edunsaajille toimitetut tietoja sisältävät asiakirjat ⇐ sekä kaikki ☒ muut ☒ valvonnan kannalta välttämättömät asiakirjat; Näitä voisivat olla seuraavanlaiset asiakirjat:

↓ uusi

d) vahvistaa, mitkä asiakirjat ovat tarpeen valvontaa varten, mukaan lukien

↓ 2003/41/EY
(mukautettu)
⇒ uusi

i) sisäiset osavuositarkastukset;

ii) vakuutusmatemaattiset arviot ja yksityiskohtaiset ~~olettamukset~~olettamat;

iii) varojen ja vastuiden vastaavuutta koskevat ("asset-liability") -selvitykset;

iv) todisteet sijoituspolitiikkaa koskevien periaatteiden noudattamisesta;

v) todisteet suunnitelmien mukaisesta maksuosuuksien suorittamisesta;

vi) edellä ~~1031~~ artiklassa tarkoitettu tilintarkastuksesta vastaavien henkilöiden kertomukset;

~~d)e)~~ suorittaa tarkastuksia paikalla laitoksen toimitiloissa ja tarvittaessa ulkoistettujen ⇒ ja edelleenulkoistettujen ⇐ toimintojen osalta ja tarkastaa, noudatetaanko toiminnassa valvontasääntöjä;

↓ uusi

f) pyytää laitoksilta milloin tahansa tietoja ulkoistetuista ja edelleenulkoistetuista toiminnoista.

↓ 2010/78/EU 4
artiklan 2 kohdan b
alakohta

2. ~~Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen~~EVLEV voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset 1 kohdan ~~ed~~ alakohdan i–vi alakohdassa lueteltujen asiakirjojen ~~lomakkeiden~~mallin ja muodon osalta.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

↓ uusi

65 artikla

Avoimuus ja vastuuvollisuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset suorittavat 60, 61, 62, 63 ja 64 artiklassa säädetty tehtävät avoimesti ja vastuullisesti huolehtimalla asianmukaisesti luottamuksellisten tietojen suojasta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava seuraavien tietojen julkistaminen:

a) ammatillisia lisäeläkkeitä koskevat lait, asetukset, hallinnolliset määräykset ja yleisohjeet sekä tieto siitä, onko jäsenvaltio päättänyt soveltaa tätä direktiiviä 4 ja 5 artiklan mukaisesti;

b) 63 artiklassa säädettyä valvojan tarkastusprosessia koskevat tiedot;

c) vakavaraisuuskehityksen soveltamiseen liittyviä keskeisiä seikkoja koskevat yhteen kootut tilastotiedot;

d) maininta siitä, että vakavaraisuusvalvonnan päätavoitteena on jäsenten ja edunsaajien suojelu ja tiedot valvonnan pääasiallisista toiminnoista ja tehtävistä;

e) tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavia hallinnollisia seuraamuksia koskevat säännöt.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niillä on käytössä ja ne soveltavat avoimia menettelyjä toimivaltaisten viranomaisten hallinto- ja johtaelinten jäsenten nimittämisessä ja erottamisessa.

2 luku

Salassapitovelvollisuus ja tietojenvaihto

66 artikla

Salassapitovelvollisuus

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt, joilla varmistetaan, että kaikki henkilöt, jotka työskentelevät tai ovat työskennelleet toimivaltaisten viranomaisten palveluksessa, sekä toimivaltaisten viranomaisten puolesta toimivia tilintarkastajia ja asiantuntijoita koskee salassapitovelvollisuus.

Kyseiset henkilöt eivät saa ilmaista tehtäviään hoitaessa saamiaan luottamuksellisia tietoja muille henkilöille tai viranomaisille, paitsi sellaisessa tiivistetyssä tai yhteen kootussa muodossa, josta ei voida tunnistaa yksittäisiä laitoksia, sanotun kuitenkin rajoittamatta menettelyä rikoslainsäädännön piiriin kuuluvien tapausten osalta.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos eläkejärjestelmä siirretään toiseen laitokseen tai yhteisöön, luottamuksellisia tietoja, jotka eivät koske laitoksen

pelastamisessa mukana olevia kolmansia osapuolia, voidaan luovuttaa siviili- tai kauppaoikeudellisessa menettelyssä.

67 artikla

Luottamuksellisten tietojen käyttö

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset, jotka saavat luottamuksellisia tietoja tämän direktiivin nojalla, käyttävät näitä tietoja ainoastaan tehtäviensä hoidossa sekä

- a) tarkastaakseen, että laitokset täyttävät ammatillisten lisäeläkkeiden tarjoamista koskevat edellytykset ennen toimintansa aloittamista;
- b) helpottaakseen laitosten toiminnan seurantaan, mukaan lukien vakuutusteknisen vastuuvelan, vakavaraisuuden, hallintojärjestelmän ja jäsenille ja edunsaajille toimitettujen tietojen seuranta;
- c) määrätäkseen korjaavia toimenpiteitä, seuraamukset mukaan lukien;
- d) valittaakseen toimivaltaisten viranomaisten päätöksistä, jotka on tehty sellaisten säännösten mukaisesti, joilla tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä;
- e) toimiakseen tuomioistuinmenettelyissä, jotka koskevat säännöksiä, joilla tämä direktiivi pannaan täytäntöön.

68 artikla

Tietojenvaihto viranomaisten kesken

1. Mitä 66 artiklassa säädetään, ei estä

- a) tietojenvaihtoa samassa jäsenvaltiossa valvontatehtäviään hoitavien eri toimivaltaisten viranomaisten välillä;
- b) tietojenvaihtoa eri jäsenvaltioissa valvontatehtäviään hoitavien eri toimivaltaisten viranomaisten välillä;
- c) tietojenvaihtoa valvontatehtäviään hoitavien toimivaltaisten viranomaisten ja minkä tahansa seuraavien, samassa jäsenvaltiossa toimivien tahojen välillä:
 - i) rahoitusalan yhteisöjen ja muiden rahoituslaitosten valvonnasta vastaavat viranomaiset ja rahoitusmarkkinoiden valvonnasta vastaavat viranomaiset;
 - ii) viranomaiset tai elimet, joiden vastuulla on ylläpitää rahoitusjärjestelmän vakautta jäsenvaltioissa makrotason vakautta koskevien sääntöjen avulla;
 - iii) eläkejärjestelmän lopettamiseen ja muihin vastaaviin menettelyihin osallistuvat elimet;
 - iv) uudelleenjärjestelyelimet tai -viranomaiset, jotka pyrkivät säilyttämään rahoitusjärjestelmän vakauden;
 - v) laitosten, vakuutusyriyten ja muiden rahoituslaitosten lakisääteisen tilintarkastuksen suorittamisesta vastuussa olevat henkilöt;

d) sellaisten tietojen luovuttamista eläkejärjestelmän lopettamista hoitaville elimille, jotka ovat välttämättömiä niiden tehtävien hoitamiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten, elinten ja henkilöiden vastaanottamiin tietoihin on sovellettava 66 artiklassa säädettyjä salassapitovelvollisuutta koskevia sääntöjä.

3. Mitä 66 artiklassa säädetään, ei estä jäsenvaltioita sallimasta tietojenvaihtoa toimivaltaisten viranomaisten ja seuraavien tahojen välillä:

a) viranomaiset, jotka ovat vastuussa eläkejärjestelmien lopettamiseen sekä muihin vastaaviin menettelyihin osallistuvien elinten valvonnasta;

b) viranomaiset, jotka ovat vastuussa laitosten, luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten, vakuutusyritysten ja muiden rahoituslaitosten lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittavien henkilöiden valvonnasta;

c) laitosten riippumattomat vakuutusmatemaatikot, jotka suorittavat näiden laitosten valvontaa, ja näiden vakuutusmatemaatikkojen valvonnasta vastuussa olevat elimet.

69 artikla

Tietojen toimittaminen keskuspankeille, rahapoliittisille viranomaisille, Euroopan valvontaviranomaisille ja Euroopan järjestelmäriskikomitealle

1. Edellä olevassa 66 artiklassa ei estetä toimivaltaista viranomaista toimittamasta tietoja seuraaville tahoille niiden tehtävien hoitamiseksi:

a) keskuspankit ja muut elimet, jotka hoitavat vastaavaa tehtävää rahapoliittisina viranomaisina;

b) tarvittaessa muut maksujärjestelmien valvonnasta vastaavat viranomaiset;

c) Euroopan järjestelmäriskikomitea, EVLEV, Euroopan pankkiviranomainen ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen.

2. Mitä 68–71 artiklassa säädetään, ei estä 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja viranomaisia tai elimiä toimittamasta toimivaltaisille viranomaisille tietoja, joita ne saattavat tarvita 67 artiklassa mainittuihin tarkoituksiin.

3. Edellä olevien 1 ja 2 kohdan mukaisesti saatuihin tietoihin sovelletaan vähintään tässä direktiivissä säädettyjä salassapitovaatimuksia vastaavia vaatimuksia.

70 artikla

Tietojen luovuttaminen rahoituslainsäädännöstä vastaaville hallintoyksiköille

1. Mitä 66 artiklan 1 kohdassa, 67 artiklassa ja 71 artiklan 1 kohdassa säädetään, ei estä jäsenvaltioita sallimasta luottamuksellisten tietojen luovuttamista muille keskushallinnon yksiköille, jotka vastaavat laitoksia, luottolaitoksia, rahoituslaitoksia, sijoituspalveluyrityksiä ja vakuutusyrityksiä koskevan lainsäädännön valvonnasta, sekä näiden yksiköiden toimeksiannosta toimiville tarkastajille.

Näitä tietoja voidaan luovuttaa ainoastaan, kun se on tarpeellista vakavaraisuusvalvonnan ja laitosten kriisien estämisen ja ratkaisemisen kannalta. Henkilöiden, joilla on pääsy tietoihin, on noudatettava salassapitovaatimuksia, jotka ovat vähintään tässä direktiivissä säädettyjä vastaavat, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 2 kohdan soveltamista. Jäsenvaltioiden on kuitenkin säädettävä, että 68 artiklan mukaisesti paikalla tehdyissä tarkastuksissa saatuja tietoja voidaan luovuttaa ainoastaan, jos siihen on saatu nimenomainen suostumus toimivaltaiselta viranomaiselta, jolta tiedot ovat lähtöisin, tai sen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta, jossa paikalla tehtävä tarkastus on tehty.

2. Jäsenvaltiot voivat sallia, että laitosten vakavaraisuusvalvontaa koskevia luottamuksellisia tietoja luovutetaan asianomaisen jäsenvaltion parlamentaarisille tutkintavaliokunnille ja tilintarkastustuomioistuimille sekä muille asianomaisessa jäsenvaltiossa tutkinnasta vastaaville elimille, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) elimillä on kansallisen lainsäädännön mukainen tehtävä tutkia tai tarkastaa sellaisten viranomaisten toimet, jotka vastaavat laitosten valvonnasta tai tällaista valvontaa koskevasta lainsäädännöstä;
- b) tiedot ovat ehdottoman välttämättömiä a alakohdassa tarkoitetun tehtävän suorittamiseksi;
- c) henkilöitä, joilla on pääsy tietoihin, koskee kansallisen lainsäädännön mukaiset salassapitovaatimukset, jotka ovat vähintään tässä direktiivissä säädettyjä vastaavat;
- d) jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, niitä ei saa luovuttaa ilman tiedot antaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista suostumusta, ja ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

71 artikla

Tietojenvaihtoa koskevat edellytykset

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä 68 artiklan mukaisessa tietojenvaihdossa, 69 artiklan mukaisessa tietojen toimittamisessa ja 70 artiklan mukaisessa tietojen luovuttamisessa, että vähintään seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) tietojen vaihdon, toimittamisen ja luovuttamisen tarkoituksena on valvonnan tai laillisuusvalvonnan harjoittaminen;
- b) saatuja tietoja koskee 66 artiklassa säädetty salassapitovelvollisuus;
- c) jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, ne saa luovuttaa ainoastaan sen toimivaltaisen viranomaisen nimenomaisella suostumuksella, jolta tiedot ovat lähtöisin, ja ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten kyseinen viranomainen on antanut suostumuksensa.

2. Mitä 67 artiklassa säädetään, ei estä jäsenvaltioita sallimasta rahoitusjärjestelmän vakauden ja eheyden lujittamiseksi tietojenvaihtoa toimivaltaisten viranomaisten ja niiden viranomaisten tai elinten kesken, jotka ovat vastuussa rahoittaviin yrityksiin sovellettavan yhtiöoikeuden noudattamisen seurannasta ja rikkomusten tutkinnasta.

Ensimmäistä alakohtaa soveltavien jäsenvaltioiden on edellytettävä, että vähintään seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) tiedot on tarkoitettu käytettäväksi 70 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa seuranta- ja tutkintatehtävissä;
- b) saatuja tietoja koskee 66 artiklassa säädetty salassapitovelvollisuus;
- c) jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, ne saa luovuttaa ainoastaan sen toimivaltaisen viranomaisen nimenomaisella suostumuksella, jolta tiedot ovat lähtöisin, ja ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten kyseinen viranomainen on antanut suostumuksensa.

3. Jos 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut viranomaiset tai elimet turvautuvat jäsenvaltiossa seuranta- tai tutkimustehtäviensä hoitamisessa sellaisiin henkilöihin, jotka erityispätevyytensä vuoksi on nimetty näihin tehtäviin ja jotka eivät ole julkisen sektorin palveluksessa, sovelletaan 70 artiklan 2 kohdassa säädettyä mahdollisuutta vaihtaa tietoja.

72 artikla

Vakavaraisuutta koskevat kansalliset säännökset

↓ 2010/78/EU 4
artiklan 5 kohta
(mukautettu)

~~11.1.~~ Jäsenvaltioiden on ilmoitettava ~~vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle~~ EVLEV:lle sellaisiin ~~ammattieläkejärjestelmiin~~ ammatillisten lisäeläkkeiden järjestelmiin sovellettavat vakavaraisuutta koskevat kansalliset säännökset, joita ei koske 12 artiklan 1 kohdassa oleva viittaus kansalliseen sosiaali- ja työlainsäädäntöön.

2. Jäsenvaltioiden on saatettava nämä tiedot ajan tasalle säännöllisesti ja vähintään kahden vuoden välein, ja ~~vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen~~ EVLEV julkistaa nämä tiedot verkkosivustollaan.

~~Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii tämän kohdan soveltamisedellytysten yhdenmukaisuuden varmistamiseksi teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia luonnokset sellaisten menettelyjen määrittämiseksi, joita toimivaltaisten viranomaisten on noudatettava, sekä lomakkeetmuodot ja mallit, joita niiden on käytettävä, kun ne toimittavat tietoja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle, ja saattavat nämä tiedot ajan tasalle. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpano-standardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.~~

~~Siirretään komissiolle valta hyväksyä kolmannessa alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.~~

↓ 2003/41/EY
(mukautettu)

~~21 artikla~~

Komiteamenettely

~~1. 1. Komissiota avustaa komission päätöksellä 2004/9/EY⁴⁹ perustettu Euroopan vakuutus- ja lisäeläkekomitea.~~

↓ uusi

VI osasto

LOPPUSÄÄNNÖKSET

↓ 2003/41/EY

~~21/73~~ artikla

↓ 2010/78/EU 4
artiklan 6 kohdan a
alakohta

**Jäsenvaltioiden, ~~vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen~~EVLEV:n ja komission
välinen yhteistyö**

↓ 2003/41/EY

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava sopivalla tavalla tämän direktiivin yhdenmukainen soveltaminen säännöllisen tietojen ja kokemusten vaihdon avulla tämän alan parhaiden käytäntöjen ja tiiviimmän yhteistyön kehittämiseksi, jotta vältetään kilpailun vääristyminen ja luodaan tarvittavat edellytykset ongelmattomalle rajatylittävälle jäsenyydelle.

2. Komission ja jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnan valvonnan helpottamiseksi.

⁴⁹ ~~EUVL L 3, 7.1.2004, s. 34.~~

↓ 2010/78/EU 4
artiklan 6 kohdan b
alakohta

~~23.~~ Toimivaltaisten viranomaisten on tätä direktiiviä sovellettaessa tehtävä yhteistyötä ~~vakuutus- ja lisäläkeviranomaisen~~ EVLEV:n kanssa asetuksen (EU) N:o 1094/2010 mukaisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten on asetuksen (EU) N:o 1094/2010 35 artiklan mukaisesti toimitettava viipymättä ~~vakuutus- ja lisäläkeviranomaiselle~~ EVLEV:lle kaikki tiedot, jota tämä tarvitsee tämän direktiivin ja mainitun asetuksen mukaisten tehtäviensä suorittamiseksi.

↓ 2010/78/EU 4
artiklan 6 kohdan c
alakohta

~~34.~~ Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle ja ~~vakuutus- ja lisäläkeviranomaiselle~~ EVLEV:lle kaikista merkittävistä vaikeuksista, jotka aiheutuvat tämän direktiivin soveltamisesta.

Komission, ~~vakuutus- ja lisäläkeviranomaisen~~ EVLEV:n sekä kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tutkittava nämä vaikeudet mahdollisimman nopeasti sopivan ratkaisun löytämiseksi.

↓ uusi

74 artikla

Henkilötietojen käsittely

Laitosten ja toimivaltaisten viranomaisten on suorittaessaan tehtäviään tämän direktiivin puitteissa käsiteltävä henkilötietoja sellaisen kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jolla direktiivi 95/46/EY pannaan täytäntöön. EVLEV noudattaa asetuksen (EY) N:o 45/2001 säännöksiä henkilötietojen käsittelyssä, jota se suorittaa tämän asetuksen puitteissa.

75 artikla

Arviointi ja uudelleentarkastelu

↓ 2003/41/EY
(mukautettu)
⇒ uusi

~~4.~~ Komissio antaa ⇒ tarkastelee ⇐ neljä vuotta tämän direktiivin voimaantulon jälkeen ~~kertomuksen~~ ⇒ direktiiviä ja raportoi sen täytäntöönpanosta ja vaikuttavuudesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle. ⇐

~~a) 18 artiklan soveltamisesta ja edistymisestä kansallisten valvontajärjestelmien mukauttamisessa; ja~~

~~b) 19 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan soveltamisesta, erityisesti jäsenvaltiossa vallitsevasta tilanteesta omaisuudenhoitajien käytön ja tarvittaessa näiden suorittaman tehtävän osalta.~~

~~5. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää kotijäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia päättämään laitoksen varojen ja vastuiden pitämisestä erillään muista liiketoiminnoista 16 artiklan 3 kohdan ja 18 artiklan 7 kohdan mukaisesti.~~

↓ 2009/138/EY 303
artiklan 3 kohta
(mukautettu)

~~21 a artikla~~

~~**Takuurahaston määrän tarkistaminen**~~

~~1. Edellä 17 e artiklan 2 kohdassa säädettyä euromääräistä määrää tarkistetaan vuosittain, ensimmäisen kerran 31 päivänä lokakuuta 2012, Eurostatin julkaisemassa kaikkien jäsenvaltioiden yhdenmukaistetussa kuluttajahintaindeksissä tapahtuvien muutosten ottamiseksi huomioon.~~

~~Tätä määrää tarkistetaan ilman eri toimenpiteitä siten, että euromääräistä perusarvoa korotetaan mainitussa indeksissä 31 päivän joulukuuta 2009 ja tarkistuspäivän välisenä aikana tapahtuneen prosentuaalisen muutoksen verran ja arvo pyöristetään ylöspäin täyteen 100000 euroon.~~

~~Jos prosentuaalinen muutos on viimeisimmän tarkistuksen jälkeen alle 5 prosenttia, tarkistusta ei suoriteta.~~

~~2. Komissio ilmoittaa vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarkistuksesta ja 1 kohdassa tarkoitetun tarkistetun määrän.~~

↓ 2003/41/EY
(mukautettu)

~~22 artikla~~

~~**Täytäntöönpano**~~

~~1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ennen 23 päivää syyskuuta 2005. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.~~

~~Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.~~

~~2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän direktiivin soveltamisalaan liittyvistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.~~

~~3. Jäsenvaltiot voivat lykätä 23 päivään syyskuuta 2010 asti 17 artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamista niihin alueelleen sijoittuneisiin laitoksiin, joilla ei tämän artiklan 1 kohdassa mainittuna päivänä ole 17 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaista lakisääteisten omien varojen vähimmäistasoa. Laitokset, jotka haluavat hallinnoida eläkejärjestelmiä 20 artiklan mukaisen rajatylittävää toimintaa~~

~~koskevan periaatteen mukaisesti, eivät kuitenkaan saa tehdä sitä, elleivät ne ole tämän direktiivin säännösten mukaisia.~~

~~4. Jäsenvaltiot voivat lykätä 23 päivään syyskuuta 2010 asti 18 artiklan 1 kohdan f alakohdan soveltamista alueelleen sijoittuneisiin laitoksiin. Laitokset, jotka haluavat hallinnoida eläkejärjestelmiä 20 artiklan mukaisen rajatylittävää toimintaa koskevan periaatteen mukaisesti, eivät kuitenkaan saa tehdä sitä, elleivät ne ole tämän direktiivin säännösten mukaisia.~~

~~23 artikla~~

~~Voimaantulo~~

~~Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.~~

↓ uusi

76 artikla

Direktiivin 2009/138/EY muuttaminen

Lisätään direktiiviin 2009/138/EY 306 a artikla seuraavasti:

”306 a artikla

Jos kotijäsenvaltiot tämän direktiivin tullessa voimaan sovelsivat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin .../.../EU⁵⁰ 4 artiklassa tarkoitettuja säännöksiä, ne voivat jatkaa 31 päivänä joulukuuta 2022 päättyvän siirtymäkauden ajan sellaisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten soveltamista, jotka ne ovat antaneet direktiivin 2002/83/EY 1–19 artiklan, 27–30 artiklan, 32–35 artiklan ja 37–67 artiklan, sellaisena kuin ne ovat voimassa 31 päivänä joulukuuta 2015, noudattamiseksi.

Jos kotijäsenvaltio jatkaa tällaisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten soveltamista, kyseisen kotijäsenvaltion vakuutusyriyten on laskettava vakavaraisuuspääomavaatimuksensa seuraavien erien summana:

a) vakuutusyriyten vakuutustoimintaa koskeva nimellinen vakavaraisuuspääomavaatimus, joka on laskettu ilman ammatillisia lisäeläkkeitä koskevaa liiketoimintaa direktiivin .../.../EU 4 artiklan mukaisesti;

b) ammatillisia lisäeläkkeitä koskevaa liiketoimintaa koskeva solvenssimarginaali, joka on laskettu direktiivin 2002/83/EY 28 artiklan noudattamiseksi annettujen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti.

Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen siitä, olisiko ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua määrääiäkaa jatkettava.”

77 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

⁵⁰ EUVL

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 24 artiklan 3 kohdassa, 30 artiklassa ja 54 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

3. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

4. Edellä olevan 24 artiklan 3 kohdan, 30 artiklan tai 54 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.

78 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin 6 artiklan c alakohdan ja i–p alakohdan, 12 artiklan 4 kohdan toisen ja kolmannen alakohdan, 12 artiklan 10 kohdan, 13 artiklan, 20 artiklan 6 ja 8 kohdan, 21–30 artiklan, 33 artiklan, 35 artiklan 1, 2 ja 4–7 kohdan, 36–38 artiklan, 39 artiklan 1 ja 3 kohdan, 40–53 artiklan, 55–57 artiklan, 58 artiklan 1 kohdan, 59–61 artiklan, 63 artiklan, 64 artiklan 1 kohdan b–d ja f alakohdan ja 65–71 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Niissä on myös mainittava, että voimassa oleviin lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin sisältyviä viittauksia tällä direktiivillä kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininnat tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän direktiivin soveltamisalaan liittyvistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

79 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 2003/41/EY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä I olevassa A osassa mainituilla direktiiveillä, 1 päivästä tammikuuta 2017, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioita velvoittavia liitteessä I olevassa B osassa

asetettuja määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin 2003/41/EY pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

80 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Direktiivin 1–5 artiklaa, 6 artiklan a, b, d–h ja j alakohtaa, 7–11 artiklaa, 12 artiklan 1–9 kohtaa, 14–19 artiklaa, 20 artiklan 1–5 ja 7 kohtaa, 31, 32 ja 34 artiklaa, 35 artiklan 2 ja 3 kohtaa, 39 artiklan 1 ja 3 kohtaa, 58 artiklan 2 kohtaa, 62 artiklaa, 64 artiklan 1 kohdan a ja e alakohtaa ja 64 artiklan 2 kohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2017.

↓ 2003/41/EY

~~2481~~ artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta (IORP2) (uudelleenlaadittu)

1.2. Toimintalohko(t) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä (ABM/ABB)⁵¹

Rahoituspalvelut ja pääomamarkkinat

1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne

Ehdotus/aloite liittyy **käynnissä olevan toimen jatkamiseen** (direktiivin 2003/41/EY tarkistaminen).

1.4. Tavoitteet

1.4.1. *Komission monivuotinen strateginen tavoite (monivuotiset strategiset tavoitteet), jonka (joiden) saavuttamista ehdotus/aloite tukee*

Rahoitusmarkkinoiden luotettavuuden ja tehokkuuden lisääminen; rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden edistäminen.

1.4.2. *Erityistavoite (erityistavoitteet) sekä toiminto (toiminnot) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä*

Erityistavoite nro

Toiminto (toiminnot) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä

Rahoituspalvelut ja pääomamarkkinat

Ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten (ammattieläkelaitosten) hallinnon ja avoimuuden parantaminen; tällaisten laitosten rajatylittävän toiminnan helpottaminen.

1.4.3. *Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset*

Ehdotuksella, jolla muutetaan ammattieläkelaitoksista vuonna 2003 annettua direktiiviä (ammattieläkelaitosdirektiivi), vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat seuraavia: ammattieläkelaitosten hallinto, ammattieläkelaitoksiin kohdistuvaa valvontaa koskevat valtuudet, tiedot, jotka ammattieläkelaitosten on toimitettava valvontaviranomaisille, tiedot, jotka ammattieläkelaitosten on toimitettava jäsenille ja edunsaajille, ammattieläkelaitosten sijoitustoiminta, ammattieläkelaitosten säilytysyhteisöt, ammattieläkelaitosten rajatylittävät siirrot ja ammattieläkelaitosten rajatylittävä toiminta.

⁵¹

ABM: toimintoperusteinen johtaminen; ABB: toimintoperusteinen budjetointi.

1.4.4. Tulos- ja vaikutusindikaattorit

Vaikutusten arvioinnin 6 kohdassa kuvattuihin indikaattoreihin sisältyvät työnantajakustannusten pieneneminen, ammattieläkelaitosten maantieteellisen kattavuuden laajeneminen, ammattieläkelaitosten rajatylittävän toiminnan lisääntyminen ja ammattieläkelaitosten maksukyvyttömyystapausten väheneminen.

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.5.1. Lyhyellä tai pitkällä aikavälillä täytettävät vaatimukset

1.5.2. EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo

- 1) Sääntelyn pirstaleisuus saattaa lisätä hallintokuluja ja sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöä.
- 2) Jos EU:n tasolla ei toteuteta toimia, ammattieläkelaitosten rajatylittävä toiminta säilyy todennäköisesti nykyisellä alhaisella tasolla.
- 3) Vakaan ammattieläkelaitoksia koskevan sääntelykehyksen luomisella EU:n tasolla voidaan tukea ammattieläkelaitosten kehitystä sellaisissa jäsenvaltioissa, joissa niitä on tällä hetkellä tuskin lainkaan, millä parannetaan eläkkeiden tarjontaa ja tarjotaan pitkäaikaisen sijoitussäästämisen muoto.
- 4) Ammattieläkelaitosten hallintotapaa ja säilytysyhteisöjä koskevien sääntöjen tarkistamisella vähennetään näiden laitosten maksukyvyttömyystapauksia.
- 5) Tarkistetut ja yhdenmukaistetut avoimuussäännökset hyödyttävät järjestelmän jäseniä ja edunsaajia, ja niiden avulla eri maissa sijaitsevia ammattieläkelaitoksia on helpompi verrata keskenään.

1.5.3. Vastaavista toimista saadut kokemukset

Vuonna 2003 annetussa ammattieläkelaitosdirektiivissä, joka on ollut voimassa kymmenen vuotta, on merkittäviä puutteita, minkä vuoksi jäsenvaltioissa on kehittynyt ammattieläkelaitosten hallintotapaa ja avoimuutta koskevia erilaisia valvontakäytäntöjä. Nämä erot haittaavat työntekijöiden rajatylittävää liikkuvuutta ja estävät ammattieläkelaitosten keskinäistä vertailtavuutta sekä estävät ammattieläkelaitosten rajatylittäviä siirtoja ja rajatylittävää palvelujen tarjontaa.

1.5.4. Yhteensopivuus muiden kyseeseen tulevien välineiden kanssa ja mahdolliset synergiaedut

Vuonna 2003 annetun ammattieläkelaitosdirektiivin uudelleentarkastelusta ilmoitettiin 16. helmikuuta 2012 annetussa valkoisessa kirjassa ”Toimintasuunnitelma riittäviä, turvattuja ja kestäviä eläkkeitä varten”. Tämä uudelleentarkastelu muodostaa johdonmukaisen kokonaisuuden kyseisessä valkoisessa kirjassa esitettyjen muiden aloitteiden ja toimien kanssa.

1.6. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto

Ehdotuksen/aloitteen mukaisen toiminnan **kestoa ei ole rajattu**.

1.7. Hallinnointitapa (hallinnointitavat)⁵²

Vuoden 2014 talousarviosta lähtien

- ☐ **Suora hallinnointi**, jonka komissio toteuttaa käyttämällä
 - ☐ yksiköitään, myös unionin edustustoissa olevaa henkilöstöään
 - ☐ toimeenpanovirastoja
- ☐ **Hallinnointi yhteistyössä** jäsenvaltioiden kanssa
- ☐ **Välillinen hallinnointi**, jossa täytäntöönpanotehtäviä on siirretty
 - ☐ kolmansille maille tai niiden nimeämille elimille
 - ☐ kansainvälisille järjestöille ja niiden erityisjärjestöille (tarkennettava)
 - ☐ Euroopan investointipankille ja Euroopan investointirahastolle
 - ✓ varainhoitoasetuksen 208 ja 209 artiklassa tarkoitetuille elimille
 - ☐ julkisoikeudellisille elimille;
 - ☐ sellaisille julkisen palvelun tehtäviä hoitaville yksityisoikeudellisille elimille, jotka antavat riittävät rahoitustakuut
 - ☐ sellaisille jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaisille elimille, joille on annettu tehtäväksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden täytäntöönpano ja jotka antavat riittävät rahoitustakuut
 - ☐ henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia ja jotka nimetään asiaa koskevassa perussäädöksessä.

Huomautukset

EVLEV on sääntelyvirasto, joka toimii komission valvonnassa.

⁵²

Kuvaukset eri hallinnointitavoista ja viittaukset varainhoitoasetukseen ovat saatavilla budjettipääosaston verkkosivuilla osoitteessa http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

Jo olemassa olevien järjestelyjen mukaisesti EVLEV raportoi säännöllisesti toiminnastaan (ml. sisäinen raportointi toimivalle johdolle, raportointi hallitukselle, raportointi puolivuositain hallintoneuvostolle ja vuosikertomuksen laatiminen), tilintarkastustuomioistuin tarkastaa sen tilit ja sisäisen tarkastuksen yksikkö tarkastaa sen resurssien käytön. Nyt ehdotettujen toimien seurannassa ja raportoinnissa noudatetaan samoja jo olemassa olevia vaatimuksia.

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä

2.2.1. Todetut riskit

Ei yksilöityjä riskejä.

2.2.2. Tiedot käyttöön otetusta sisäisen valvonnan järjestelmästä

EVLEV-asetuksessa säädetyt hallinnointi- ja valvontajärjestelmät on jo pantu täytäntöön. EVLEV tekee tiivistä yhteistyötä komission sisäisen tarkastuksen yksikön kanssa sen varmistamiseksi, että asianmukaisia vaatimuksia noudatetaan kaikilla sisäisen valvonnan aloilla. Näitä järjestelyjä sovelletaan myös tämän ehdotuksen mukaisiin EVLEV:n tehtäviin. Sisäisen tarkastuksen vuosikertomukset toimitetaan komissiolle, parlamentille ja neuvostolle.

2.2.3. Arvio tarkastusten kustannustehokkuudesta ja odotettavissa olevasta virheriskin tasosta

Ei kustannuksia. Virheriskin odotustaso on alhainen.

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

Petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi EVLEV:een sovelletaan rajoituksetta Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 säännöksiä.

EVLEV liittyi Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission välillä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen ja antoi välittömästi asianmukaiset määräykset, jotka koskevat kaikkia EVLEV:n työntekijöitä.

EVLEV laatii parhaillaan kohdennettua petostentorjuntastrategiaa ja toimintasuunnitelmaa. Strategia ja toimintasuunnitelma otetaan käyttöön vuonna 2014. EVLEV:n petostentorjuntaa koskevissa tehostetuissa toimissa noudatetaan varainhoitoasetuksen sääntöjä ja ohjeita (petostentorjunta osana moitteetonta varainhoitoa), OLAFin petosten ehkäisy politiikkoja, komission petostentorjuntastrategiassa (KOM(2011) 376) vahvistettuja sääntöjä sekä EU:n erillisvirastoja koskevassa yhteisessä lähestymistavassa (heinäkuu 2012) ja siihen liittyvässä etenemissuunnitelmassa vahvistettuja sääntöjä.

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUS- VAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

Talousarviossa jo olevat budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeiden ja budjettikohtien
mukaisessa järjestyksessä

Moni- vuotisen rahoitus- kehyksen otsake	Budjettikohta	Määrä- rahalaji	Rahoitusosuudet			
	Numero [...]Otsake 1a Älykäs ja osallistava kasvu – taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus.....]	JM/EI-JM (⁵³)	EFTA- mailta ⁵⁴	ehdokas- mailta ⁵⁵	kolman- silta mailta	varain- hoito- asetuksen 21 artiklan 2 kohdan b ala- kohdassa tarkoitett rahoitus- osuudet
	12 03 03 (budjettiotsake 1 a) Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen [EVLEV – Avustus osastoihin 1 ja 2 (Henkilöstö- ja hallintomenot)]	EI-JM	KYLLÄ	EI	EI	EI

Uudet perustettaviksi esitetyt budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa
järjestyksessä

⁵³ JM = jaksotettut määrärahat; EI-JM = jaksottamattomat määrärahat.

⁵⁴ EFTA: Euroopan vapaakauppaliitto

⁵⁵ Ehdokasmaat ja soveltuvin osin Länsi-Balkanin mahdolliset ehdokasmaat.

3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin

Uusia resursseja ei tarvita. Toimintamäärärahat, jotka ovat välttämättömiä tämän aloitteen panemiseksi täytäntöön, katetaan kohdentamalla EVLEV:lle vuotuisessa talousarviomenettelyssä myönnetty rahoitus uudelleen komission tiedonannossa ”Hajautettujen virastojen henkilöstö- ja rahoitusresurssien ohjelmointi kaudelle 2014–2020” (COM(2013) 519 final) vahvistetun rahoitus suunnitelman mukaisesti.

3.2.1. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista menoihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskehityksen otsake	Numero	[...][Nimi.....]
---	--------	--

PO: MARKT			vuosi 2015 ⁵⁶	vuosi 2016	vuosi 2017	vuosi 2018	vuosi 2019	vuosi 2020	YHTEENSÄ
Toimintamäärärahat									
12 03 03	Sitoumukset	(1)	0,185	0,370	0,370	0,370	0,370	0,370	2,035
	Maksut	(2)	0,185	0,370	0,370	0,370	0,370	0,370	2,035
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat									

⁵⁶

Nämä arviot perustuvat AD-virkamiehen keskimääräiseen kustannukseen, joka on 132 000 euroa vuodessa. Arvioidaan, että kyseiset 7 virkaa/toimea täytetään eri aikoina vuonna 2015, joten kokonaiskustannukset ovat puolet 7 kokoaikaisen työntekijän koko vuoden kustannuksista. EVLEV-asetuksessa säädettyyn rahoitusmekanismiin perustuvat määrät (jäsenvaltiot 60 %, unioni 40 %).

Budjettikohdan numero		(3)							
MARKT PO:n määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=1+1a+3	0,185	0,370	0,370	0,370	0,370	0,370	2,035
	Maksut	=2+2a+3	0,185	0,370	0,370	0,370	0,370	0,370	2,035

• Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)							
	Maksut	(5)							
• Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat YHTEENSÄ		(6)							
Monivuotisen rahoituskehysten OTSAKKEESEEN <...> kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=4+6	0,185	0,370	0,370	0,370	0,370	0,370	2,035
	Maksut	=4+6	0,185	0,370	0,370	0,370	0,370	0,370	2,035

Jos ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia useampaan otsakkeeseen:

• Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)							
	Maksut	(5)							
• Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat YHTEENSÄ									
Monivuotisen rahoituskehysten OTSAKKEISIIN 1–4 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ (Viitemäärä)	Sitoumukset	=4+6	0,185	0,370	0,370	0,370	0,370	0,370	2,035
	Maksut	=4+6	0,185	0,370	0,370	0,370	0,370	0,370	2,035

Monivuotisen rahoituskehityksen otsake	5	”Hallintomenot”
---	----------	-----------------

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		vuosi N	vuosi N+1	vuosi N+2	vuosi N+3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			YHTEENSÄ
PO: <.....>									
• Henkilöresurssit									
• Muut hallintomenot									
<....> PO YHTEENSÄ	Määrärahat								

Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN 5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)								
---	---	--	--	--	--	--	--	--	--

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		vuosi N ⁵⁷	vuosi N+1	vuosi N+2	vuosi N+3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			YHTEENSÄ

⁵⁷

Vuosi n on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEISIIN 1–5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset								
	Maksut								

3.2.2. *Arvioidut vaikutukset toimintamäärärahoihin*

Ehdotus/aloite edellyttää toimintamäärärahoja seuraavasti:

Säädösehdotuksessa EVLEV:lle suoraan osoitetut tehtävät ovat seuraavat: kahden teknisen sääntelystandardin ja yhden teknisen täytäntöönpanostandardin laatiminen ja komission avustaminen direktiivin soveltamisen arviointia koskevan komission kertomuksen laatimisessa. Lisäksi EVLEV seuraa direktiivin soveltamista ja toteuttaa toimia moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi perustamisasetuksensa (neuvoston ja parlamentin asetus (EU) N:o 1094/2010) 17 artiklan mukaisesti ja kansallisten valvontaviranomaisten välisten erimielisyyksien ratkaisemiseksi soveltamista koskevissa asioissa (EVLEV-asetuksen 19 artikla). EVLEV saattaa erityisesti joutua ratkaisemaan ammattieläkelaitosten siirtoja koskevia erimielisyyksiä kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisten välillä. Se voi myös laatia ohjeita ja suosituksia EVLEV-asetuksen 16 artiklan mukaisesti. Kun otetaan huomioon, että ehdotuksessa keskitytään hallintoa ja raportointia liittyviin kysymyksiin, on katsottu tarpeelliseksi perustaa hallinnointia ja raportointia käsittelevä kansallisten valvontaviranomaisten asiantuntijaryhmä, jota EVLEV koordinoi ja hallinnoi.

Näiden tehtävien hoitamiseen arvioidaan tarvittavan yhteensä seitsemän kokoaikavastaavaa työntekijää. Neljä näistä tarvitaan teknisten sääntelystandardien, teknisen täytäntöönpanostandardin sekä suuntaviivojen ja suositusten laatimiseen, yksi hallintoon ja avoimuutta käsittelevän työryhmän koordinointiin ja kaksi täytäntöönpanon seurantaan ja erimielisyyksien ratkaisemiseen kansallisten viranomaisten välillä. Näiden kaikkien olisi oltava henkilöstötaulukkaan sisältyviä virkoja ja toimia, koska on vaikeaa palkata sopimussuhteisia toimihenkilöitä tällaisiin erityistehtäviin ja koska kansallisilla viranomaisilla on yhä enemmän vaikeuksia lähettää kansallisia asiantuntijoita tehtäviin.

3.2.3. *Arvioidut vaikutukset hallintomäärärahoihin*

3.2.3.1. Yhteenvedo

✓ Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.

3.2.3.2. Henkilöresurssien arvioitu tarve

✓ Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöresursseja.

Huomautus:

PO MARKTissa ei tarvita tämän ehdotuksen johdosta lisää henkilö- eikä hallintoresursseja. Ehdotukseen liittyvät tehtävät hoidetaan direktiivin 2003/41/EY jatkotoimenpiteisiin osoitetuilla nykyisillä resursseilla.

3.2.4. *Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen kanssa*

✓ Ehdotus/aloite on nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen mukainen.

☐ Ehdotus/aloite edellyttää rahoituskehyksen asianomaisen otsakkeen rahoitussuunnitelman muuttamista.

Selvitys rahoitussuunnitelmaan tarvittavista muutoksista, mainittava myös kyseeseen tulevat budjettikohdat ja määrät

- ☐ Ehdotus/aloite edellyttää joustovälineen varojen käyttöön ottamista tai monivuotisen rahoituskehyksen tarkistamista⁵⁸.

Selvitys tarvittavista toimenpiteistä, mainittava myös kyseeseen tulevat rahoituskehyksen otsakkeet, budjettikohdat ja määrät

Huomautus:

Komission tiedonannossa ”Hajautettujen virastojen henkilöstö- ja rahoitusresurssien ohjelmointi kaudelle 2014–2020” (COM(2013) 519), 10.7.2013, vahvistetaan komission hajautettuja virastoja, EVLEV mukaan lukien, koskevat resurssisuunnitelmat seuraavaan monivuotisen rahoituskehyksen ajaksi. Tiedonannossa EVLEV luokitellaan vuoteen 2014 asti käynnistysvaiheessa olevaksi virastoksi. Tiedonannon 5.1.2 kohdassa todetaan, että EVLEV:n virkojen ja toimien kokonaismäärän odotetaan kasvavan 80:stä 112:een vuosina 2013–2020. Budjettivallan käyttäjän EVLEV:ta koskeva päätös mahdollistaa 87 henkilöstötaulukon mukaista virkaa ja toimea vuonna 2014. Oletuksena on, että tämän säädösehdotus tulee voimaan vuonna 2015, tähän rahoitus selvitykseen sisällytetyt seitsemän henkilöstötaulukon virkaa ja toimea täytetään eri aikoihin vuonna 2015 ja että nämä virat ja toimet sisältyvät jo vuosiksi 2014–2017 suunniteltuihin uusiin virkoihin ja toimiin.

3.2.5. Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet

Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen osallistuu ulkopuolisia tahoja seuraavasti (arvio):

määrärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Yhteensä
Jäsenvaltioiden kansalliset toimivaltaiset viranomaiset	0,277	0,554	0,554	0,554	0,554	0,554	3,049
Yhteisrahoituksella katettavat määrärahat YHTEENSÄ	0,277	0,554	0,554	0,554	0,554	0,554	3,049

* Nämä arviot perustuvat AD-virkamiehen keskimääräiseen kustannukseen, joka on 132 000 euroa vuodessa. Arvioidaan, että kyseiset 7 virkaa/toimea täytetään eri aikoina vuonna 2015, joten kokonaiskustannukset ovat puolet 7 kokoaikaisen työntekijän koko vuoden kustannuksista. EVLEV-asetuksessa säädettyyn rahoitusmekanismiin perustuvat määrät (jäsenvaltiot 60 %, unioni 40 %).

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

- ☒ Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.
- ☐ Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:

⁵⁸ Katso (vuodet 2007–2013 kattavan) toimielinten sopimuksen 19 ja 24 kohta.

- ☐ vaikutukset omiin varoihin
- ☐ vaikutukset sekalaisiin tuloihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen budjettikohta	Käytettävissä olevat määrärahat kuluvana varainhoito- vuonna	Ehdotuksen/aloitteen vaikutus ⁵⁹						
				vuosi N+2	vuosi N+3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)		
Momentti ...								

Vastaava(t) menopuolen budjettikohta (budjettikohdat) käyttötarkoitukseensa sidottujen
sekalaisten tulojen tapauksessa:

Selvitys tuloihin kohdistuvan vaikutuksen laskentamenetelmästä

Ehdotettu henkilöstötaulukko

Tehtäväryhmä ja palkkaluokka	Väliaikaiset toimet
AD 16	
AD 15	
AD 14	
AD 13	
AD 12	
AD 11	
AD 10	1
AD 9	1
AD 8	1
AD 7	2
AD 6	1
AD 5	1
AD yhteensä	7

⁵⁹ Perinteiset omat varat (tullit ja sokerimaksut) on ilmoitettava nettomääräisinä eli bruttomäärästä on vähennettävä kantokuluja vastaava 25 prosentin osuus.